

Emmi Mäkelä

OMAVARAISUUTTA VAI OMAHYVÄISYYTTÄ?
JUCHE-IDEOLOGIA KIM JONG-UNIN POHJOIS-
KOREASSA

Johtamiskorkeakoulu
Pro Gradu-tutkielma
Toukokuu 2019

TIIVISTELMÄ

Emmi Mäkelä: Omavaraisuutta vai omahyväisyyttä? – Juche-ideologia Kim Jong-unin Pohjois-Koreassa

Pro Gradu, 101 s.

Tampereen yliopisto

Politiikan tutkimuksen tutkinto-ohjelma

Toukokuu 2019

Useimpien mielikuva Pohjois-Koreasta kulminoituu maasta harvalti tihkuvan tiedon perusteella mielivaltaiseen Kim-suvun dynastiaan, joka elää ydinasearsenaaleineen ylhäisessä ja ylellisessä yksinäisyydessään tavallisen kansan kärsiessä nälänhätää ja väkivaltaa. Kansainvälisten nuhteluiden ja pakotteiden varjossa valta periytyy isältä pojalle, ja tuorein vallankahvaan nousija, Kim Jong-un, pitää kansainvälistä yhteisöä varpaillaan median ja analyytikkojen yrittäessä ennustaa hänen seuraavia liikkeitään.

Tässä tutkielmassa pureudutaan jo valtion ensimmäisen päämiehen, Kim Il-sungin, aikana käyttöön otettuun juche-ideologiaan, joka on sittemmin saanut perustuslaissakin valtion virallisen ideologian statuksen. Juche merkitsee Pohjois-Korealle itsenäisyyttä politiikassa, omavaraisuutta taloudessa ja itsepuolustusta maanpuolustuksessa. Tutkielmassa tarkastellaan juche-aatteen läsnäoloa Kim Jong-unin Pohjois-Koreassa edellä mainituilla saroilla, ja juchen ulottuvuuksia valotetaan aluksi tutkimuskirjallisuuden kautta, keskittyen tarkemmin juchen historiaan, luonteeseen ja aatteellisiin sukulaisiin.

Tutkielman aineistona toimivat englanninkieliset käännökset Kim Jong-unin uuden vuoden puheista vuodesta 2013 vuoteen 2019, hänen ensimmäisestä julkisesta puheestaan Kim Il-sungin satavuotisjuhliissa vuonna 2012 sekä Pohjois-Korean työväenpuolueen puoluekokouksessa toimitetuista avaus- ja päätöspuheista vuonna 2016. Tutkielman teoreettisena kehyksenä käytän juche-ideologiaa, ja puheita tarkastellaan teorialähtöisen sisällönanalyysin työkaluin.

Tutkielman tuloksena on todettava, että ideologinen komponentti on merkittävästi läsnä Kim Jong-unin puheissa linjatussa politiikassa. Viittauksia jucheeseen esiintyy tutkimusaineistossa säännöllisesti ja runsaasti, ja juchen peruseriaatteet kietoutuvat läheisesti tutkittuihin politiikan, talouden ja maanpuolustuksen osa-alueisiin. Puheissa korostetaan muun muassa valtion suvereniteetin suojelemisen tärkeyttä, taloudellisen omavaraisuuden oleellisuutta sekä armeijan ja ydinaseiden roolia Pohjois-Korean itsepuolustuksellisenä selkärankana. Yllätyksellisempiä nostoja ovat esimerkiksi Korean niemimaan jälleenyhdistymisen merkitys juchen kannalta sekä tieteelle ja teknologialle annettu painotus omavaraisuuden lujittamisessa. Juche-aatteen alleviivatuimpia puolia ovat etenkin Pohjois-Korean poliittisen maiseman johtajalähtöisyys ja -keskeisyys sekä korealaisen kansakunnan ja identiteetin korostaminen sekä vastoinkäymisissä että onnistumisissa.

Avainsanat: Pohjois-Korea, Kim Jong-un, juche

Tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck -ohjelmalla.

Sisällysluettelo

1. Johdanto	1
2. Juchen synty, sisältö ja sukulaisaatteet	5
2.1. Juchen synnystä ja sisällöstä.....	5
2.2. Juche ideologiana	10
2.3. Juche ja sukulaisaatteet	11
2.3.1. Marxismi-leninismi	12
2.3.2. Kungfutselaisuus	17
2.3.3. Nationalismi	20
2.4. Yhteenvetoa	23
3. Juche Pohjois-Koreassa.....	25
3.1. Juche ja politiikka	25
3.2. Juche ja talous.....	29
3.3. Juche ja maanpuolustus.....	36
3.4. Juche ja Kim Il-sung (1945–1994).....	39
3.5. Juche ja Kim Jong-il (1994–2011).....	41
3.6. Juche ja Kim Jong-un (2012–).....	43
4. Tutkielman aineisto ja metodi	47
4.1. Aineistosta	47
4.2. Sisällönanalyysi	52
5. Analyysi	54
5.1. Juchesta yleisesti	54
5.2. Juche politiikassa	59
5.3. Juche taloudessa.....	73
5.4. Juche maanpuolustuksessa	81
6. Johtopäätökset ja pohdinta	90
Lähdeluettelo	96

1. Johdanto

Pohjois-Koreasta tiedetään tälläkin vuosituhanalla suhteellisen vähän. Tunnetaan maan, joka säännöllisin väliajoin uhittelee arkkiviholliselleen Yhdysvalloille ja väläyttelee kykeneväisyyttään ydinsotaan. Tunnetaan maan, joka on jäänyt rajanaapureidensa kehityksestä kirkkaasti jälkeen ja jonka infrastruktuuri henkii neuvostolaista nostalgiaa. Kun materialistinen yltäkylläisyys leviää länsimaista muihin ilmansuuntiin, Korean niemimaan pohjoisella puoliskolla puolestaan vain yksi kymmenestä omistaa jääkaapin ja kolme 90 000:sta auton. Tunnetaan myös maan, jonka johtajisto kiertää kansainvälisiä pakotteita ja hukuttautuu ylellisyyksiin kansan kärsiessä nälkää satokaudesta toiseen. Se on yksi harvoista teollistuneista yhteiskunnista nykyaikaisten kansallisvaltioiden aikakaudella, jonka väestöstä nälänhätä on tappanut jopa 10 prosenttia. (Cha 2012, 9.)

Korea oli vuosikymmeniä vieraan vallan alaisuudessa, kun japanilaiset miehittivät niemimaata vuodesta 1910 vuoteen 1945. Korealainen kansa kärsi miehityksessä nöyryytyksen, jonka arvet näyttäytyivät verestävinä vielä seuraavallakin vuosituhanella. Vuonna 1948 perustettiin virallisesti kaksi korealaista valtiota: elokuussa alkunsa sai etelässä Korean tasavalta (Republic of Korea) ja syyskuussa puolestaan pohjoisen Korean demokraattinen kansantasavalta (Democratic People's Republic of Korea). Muutaman vuoden päästä seurasi Korean sota (1950–1953), jonka myötä valtioiden välimaastoon perustettiin demilitarisoitu alue, ja koska maat allekirjoittivat vain aselevon virallisen rauhansopimuksen sijaan, Korean sota on edelleen teknisesti käynnissä.

Vaikka tänä päivänä tunnetaan vauraan, modernin Etelä-Korean ja köyhän Pohjois-Korean, aluksi pohjoinen päihitti rajanaapurinsa lähes kaikilla taloudellisilla mittareilla. Vielä 1940-luvun puolivälissä leijonanosa niemimaan sähköntuotannosta ja raskaasta teollisuudesta sijaitsi pohjoisessa Koreassa. Pohjois-Korean bruttokansantuote oli etelää korkeampi vielä 20 vuotta niemimaan jakamisen jälkeen. (Cha 2012, 22.) Kun Etelä-Korean taloudellinen tilanne viimein kohentui merkittävästi markkinatalouden myötä, ja kun Pohjois-Korealle läheinen Neuvostoliitto ja muu kommunistinen blokki romahti dramaattisesti 1990-luvun alussa, Pohjois-Korean menestys oli menneen talven lumia. Maata kuritti armoton nälänhätä: tarkkaa tietoa ei ole saatavissa, mutta pahimmassa nälänhädässä (1996–1999) kuolleiden määrä vaihtelee 250 tuhannesta kolmeen miljoonaan (Lankov 2015, 81, 91). Muun maailman avautuessa kapitalismille ja kansainväliselle

yhteistyölle, Pohjois-Korea eristäytyi entisestään, lohtunaan maan johdon rakentama ideologinen ohjenuora omavaraisuudesta ja ylivoimaisesta paremmuudestaan.

Pohjois-Korean tarina alkoikin käytännössä sen ensimmäinen päämiehen, sittemmin maan ikuiseksi presidentiksi julistetun Kim Il-sungin myötä, joka johti erakkovaltakuntana tunnettua maata lähemmäs 50 vuotta. Hänen kuolemansa jälkeen vuonna 1994 valtaan nousi hänen vanhin poikansa, Kim Jong-il, joka antoi Pohjois-Korealle erityisenä perintönään suuren armeijan ja arvaamattomat ydinaseet. Toisen Kimin menehdyttyä 18 vuotta myöhemmin maailma jännitti seuraavaa johtajaa, nuorta Kim Jong-unia, ja valmistautui tämän jatkavan isoisänsä ja isänsä jalanjäljissä tulevana tyrannina. Lehtiotsikot usein makustelevatkin Kimien dynastian diktatuurilla ja johtajien mystisellä, välillä lähes käsittämättömällä olemuksella. Tunne mediassa säännöllisesti kiertävät anekdootit maagisella taikavuorella syntymisestä, johdon runsaista luksuskonjakkittelauksista sekä täydellisistä golfkierroksista (ks. esim. TIME 19.2.2014).

Mitä emme välttämättä tunne on Pohjois-Korean politiikan taustalla vaikuttava juche-ideologia, joka ohjaa valtion suhteita muihin maihin, valtion taloutta sekä erityisen paljon kansainvälistä kritiikkiä herättänyttä ydinaseohjelmaa. Ensimmäisen kerran juchesta puhuttiin julkisesti johtaja Kim Il-sungin puheessa vuonna 1955, ja vuoden 1970 puoluekokouksessa juche sai Pohjois-Koreassa virallisen aatteen viitan. Juche on terminä peräisin kiinalais-japanilaisesta kielenkäytöstä, ja sitä on käytetty myös saksalaisen *Subjekt*-sanana käänneksinä (Myers 2015, 11). Juchen tulkitaan pohjoiskorealaisessa kontekstissa tarkoittavan itseluottamusta, itsevarmuutta tai itsemääräämisoikeutta, juurikin politiikan, talouden ja maanpuolustuksen aloilla. Juchessa korostetaan ihmisen omaa subjektiutta ja ihmisen roolia vallankumouksessa, mutta jokseenkin ristiriitaisesti myös ehdotonta uskollisuutta maan johtajalle. Suppeimmillaan juche saatetaan tyypistää sosialismin sekametelisopaksi, omavaraisuuden ja itsenäisyyden synonyymiksi.

Koska juche on kuitenkin vuosikymmenten takainen tuotos ja maata johtaa tänä päivänä Euroopassakin kouluja käynyt ja amerikkalaisesta popkulttuurista perillä oleva milleniaali Kim Jong-un, onkin ajankohtaista tutkia valtion virallisen ideologian yhteyttä Kim Jong-unin rakentamaan Pohjois-Koreaan. Pohjois-Korea perustaa ainakin teoriassa valtion tekemät päätökset ja linjaukset virallisen aatteen varaan, joten jucheen tutustuminen on tärkeää arvioidaksemme Pohjois-Korean tekemän politiikan jatkuvuutta ja sitä, onko sillä ennalta ennustettavaa, aatteen tukemaa suuntaa. Tutkielmani perimmäinen tarkoitus on siis saada käsitys juche-ideologian ilmentymisestä Kim Jong-unin valtakaudella, joka alkoi vuonna 2012 ja jatkuu edelleen. Aineistonani toimivat Kim Jong-unin

tähän mennessä pitämät uuden vuoden puheet (2013–2019), joiden lisäksi käytän myös hänen ensimmäistä julkista puhettaan Kim Il-sungin satavuotisjuhlassa vuonna 2012 sekä ensimmäistä kertaa 30 vuoteen pidetyn Korean työväenpuolueen puoluekokouksen avaus- ja päätöspuheita vuodelta 2016.

Tutkielmassa käydään ensiksi läpi juche-ideologian eri ulottuvuuksia. Tutkielman teoriaosiossa tutustutaankin laajemmin juchen käsitteen historiaan sekä sen keskeisimpään olemukseen ja kuinka se on ollut vaihtelevienkin tulkintojen kohteena. Koska paljaimmillaan juche-aate ei välttämättä hahmotu omana, selvänä kokonaisuutenaan ja jotta sitä olisi helpompi ymmärtää, käyn läpi myös juchen yhtäläisyyksiä muihin ideologioihin, joista on käyty eniten tieteellistä keskustelua: marxismin-leninismiin, kungfutselaisuuteen sekä nationalismiin.

Juchen aatteellisen sisällön jälkeen tutkielmassa tarkastellaan juchea käytännössä. Vuonna 1965, kymmenen vuotta sen jälkeen, kun juche mainittiin ensimmäisen kerran julkisesti, Kim Il-sung määritteli sen kolme keskeisintä periaatetta: itsenäisyyden politiikassa, omavaraisuuden taloudessa ja itsepuolustuksen maanpuolustuksessa (Park 2014, 6). Näiden periaatteiden rytmittämänä tutustun juchen rooliin aikaisemman tutkimuskirjallisuuden pohjalta erityisesti kahden edellisen johtajan aikaisessa Pohjois-Koreassa. Poikkileikkaus Pohjois-Korean edellisistä vuosikymmenistä antaa rakenteen juchen jäsentelyyn Kim Jong-unin aikana.

Ennen kuin siirryn tarkastelemaan Kim Jong-unin pitämiä puheita ja niiden yhteyksiä jucheen, teoriaosion lopussa on myös lyhyt yhteenveto kahden edellisen johtajan aikakaudesta juchen näkökulmasta. Luon katsauksen Kim Il-sungin sekä Kim Jong-ilin kontribuutioista juche-aatteen ylläpidolle ja sen kehittämiseksi. Samoin päätän teoriaosion kirjallisuudessa ja mediassa esitettyihin ennustuksiin Kim Jong-unin suhteesta edeltäjiinsä ja jucheen.

Tutkielmassani pyritään siis valottamaan sitä, kuinka Kim Jong-un on puheidensa myötä ylläpitänyt ja rakentanut valtion virallista ideologiaa. Tutkielman metodina käytän teorialähtöistä sisällönanalyysia, jonka avulla käyn läpi käänköksiä Kimin pitämistä puheista viimeisen kahdeksan vuoden ajalta. Varsinainen analyysi on rakennettu juche-teorian ja tutkielman kirjallisuuskatsauksessa läpikäydyn aineiston pohjalta. Sisällönanalyysia hyödyntäen nostan puheista esille löytämäni jucheen liittyvät osat ja jaan ne neljään eri alalukuun: edellä mainittujen osa-alueiden – politiikan, talouden ja maanpuolustuksen – lisäksi käyn analyysin alussa myös juchea läpi yleisemmällä tasolla puheisiin perustuen hahmottaakseni ideologian yleistä läsnäoloa.

Tarkoitukseni on analysoida, kuinka juchen aate elää Kim Jong-unin myötä nykyajan Pohjois-Korean politiikassa. Seuraavat alakysymykset auttavat konstruoimaan edellä mainittua pääasiallista konseptia:

- Miten juche esiintyy politiikan näkökulmasta Kim Jong-unin puheissa?
- Miten juche esiintyy talouden näkökulmasta Kim Jong-unin puheissa?
- Miten juche esiintyy maanpuolustuksen näkökulmasta Kim Jong-unin puheissa?
- Millainen Kim Jong-unin juche on verrattuna edeltäjiensä harjoittamaan jucheeseen?

Tutkielmaa motivoi yleinen epä tieto ideologian ja uusimman johtajan suhteesta. Tutustuessani Pohjois-Koreasta kirjoitettuun tutkimuskirjallisuuteen ja yleisesti myös kirjoituksiin mediassa, Kim Jong-unin aikakausi on jäänyt vielä ainakin syvemmällä ideologisella tasolla toistaiseksi määritelmättömäksi. Vilkkainta keskustelua käytiin juuri vallanvaihdon aikaan vuosina 2011–2012, kun kansainvälisillä areenoilla ounasteltiin sekä akateemikkojen että journalistien toimesta, kuinka maan suunta saattaisi muuttua nuoremman päämiehen myötä (ks. esim. Helsingin Sanomat 19.12.2011; The New York Times 14.10.2012).

Yhteyden luominen Pohjois-Koreaa historiallisesti ohjanneen juche-aatteen ja nykyisen johtajan ulosannin välille auttaa valottamaan maan tämänhetkistä aatteellista suuntaa. Sen sijaan, että antaisimme enimmäkseen johtajakulttiin keskittyvän uutisoinnin muodostaa pinnallisen käsityksen Kim Jong-unin persoonasta ja yli 20 miljoonan asukkaan valtiosta, on tarpeellista tarkastella maan virallista linjaa ideologian, eli juchen, peilikuvan kautta. Pohjois-Korean käyttäytymisen analyysi vaati tuekseen myös rationaalisempaa pohjaa sen sijaan, että johtaja leimataan yksioikaisesti mielipuoliseksi hirmuvaltiaaksi ilman minkäänlaista ohjenuoraa. Ennen kuin tällainen mielivaltaisuuden leima lyödään, on välttämätöntä syventyä Pohjois-Korean ideologisen linjan nykytilanteeseen.

2. Juchen synty, sisältö ja sukulaisaatteet

2.1. Juchen synnystä ja sisällöstä

Pohjois-Korea saattaa näyttäytyä epäloogisena erakkona, jonka toimintaa ei pysty järkeilemään. Everardin mukaan maan hallinto kuitenkin pitää ideologiaa tärkeämpänä kuin ajattelemmekaan (Everard 2012, 111–112). Tässä luvussa tarkastelen, minkälaisista lähtökohdista juche on juurtunut Pohjois-Korean viralliseksi ideologiaksi. Juchen suoran englanninkielisen käännöksen puutteen vuoksi termi välittyi ulkomaalaisille lähes kiehtovan mystisenä ja loputtomina tulkitsemisen mahdollisuuksina toisin kuin syntyperäiselle yleisölleen (Myers 2015, 14). Vuonna 1972 puhuessaan japanilaisille journalisteille, Kim Il-sung kehotti toimittajia perehtymään teoksiinsa, jotta he voisivat oppia lisää juchesta. Myers huomaa tässä eräänlaisen noidankehän: koska juchea ei koskaan avattu ulkolaisille osapuolille tarpeeksi kattavasti, heidän oli helppo olettaa, että juchen selitteet ovat olemassa jossain kotimaisen materiaalin arkistoissa. Kukaan ei kuitenkaan oikein tiedä, mistä niitä etsiä. (Myers 2015, 119.)

Juche nousi ensimmäistä kertaa esille Kim Il-sungin puheessa *Dogmatism in ja formalism in eliminoimisesta ja juchen perustamisesta aatteellisessa työssä*¹ vuonna 1955 (Cha 2012, 39). Pohjois-Korean verkkosivuilta löytyvän elämäkerran mukaan juche-aate syntyi Kim Il-sungin pohdittua erilaisten aatteellisten liikkeiden toimintaa Koreassa. Tuolloin hän ymmärsi, että vallankumous olisi saavutettavissa vain omien itsenäisten ponnistelujen avulla (Kim Il-sungin elämäkerta, 182). Myersin mukaan vuoden 1955 puheen otsikko itsessään tosin kieli siitä, että Kimillä ei ollut ymmärrystä juchen alkuperäisestä merkityksestä. Juche yhdistetään Pohjois-Koreassa termiin *sasang*, ja käsitettä *chuch'e sasang (subjective thought)* käytettiin Pohjois-Koreassa 1960-luvulla Myersin mukaan Kiinan tapaan maakohtaisen marxismi-leninismien soveltamisen ohjenuorana. Myers huomauttaa, että subjektin kautta luodaan, eikä sitä itsessään luoda, jolloin teknisesti oikeampi ilmaisu olisi subjektiivisuuden luominen. Vaikka kyseistä puhetta pidetään perinteisesti suurella arvolla juche-aatteen julistamisessa, 25-sivuinen puhe ei edes mainitse koko termiä loppupuoliskossaan. (Myers 2015, 14, 47–48.)

Vuonna 1970 pidetyssä viidennessä puoluekokouksessa juche otettiin valtion viralliseksi, sitä ohjaavaksi aatteeksi. Kaksi vuotta myöhemmin Kim Il-sung esitteli ”ihmislähtöistä” juche-aatetta

¹ *On Eliminating Dogmatism and Formalism and Establishing Juche in Ideological Work*. Kaikki tutkielman käännökset englannista suomeksi ovat omiani.

japanilaisille journalisteille (Myers 2015, 149). Vaikka juchen isänä pidetäänkin johtaja Kimiä, varsinaiseksi ideologiaksi juchen kehitti pohjoiskorealainen professori ja puolueviranomaisen Hwang Jang-yop, joka loikkasi lopulta Etelä-Koreaan vuonna 1997. Vuonna 1998 perustuslaki nimettiin uudestaan johtaja Kim Il-sungin perustuslaiksi tarkoituksena ruumiillistaa juchen ideologiaa ja juhlia sen saavutuksia (McEachern 2008, 243).

Vieraillessaan Indonesiassa vuonna 1965 Kim Il-sung kuvaili Pohjois-Korean aatetta ”jucheksi ideologiassa, itsenäisyydeksi politiikassa, omavaraisuudeksi taloudessa ja itsepuolustukseksi maanpuolustuksessa”² (Suh 2013, 11). Sana juche itsessään käännetään usein tarkoittavan itseluottamusta, itsevarmuutta (*self-reliance*) tai itsemääräämisoikeutta (*self-determination*). Kim Il-sungin elämäkerrassa painotetaan tämän itseluottamuksen keskeistä roolia juchessa ja vallankumouksen mentaliteetissa (Kim Il-sungin elämäkerta, 603). Suomeksi kuvaavin sanallinen vastike on ehkä omavaraisuus, joka mielestäni ilmaisee Pohjois-Korean pyrkimystä pärjätä omillaan mahdollisimman laaja-alaisesti. Mikäli juchen syvin olemus viedään yksittäisiä sanoja pidemmälle, tarkoittaa se käytännössä aina Korean priorisoimista (Martin 2006, 11).

Tällaiselle priorisoinnille, oman pärjäämisen varmistamiselle syntyi pohja jo kauan sitten yhteenotoissa Japanin, Kiinan ja Neuvostoliiton kanssa. Korean niemimaa oli Japanin miehittäjä vuosina 1910–1945, ja myös tämän päivän korealaiset rajan molemmin puolin muistavat japanilaisten aiheuttamat julmuudet ja yleisen nöyryytyksen keisarikunnan alaisuudessa. Japanilaisten aiheuttama trauma onkin yksi suurimmista taustavaikuttajista juche-politiikan muodostumisessa ja sen oikeutuksessa, ja tätä käsitellään lisää nationalismista kertovassa alaluvussa.

Vaikka tätä nykyä Kiina nähdään ehkäpä Pohjois-Korean ainoana horjumattomana tukijana, Kiinan ja Korean yhteisestä historiasta löytyy kuitenkin säröjä. Vaikka Kiina auttoi pohjoista Korean sodan aikaan, ja satoja tuhansia kiinalaisia sai surmansa, vuosina 1932–1935 kiinalaiset kommunistit tappoivat arviolta 500–2000 korealaista aatetoveriaan hyvinkin vähäpätöisistä syistä, kuten huokailun tai pukeutumisen takia, *minsaengdan*-nimellä tunnetussa välikohtauksessa, jota todisti myös tulevan päämiehen Kim Il-sungin johtama sissiarmeija. Kiinalaiset kommunistit eivät nimittäin nielleet korealaisten tovereidensa kansallismielisyyttä, sillä Kiinan kommunistisen puolueen tavoitteena oli totaalinen ”kiinalaistuminen” (*sinification*). Vaikka joillain alueilla korealaisia oli enemmän kuin kiinalaisia, puolueen etninen rakenne tuli kääntää kiinalaiseen suuntaan. (Mäkeläinen 2019, 45; Han

² ”Juche in ideology, independence in politics, self-reliance in economy, and self-defense in defense.”

2013, 43–49; Suh 2013, 10). Nämä Kim Il-sungin omakohtaiset kokemukset Kiinan kohtelusta todennäköisesti toimivat myös juchen osittaisena inspiraationa.

Vaikka Neuvostoliitto auttoi nostamaan Kim Il-sungin Pohjois-Korean johtoon vuonna 1945, senkään tuki ei ollut ehdotonta. Suh katsoo, että Neuvostoliitto ei avustanut pohjoista täydellä kapasiteetilla Korean sodan aikana tai sen jälkeen. Maiden yhteiset hankkeet, esimerkiksi öljyn suhteen, olivat pääasiassa Neuvostoliitolle edullinen tapa saada raaka-aineita niemimaalta itselleen. Pohjoiskorealaiset tunsivat itsensä hyväksikäytetyiksi, mikä teki tilaa kansallismielisyyden kasvulle. (Kim 2007, 68; Suh 2013, 10.)

Vaikka juche oli eräänlainen vastaus vieraan vallan alaisuudessa koettuun nöyryytykseen, juchen kielipillisten juurten perusteella aate ei ole niin kotikutoinen kuin valtion viralliset lähteet saattavat väittää. Juche terminä on nähty rakentuvan kiinan merkeistä ’pää-’ tai ’tärkein’ (主) ja ’vartalo’ tai ’ruumis’ (體). Sana juche on peräisin kiinalais-japanilaisesta yhdistelmästä *shutai* (主體), ja se mainittiin ensimmäistä kertaa vuonna 1887 *The Basics of Philosophy (Tetsugaku yoryo)* -nimisessä teoksessa. Kirjailija Inoue Enryo käytti termiä *shutai* saksalaisen termin *Subjekt* käännoksenä. Termi rantautui Koreaan 1900-luvun alussa, jolloin sitä rakennettiin esimerkiksi filosofi Nishida Kitaron toimesta käyttämällä sanoja *shukan* ja *shutai* erottamaan subjektin passiivisissa ja aktiivisissa merkityksissä. Juurikin *shutai*, jolla tarkoitettiin Marxinkin käsittelemää ajatusta ”eettisestä, käytännöllisestä subjektista”, päätyi käyttöön myös Koreassa. (Myers 2015, 11.)

Tosin juche ja sen sukulaistermit *chuch’ejok* (subjektiivinen) ja *chuch’esong* (subjektiivisuus) olivat aikoinaan laajemmin käytössä pikemminkin niemimaan eteläisellä puoliskolla. Etelä-Korean presidentti Park Chung-hee puhui 1960-luvulla subjektiivisuuden aatteesta ensimmäisen kolmen vuotensa aikana useammin kuin Kim Il-sung ensimmäisen viidentoista vuotensa aikana, ja sana juche päätyi myös eteläkorealaiseen perustuslakiin ennen pohjoista. (Myers 2015, 13.)

Pohjois-Korean verkkosivut määrittelevät juchen lyhyesti sekä täydentävät määritelmää tarvittaessa kymmenien sivujen mittaisilla käännoksilla johtajien kirjoituksista tai puheista. Sivujen mukaan juche, jonka isäksi nimetään Kim Il-sung, pitää ihmistä vallankumouksen ajavana voimana. Ihminen on kaiken herra ja päättää kaikesta. Tämä aate manifestoituu itsenäisessä ongelmanratkaisussa, jossa pyritään riippumattomuuteen sekä politiikassa, taloudessa että maanpuolustuksessa. Maan ei tule antaa periksi ”imperialistien” eikä ”dominoijien” paineelle. (Democratic People’s Republic of Korea

verkkosivut 2011.) Japanilaisessa Mainichi-sanomalehdessä Kim yhdisti ajatuksensa ”ihmisestä kaiken hallitsijana” ja marxilaisuudesta seuraavasti:

Kamppailumme sosialismin ja kommunismin rakentamiseksi on pitkässä juoksussa ihmisten itsensä vapauttamiseksi useista alistamisen muodoista ja itsenäisen, luovan elämän elämiseksi luonnon ja yhteiskunnan hallitsijoina.³ (Myers 2015, 129.)

Tässä vaiheessa on hyvä mainita, että Pohjois-Korean viralliseksi nimetyt verkkosivut eivät ole itse valtion tuottamaa materiaalia, vaan sivuston takana on espanjalainen Alejandro Cao de Benós, joka on myös Korean Friendship Associationin (KFA) perustaja. Kyseinen yhdistys levittää tietoa Pohjois-Koreasta sekä järjestää matkoja maahan. Sivulta löytyy esimerkiksi johtajien elämäkerrat sekä heidän englanniksi käännettyjä puheitaan. Cao de Benósilla on yhteyksiä Pohjois-Korean hallintoon, minkä lisäksi hän on maan kunniakansalainen ja viettääkin siellä paljon aikaa, mutta hänen mukaansa Pohjois-Korea ei ole koskaan rahoittanut kyseisen sivuston ylläpitoa, vaikkakin hänen mukaansa maan viranomaiset ovat hyväksyneet verkkosivut. (The Atlantic 3.8.2010.) Viralliseksi verkkosivuksi itseään nimittävä sivusto on luonnollisesti hyvin myönteinen Pohjois-Koreaa ja sen hallintoa kohtaan. Koska Pohjois-Korea on antanut sivuston olla verkossa julkaistuna jo lähemmäs 17 vuotta, pitäisin todennäköisenä, että myös valtio on hyväksynyt sivun sisällön sekä antanut jonkinlaisen siunauksen virallisen verkkosivun leimalle. Tästä huolimatta on hyvä pitää mielessä, että sivun kirjoitukset eivät välttämättä ole kuitenkaan virallisen valtionhallinnon käsialaa. Keskusteluun on kuitenkin hyvä tuoda myös pohjoiskorealainen näkökulma ulkomailta kirjoitetun tiedekirjallisuuden rinnalle.

Cha (2012, 37) erittelee kirjassaan juchen neljä virallista opinkappaletta:

- 1) ihminen on oman kohtalonsa herra
- 2) ihmiset ovat vallankumouksen herra
- 3) vallankumousta tulee tavoitella itsenäisellä tavalla
- 4) vallankumouksen avain on uskollisuus korkeimmalle johtajalle Kim Il-sungille

Juchessa yhdistyy siis väistämättäkin ristiriitaisella tavalla ihmisen itsenäisyys ja ehdoton uskollisuus korkeammalle auktoriteetille. Kim Jong-ilin elämäkerta linjaa, että juchessa on kysymys omien aivojen ja ponnistelujen käyttämisestä kansan ja vallankumouksen hyväksi (Kim Jong-ilin elämäkerta, 64). Ehkä todenmukaisemman lähestymistavan juchelle tarjoaa kuitenkin Chan esille

³ Our struggle for the building of socialism and communism, too, is, in the long run, to enable the people to extricate themselves from many forms of subjugation and lead independent and creative lives as masters of nature and society.

tuoma vertauskuva, jossa juchen mukaan suuri johtaja Kim Il-sung mielletään valtion aivoiksi, työnväenpuolue hermostoksi ja kansa raajoiksi, lihaksiksi ja luiksi. Vertauskuvallisesti muu keho ei toimi ilman aivoja, mutta samoin koneiston aivot eliminoivat tarpeen itsenäiselle ajattelulle. (Cha 2012, 42–43.) Chan käyttämä vertauskuva loi pohjan juchesta 1960-luvulla polveutuneelle omalle konseptilleen, joka tunnetaan nimellä *suryong*. Suryong viittaa käytännössä maan ylimpään johtajaan (eli vallassa olevaan Kimiin), joka hyväntahtoisesti auttaa kansaansa vastineeksi heidän uskollisuudestaan. Hermostona toimiva työnväenpuolue välittää johtajan viestiä massoille. Suryong myös oikeuttaa vallan perimisen, sillä teoriaan kuuluu ajatus siitä, että vallankumous ei tule toteutumaan yhdessä sukupolvessa. (Chung 2007, 89–110.)

Juchen ulottuvuudet ovat siis moninaiset. Eteläkorealainen aktivisti Kim Young-hwan, joka vielä 1980-luvulla tuki Pohjois-Koreaa ja 1990-luvulla ryhtyi kampanjoimaan pohjoista vastaan, eritteleekin juchen (*subject thought*) kolmeen osaan. Ensimmäinen osa koostuu Kim Il-sungin kehittelemästä, Koreaan sopivasta kommunismista. Toinen osa pohjautuu Hwang Jang-yopin ideoimaan filosofiaan, joka on juche-aatteen ytimessä. Kolmas osa on rakennettu Pohjois-Korean propagandakoneistosta syntyneestä, ehdottomaan lojaliteettiin perustuvasta johtajateoriasta. (The New York Times 23.8.2012; Myers 2015, 174.)

Juchen ylistys sen alkuaikoina saattaa heijastaa osaksi puolueen aseman nostattamista kasvavan henkilökultin varjossa (Myers 2015, 87). Kehittyneen juche-ajatuksen myötä kansa voidaan siis alistaa hallinnon tahtoon välittämättä kansan nimenomaisesta roolista vallankumouksen herrana. Tässä mielessä uskollisuus korkeimmalle johtajalle määrittää kaikkea muuta tekemistä. Muun muassa Everard näkeekin, että juchen ihmisläheisestä elämäkatsomuksesta on kehkeytynyt pikemminkin johtajan tahtoa myötäilevä filosofia (Everard 2012, 6). Toisaalta juche koostuu kansan, puolueen ja johtajan yhtenäisyydestä sekä johtajan neuvoa antavasta roolista. Juche pyrkii siihen, että johtajan ohjaavan roolin ja kansan autonomian välillä vallitsee pikemminkin harmonia kuin ristiriita. (Gills 1992, 113.) Kun juchen mielletään tarkoittavan Korean oman edun ajamista, voi harmonia olla hyvinkin mahdollista kansan ja hallinnon välillä. Korean mahdin takominen ja sen osoittaminen maailmalle on kykeneväinen keino yhteiskunnan yhdistämiseksi.

Juchen oppeja harvoin harjoitetaan samalla tavalla todellisuudessa kuin niitä kirjoitetaan perustuslakiin. Myers on juchen konkretian suhteen hyvin skeptinen, ja hänen mukaansa Kimien hallinto ei ole koskaan osoittanut käytännössään yhtyvänsä juchen kauniisiin korulauseisiin. Sen sijaan juchen alle pystytään tarvittaessa luokittelemaan kaikki hallituksen tekemä politiikka. (Myers

2011, 46.) Juche on sinänsä tarpeeksi laaja ja epäselvä käsite, että se pystyy tarvittaessa poikkeamaan perustavista opinkappaleistaan tai halutessaan korostamaan vain valittuja periaatteita ja täten ajamaan hallinnon asiaa, mikäli politiikan perustelemisessa vedotaan pikemminkin johtajan tahdon seuraamiseen kuin mihinkään muuhun juchen elementtiin.

2.2. Juche ideologiana

Ennen kuin keskitymme jucheeseen syvällisemmin, on perusteltua tarkastella, miksi juche on ylipäätensä luokiteltavissa ideologiaksi. Koska tunnemme Pohjois-Korean maineen diktatuurina, joka ulospäin näyttäytyy eräänlaisena Kimien suvun eristämänä takapihana, maininnat ideologisesta perinteestä saatetaan rinnastaa ainoastaan suvun harjoittamaksi aivopesuksi.

Ideologia-termille on olemassa lukuisia merkityksiä, joille kaikille yhteistä on kuitenkin ajatus teorian ja käytännön yhdistämisestä (Heywood 2012, 5). Ainakin valtion virallisessa tarinankerronnassa ideologialle annetaan Pohjois-Koreassa pintaliittoa painavampi tehtävä, ja tämänkin tutkielman ajavana voimana on järkeistää Pohjois-Korean valtion edistämää ajatusjärjestelmää ja tuoda esille, miten sitä käytetään oikeuttamaan poliittisia päämääriä.

Ideologiat auttavat meitä kartoittamaan poliittisia ja sosiaalisia maailmoja, ja niiden avulla pystymme järkeistämään maailmaa ylipäätensä. Jokainen ideologia tarjoaa järjestelmällisen kaavan poliittisen elämän ja sen kuvaston käsittämiseksi. (Freeden 2003, 2–3). Vaikka juchen periaatteet ovat loppujen lopuksi tiivistettävissä muutamaaan avainideaan, sen tarjoama ohjeistus on sovitettavissa jokapäiväisen elämän useampaan osa-alueeseen. Juchen kautta on myös luotu jonkin asteinen kaavamaisuus, jonka avulla pyritään reagoimaan erilaisiin ärsykkeisiin säännönmukaisesti. Yksinkertaisuudessaan ideologia merkitsee joukkoa ideoita, jotka luovat pohjan järjestäytyneelle poliittiselle toiminnalle, ja samalla tarjoavat katsauksen maailman nykytilaan sekä parempaan tulevaisuuteen. Ideologian kautta yritetäänkin rakentaa tämä silta epätäydellisestä nykytilasta ihanteellisempaan huomiseen (Heywood 2012, 11). Juche luo perusteita tällaiselle sillalle lukitsemalla ideaalisen kansakunnan tilan vihollisvoimien vetäytymiseen ja suvereniteetin kunnioitukseen, sekä irrottautumalla vaarallisista, vieraista vaikutteista ja turvautuu sen sijaan omiin, olemassa oleviin voimavaroihinsa.

Käydessämme läpi juchen alkua ja erityisesti yhteiskunnallisten ja kansainvälisen maailman olosuhteiden roolia sen synnyssä Heywoodin muistutus siitä, että mikään poliittinen idea ei rakennu steriilissä tyhjiössä vaan nimenomaan kehittyvät tällaisten olosuhteiden myötä, on juchellekin oleellinen. Heywood myös selittää, että kuten monissa fasisissa, kommunistisissa ja fundamentalistisissa yhteiskunnissa, ideologiaa voidaan myös pakottaa ylhäältä alas toteutuvaisuuden takaamiseksi. (Heywood 2012, 2–4.) Juche on imenyt vaikutteita sekä kansainvälisen areenan vaihtelevista tiloista että muista poliittisista ajatusmaailmoista, ja samalla sen kautta välitetään valtion ohjenuoraa kansalle oikeanlaisen elämän tavoista. Juchen alle pystytään esimerkiksi johtajuuskollisuuden myötä kirjoittamaan paljon alistamiseen oikeuttavia opinkappaleita. Juchen rooliin ideologiana sopii myös ideologioiden tehtävä eräänlaisena työkaluna, jota käytetään herjaamaan kilpailevia ajatusjärjestelmiä (mts. 5). Juchen keskeisimpiä konsepteja onkin korealaisen kansan ja heidän aatteensa ylemmyyden korostaminen, ja se on parhaansa mukaan pyrkinyt erottautumaan juuri suurimman inspiraationsa, marxismi-leninismien, mekaanisesta muotista ja luomaan omaa aatteellista kontekstiaan.

Ideologioiden avulla rakennetaan poliittista ymmärrystä ja luodaan päämääriä, jolloin ne toimivat ”yhteiskunnan sementtinä” (Heywood 2012, 2). Juche tarjoaa samalla sekä suppean että laajan kaavan yhteiskunnalliseen ymmärrykseen: sen perusideat vallankumouksellisuudesta, omavaraisuudesta, itsenäisyydestä ja korealaisen paremmuudesta ovat ehdottomia, mutta tarpeeksi monipiirteisiä konsepteja, jotta niiden kautta voi tarvittaessa ruotia useita valtion asialistalla olevia ajankohtaisia ongelmia.

2.3. Juche ja sukulaisaatteet

Pohjois-Koreaa on verrattu hyttysverkkoon, joka pyydystää vaikutteita muista maista, mutta suodattaa pois haitalliset kapitalistiset tai liberalistiset elementit (Chung 2004, 302). Kim Il-sungin ajatusmaailma oli tavallaan eräänlainen stalinismin, leninismien, maoismin, nationalismien ja kungfutselaisuuden kummallinen keitos (Lankov 2015, 52). Koska tarkasteluni kohteena on pitkälti yhden kansankunnan mentaliteetin rakentamiseen keskittynyt aate, on mielekästä peilata juchea jokseenkin tunnetuimpiin ja laajemmalle levinneisiin aatteisiin sen luonteen hahmottamiseksi. Juchen viestin keskeisessä osassa on omalaatuisuus ja omavaraisuus, mutta samalla se sisältää huomattavasti yhteneväisyyksiä muihin aatteisiin. Näistä merkittävimmät ovat marxismi-leninismi, kungfutselaisuus sekä nationalismi.

2.3.1. Marxismi-leninismi

Juchen läheisimmäksi aatteelliseksi sukulaiseksi on mielletty sosialismi ja erityisesti Neuvostoliiton kommunistisen puolueen virallinen ideologia marxismi-leninismi. Pohjois-Korean onkin klassisesti katsottu olevan yksi harvoista edelleen kommunistisista valtioista. Puolueen ote Pohjois-Korean tuotantojärjestelmistä vahvistaa Pohjois-Korean asemaa syvästi sosialistisena järjestelmänä, ja kirjoittaessaan 1990-luvulla Gills katsoi jäykän järjestelmän tekevän siitä maailman konservatiivisimman kommunistisen hallinnon (Gills 1992, 119, 128). Juchea ja kommunismia yhdistää viholliskuva kapitalismista sekä työväenluokan roolin korostaminen luokkataistelussa vallankumouksen saavuttamiseksi, mutta vastaavasti juche ei puolusta kommunismin lailla evoluution kaltaista kehityskulkua sosialistiseen utopiaan, vaan painottaa pikemminkin yksilön roolia historian muokkaamisessa. (Cha 2012, 37–38.)

Kuitenkin klassisimmat ja keskustelluimmat yhteneväisyydet löytyvät juchen ja marxismi-leninismien väliltä, ja viitteitä juchen marxilais-leniniläiseen perintöön esiintyy Pohjois-Koreaa tutkivassa kirjallisuudessa tiheään. Yhteistä juchelle ja kommunismille on erityisesti juchen näkemys imperialisteista ja kapitalisteista vihollisina, ja juchen mainostama vallankumous merkitsi työntekijöiden voittoa riistäjistään (Cha 2012, 37). Juchen on myös nähty jakavan ideologista sanastoa marxismi-leninismien kanssa, sillä itse sanana juche juontaa juurensa marxilaiseen termiin ”subjektista” (Myers 2011, 44). Kim Il-sung korosti juchessa marxilais-leniniläisiä käsitteitä ”totuudesta” ja ”periaatteesta”, mutta painotti niiden soveltamista kansallisiin olosuhteisiin (David-West 2012, 96). Eräässä puheessaan Kim loi myös mielikuvia Korean ja Neuvostoliiton yhtenäisyydestä sekä työväenluokan rajattomuudesta, minkä vuoksi Korean vallankumouksen onnistuminen edellytti täten solidaarisuutta Neuvostoliiton kanssa (Myers 2015, 53). Valtion alkuperäisen perustuslain onkin todettu jäljittelevän Neuvostoliiton vuoden 1939 Stalinin perustuslakia, ja vuonna 1972 Pohjois-Korean perustuslakiin kirjattiin juchen edustavan Kimille tärkeää ”marxismi-leninismien luovaa soveltamista maan omiin olosuhteisiin” (Stephens 2016, 9).

Juchessa onkin pitkälti kyse marxismi-leninismien sopivien ominaisuuksien valjastamisesta Korean omaan historiaan ja erikoispiirteisiin, ja Kim Il-sung korostikin aikoinaan marxismi-leninismien yleisen hengen soveltamista maan kansallisiin ja historiallisiin olosuhteisiin (Martin 2006, 123). Pohjois-Korean näkemyksen mukaan vain Marxiin ja Leniniin tukeutuminen eivät riittäneet kapitalistisia imperialisteja vastaan, vaan oli elintärkeää tähdentää omien olosuhteiden ainutlaatuisuutta ja omaksua korealainen juche (French 2007, 46). Kun Marx puolestaan visioi

perinteisen kansallisvaltion murentumista kapitalismin kukistuessa, juchen olemus painottuu pitkälti korealaisen valtion ja identiteetin ihannointiin. (Martin 2006, 123; Cha 2012, 38). French huomauttaakin, että marxismi-leninismien sovitukset jucheeseen ja Korean omiin olosuhteisiin soti marxilaista uskomusta vastaan jättäessään muun muassa korostamatta oleellisesti toisistaan poikkeavien työläisten, kuten teollisuuden ja maatalouden työntekijöiden, eroja ja jakaessaan yhteiskunnan karkeasti vain kapitalistien ja proletaarien välille (French 2007, 33). Sovitus neuvostolaisesta yhteiskunnasta korealaiseen kontekstiin ei siis sujunut saumattomasti, vaan marxismi-leninismi koki useita oleellisia muutoksia Pohjois-Korean käsittelyssä, ja on joiltain osin myös muuttunut tunnistamattomaksi.

Kim Il-sungin elämäkerran mukaan juchen syntyä inspiroi Kimin turhautuminen Kominternin (Venäjän kommunistisen puolueen perustaman yhteistyöjärjestön) välinpitämättömyyteen ja siihen, kuinka se kohteli pienempien valtioiden kommunistisia kansoja. Kim päättikin täten vapauttaa kansansa omin avuin ja oman aatteen eli juchen säestämänä. (Kim Il-sungin elämäkerta, 499.) Marxismi-leninismien oppien vastaisesti Kim Il-sung hoiti, ainakin julkisessa kontekstissa, itse ideologisen ajattelutyön kommunistisen puolueen sijaan (McEachern 2008, 240). Kim Jong-ilin elämäkerrassa on painotettu juchen ainutlaatuisuutta suhteessa sen marxilais-leniniläiseen perintöön, ja vuonna 1990 Kim korosti Korean työväenpuolueen korkeimmille virkamiehille juchen ylivoimaisuutta eikä katsonut, että se voitaisiin pätevästi selittää pelkästään marxistisesta näkökulmasta (Kim Jong-ilin elämäkerta, 83–85; Kim Jong-ilin puhe 25.10.1990).

Työväenpuolueen sanomalehdessä ilmestyi 70 Neuvostoliittoa ylistävää pääkirjoitusta ja vain 40 Kim Il-sungille omistettua kirjoitusta vuonna 1952. Samana vuonna puheessaan keskuskomitealle Kim painotti marxismi-leninismien merkittävien merkkihenkilöiden kirjoitusten sokean seuraamisen sijaan soveltamisen kauneutta. Sen sijaan, että Kim loisi tällaisilla lausunnoilla merkittävää pesäeroa neuvostoliittolaiseen oikeaoppisuuteen, hän vahvisti Marxin käsitystä historian, olosuhteiden ja aatteen yhteensovittamisesta. Tähän jopa kannustettiin Stalinin kuoleman jälkeisenä aikakautena. Myers nostaa esille miellettiin siitä, että onko juchella ja neuvostolaisen blokin vuonna 1957 allekirjoittamalla yhteisymmärryksellä siitä, että marxismi-leninismi edellyttää soveltamista ”mekaanisen imitaation” sijaan, loppujen lopuksi mitään eroa. (Myers 2015, 31-34, 66.) Juchen etäännyminen marxismi-leninismistä saattoikin siis olla täysin ymmärrettävää ja jopa kannustettavaa.

Sosialistiset suuntaukset kaikuivat koväänisenä toisen maailmansodan jälkeen myös Aasiassa. Kommunismi nähtiin tuolloin Itä-Aasiassa nopeana tapana nousta takapajuisuudesta ja jättää

taakseen kolonialismin rippeet (Lankov 2015, 7). Pohjois-Korean sosialistisia sukulaisia on myös sen omassa naapurustossa. Ehkä suurin ero Pohjois-Korean ja kommunististen Kiinan ja Vietnamin johtamisessa on ensimmäisen säilynyt ja osakseen myös paisunut henkilökultti, johon kuuluu vallan perinnöllisyys. Tämän ominaisuuden vuoksi Kiina ja Vietnam ovat osakseen pystyneet kehittymään monipuolisempaan suuntaan. (Park 2014, 3.) Tätä kehittymistä määrittää etenkin markkinatalouden omaksuminen. Pohjois-Korean näkökulmasta siirtyminen sosialistisesta järjestelmästä markkinatalouteen useimpien muiden sosialististen yhteiskuntien tavoin järkyttäisi liian syvästi muita Pohjois-Korealle pyhiä poliittisia elementtejä, kuten kansainvälisiä suhteita ja armeijaa (Chung 2004, 284–285). Kyseessä lieneekin pitkälti pelko siitä, että potentiaalisen avautumisen myötä maahan vyöryisivät vierasperäiset ideologiset ainekset, jotka uhkaisivat Pohjois-Korean hallinnon legitimitettä.

Marxismi-leninismi oli Frenchin mukaan hyvä valinta Pohjois-Korean ideologiselle perustalle, koska se tarjosi tieteellisiä selityksiä siirtomaavallalle, ja tämän lisäksi Korea pystyisi mallintamaan taloutensa Neuvostoliiton oppien mukaisesti (French 2007, 32). Kuten Stalinin tekemä politiikka, myös *juche* johti lyhytaikaiseen taloudelliseen menestykseen, mutta lopulta talous ajautui samankaltaisiin pitkäaikaisiin rakenteellisiin ongelmiin (Gills 1992, 114). Pohjois-Korean ja *juchen* suhde marxismi-leninismiin puolesta liputtamiseen on ollut pitkälti riippuvainen Neuvostoliiton roolista. Koska Neuvostoliitto on ollut Pohjois-Korean historian aikana ehkä maan tärkein kumppani, ovat viitteet marxismi-leninismiin saaneet pikemminkin virallisia, poliittisen korrektiuden pohjavireitä. (Everard 2012, 182.) Vuoden 1955 puheessa Kim Il-sung pyrki liehittämään vaikutusvaltaista suojelijansa toteamalla, että Neuvostoliiton rakastaminen oli yhtä Korean rakastamisen kanssa (Myers 2011, 41). Neuvostolaisen mallin ja ajatusmaailman omaksuminen oli myös yksi hallinnon tapa luoda paremmuuden tunnetta ja pesäeroa eteläiseen Koreaan, unohtamatta Neuvostoliitolta saatua, paljon kaivattua taloudellista ja poliittista avustusta. (Myers 2011, 42; Suh 2013, 9.) Jollain asteella yhtäläisyydet neuvostolaiseen ideologiaan olivatkin siis pikemminkin taloudellisen riippuvaisuuden sanelemia kuin aitoa ideologista vastakaikua.

Vallankumouksen aatteen valaminen kansaan on marxismi-leninismiin tärkein tehtävä, ja myös Kim Il-sung käski puolueensa opiskella marxismia. Joidenkin näkemysten mukaan Kim Il-sungin kirjoitukset itsessään eivät kuitenkaan heijastaneet varsinaisen kattavaa ymmärrystä Marxista. (Myers 2011, 31–33.) *Juchen* ja marxismi-leninismiin välillä onkin pistetty merkille olennaisia ideologisia eroavaisuuksia. Cha kommentoi muun muassa, että *juche* ei yhdy marxismi-leninismiin kaltaiseen universalismiin, jossa kapitalistien kukistaminen nähdään evoluution kaltaisena

päätepisteenä. Juche puolestaan keskittyy ennemminkin ihmisen omiin ponnistuksiin ja ehdottomaan kuuliaisuuteen johtajaa kohtaan käännekohdan saavuttamiseksi, mikä aatteen mukaan merkitsi niemimaan yhdistymistä ylimmän johtajan Kim Il-sungin alaisuudessa. (Cha 2012, 37–38.) Myöskään Frenchin mukaan kapitalistisen vaiheen vähätteleminen ja väliin jättäminen ei sopinut oikeaoppiseen marxilaiseen elämäntavomukseen. Kim lisäksi yksinkertaisti ihmisen vallankumouksen roolin katalysaattorina eikä sitonut ihmisen kehitystä marxilaisittain vallitseviin yhteiskunnallisiin ja taloudellisiin olosuhteisiin. (French 2007, 32–34.)

Etäisyys marxilaisuuteen kasvoi, ja marxismi-leninismien meriitit murentuivat Neuvostoliiton romahduksen ja Kiinan uudistusten lähestyessä, jolloin Pohjois-Korea alkoi painottaa entisestään omanlaisen sosialisminsa tavaramerkkiä, ja erityisesti seuraaja Kim Jong-ilin roolia tämän pesäeron tekijänä on korostettu (French 2007, 34, 44; David-West 2012, 110). 1990-luvun puoliväliin tultaessa pohjoiskorealaisten viittaukset marxismi-leninismiin loppuivat myös muodollisesti, ja viittauksia marxismiin ja kommunismiin poistettiin sekä vuoden 1992 että 2009 perustuslakiuudistuksissa (Myers 2011, 54; Everard 2012, 197; Park 2014, 6; Suh 2013, 16). Vaikka maininnat kommunismista poistettiin perustuslain uudistuneesta versiosta, Myers huomauttaa, että näennäinen kommunismin viitta juurikin juche-aatteen avittamana oli tärkeä Pohjois-Korean kansainväliselle roolille Kiinan kumppanina ja Yhdysvaltojen vihollisena. (Myers 2015, 195.)

1940-luvun loppupuoliskolla Pohjois-Korea saattoi näyttäytyä täydellisenä esimerkkinä neuvostolaisesta satelliittivaltiosta, vaikka todellisuudessa sillä oli tukea myös omasta takaa ja enemmän elämää kuin normaalilla nukkevaltiolla (Lankov 2015, 10). Amerikkalaiset viranomaiset saattoivat kuvailla Pohjois-Koreaa ”neuvostolaistumisen” näyttämönä. Tätä Neuvostoliiton esirippua vasten oikeutettiin monia amerikkalaisia teorioita ja toimenpiteitä Pohjois-Korean suhteen. Käytännössä marxismi-leninismien genren julkaisut kuitenkin vähentyivät 1940-luvun lopulle tultaessa. (Kim 2007, 65–69.) Tutkijat ovat esittäneet oleellisen kysymyksen: jos Pohjois-Korea kerran on Neuvostoliiton jatke, miksei se romahtanut Neuvostoliiton ja itäeurooppalaisten tovereidensa kanssa? (Kim 2007, 67). Pohjois-Korean yhteydet kommunismiin antoivat Yhdysvalloille helpon väylän harjoittaa valmiiksi rakennettua, kommunistisen valtioiden kanssa käytettyä ulkopoliittikkaa, vaikka todellisuudessa marxismi-leninismi ei tarjoa täydellistä läpileikkausta Korean pohjoispuoliskosta.

Kehityskulku marxismi-leninismistä onkin johtanut ylivertaiseen ideologiaan kimilsungismiin (David-West 2012, 106). Kimilsungismin varsinaista merkitystä ei ole selitetty kovinkaan

täsmällisesti löytämässäni kirjallisuudessa. Pohjois-Korean verkkosivuilta löytyy käännös Kim Jong-ilin vuonna 1976 pitämästä puheesta puolueen ”teoreettisille propagandisteille”. Sen mukaan kimilsungismi ei ole selitettävissä marxismi-leninismiin viitekehysten avulla, vaikka jakaakin sen kanssa samoja ajatuksia vallankumouksellisuudesta. Pikemminkin kimilsungismi on kehittyneempi ja ainutlaatuisempi versio juchen aikakaudelle. (On Correctly Understanding The Originality of Kimilsungism 2.10.1976.) Tämän erottelun taustalla kytee todennäköisesti Pohjois-Korean henkilökultin käynnistäminen ja kehittäminen, mutta toisaalta voidaan puhua myös juchen ainutlaatuisuudesta ja tarpeesta erottautua muiden, vähemmän arvostettujen yhteiskuntien ideologioista. Lankovin käyttämä termi kommunistisesta monarkiasta henkii marxilais-leniniläisen perinnön ja henkilökultin liittoa (Lankov 2015, 70).

Kun Neuvostoliiton ideologiasta siirryttiin kohti omaa tavaramerkkiä, juche-ajattelua vietiin myös ulkomaille ja se sai jokseenkin ristiriitaista vastakaikua. Esimerkiksi kommunistidiktattori Nicolae Ceaușescu kopioi juche-kirjallisuutta Romaniaan Kim Il-sungin ja Mao Zedongin henkilökulttien innoittamana, vaikka Romaniassa se kuivuikin kokoon jo vuonna 1989 toisin kuin alkuperäismaassa Pohjois-Koreassa. Kimin kirjoitukset tuskin vakuuttivat monia ulkomaisia ideologiallaan, mutta ne kuitenkin vahvistivat mielikuvaa Pohjois-Koreasta vasemmistolaisena. Pohjois-Korean juche-propaganda levisi hedelmällisimmin juuri kolmannen maailman valtioihin eikä niinkään kehittyneempiin länsimaihin. Lisäksi kommunististen maiden kansalaiset pitivät juchea heidän kotimaidensa ideologioiden karikatyyriina. (Zumwalt 2012, 32–35; Myers 2015, 113; Lankov 2015, 59.)

Suh kuvailee juchea ”epäsovinnaiseksi kommunistiseksi ideologiaksi”, jolle ei löydy historiasta tai nykyajasta vastinetta (Suh 2013, 3). Marxismi-leninismiin viitekehys on oleellista ottaa esille käsitellessämme juchea, sillä se on historiallisesti rakentanut Pohjois-Korean valtiollista ideologiaa ja toiminut ehdottomana inspiraationa juchelle. Juche syntyi yhtä lailla Neuvostoliiton myötävaikutuksessa kuin Neuvostoliiton vastustamiseksi (Kim 2007, 70). On myös yhtä tärkeää tunnustaa, että sekä Pohjois-Korea että juche ovat sittemmin käyneet läpi eräänlaisen evoluution ja kasvattaneet etäisyyttä marxismi-leninismiin. Myers tuo kiintoisasti esille, että virheellinen näkemys Pohjois-Koreasta kommunistisena valtiona tänä päivänä voi olla keino esimerkiksi Yhdysvalloille lohduttautua ajatukseen siitä, että toinen kommunistinen hallinto voi taipua samalla tavoin neuvotteluihin kuin Moskova aikoinaan (Myers 2011, 9).

Vaikka todisteita marxismi-leninisin perinnöstä on runsaasti sekä valtion virallisissa viittauksissa että kirjallisessa analyysissä, Pohjois-Korean käyttäytymistä ja sitä muodollisesti ohjaavaa jucheä on tutkittava myös muiden ideologioiden näkökulmista.

2.3.2. Kungfutselaisuus

Juchelle läheinen aate on myös kungfutselaisuus, jonka ensisijainen piirre on hierarkian kunnioitus yhteiskunnallisen järjestyksen pohjana. Ehdoton uskollisuus johtaja Kimille ja tämän hallinnolle on yksi juchen keskeisimmistä edellytyksistä, ja juche-aatteen opetukset kaikkuvat kungfutselaisuuden kaltaista kuuliaisuutta ja hurskautta vanhempia auktoriteettihahmoja kohtaan. Nämä ominaisuudet ovat heijastuneet esimerkiksi Kim Jong-ilin kirjoituksissa valtiosta kansalaisten rakastavana äitinä sekä maalauksissa Kim Il-sungista nuorten työläisten ympäröimänä, korostaen johtajan pehmeitä piirteitä. (Cha 2012, 40–41.) Myös Korean työväenpuolue viittaa itseensä äitipuolueena, joka muistuttaa kungfutselaisen vanhempainhahmon ylemmyydestä (Myers 2011, 48–49). Pohjois-Korea jopa virallisesti sanoutuu irti kungfutselaisuudesta, mutta sen ominaisuuksia löytyy edelleen tänä päivänäkin maan oikeusajattelusta. Esimerkkinä Song mainitsee tavan, jolla johtaja suojelee kansalaisten ihmisoikeuksia palkinnon tapaisesti sen sijaan, että nämä ihmisoikeudet olisivat syntyneissä suotuja oikeuksia (Song 2010, 92).

Juche on rakentunut osittain myös aasialaisessa kontekstissa. On suorastaan luonnollista pitää kungfutselaisuutta juchen perustuksena, sillä Kungfutsen perintö Koreassa ulottuu jopa ajalle 200 eKr. (The Diplomat 17.5.2017). Lisäksi uskungfutselaisuus toimi valtion ideologiana Choson-dynastian aikana (1392–1910). Pitkä historia kungfutselaisen perinteen kanssa on jokseenkin iskostanut korealaiseen mentaliteettiin sosiaalisen hierarkian, vaikka se onkin osakseen lieventynyt etelässä demokraattisen kehityskulun myötä. (Sweeney 2013, 43.) On myös pistetty merkille, että Kim Il-sungin varsinainen tietämys marxilaisesta filosofiasta ei yltänyt hänen kungfutselaisuuden tuntemuksen tasolle (David-West 2012, 94).

Juchen määrittelemä vapaus ei ole länsimaisen yksilöllistä vaan hallinnon ja kansan yhdistämää ”kollektiivista omavaraisuutta” (Kang 2003, 43). Kungfutselaisuuteen perustuva laki kulminoituu yhteiseen korostamiseen yksilön sijaan sekä harmonian ja perheen arvostamiseen. Kungfutselaisuudessa harmoniaan pohjautuva ratkaisu löydetään yhteisön viisaimpien ja vanhimpien opastuksella, ja erityisesti uskungfutselaisuudessa sosiaalisten suhteiden olemassaolo ei ole yksilöiden tyydytystä varten, vaan tärkeämpää on pyrkimys näiden yksilöiden harmonisointiin ja

luonnollisen järjestyksen ylläpitämiseen. (The Diplomat 17.5.2017; Levi 2012, 5.) On toisaalta kyseenalaistettavissa, miten tämänkaltainen kollektiivisuus soveltuu juchelaiseen ajatukseen ihmisestä oman kohtalonsa kontrolloijana ja vallankumouksen tekijänä. Myös käsitys ”kollektiivisesta omavaraisuudesta” kuulosta itseristiriitaiselta, mikäli juche pyrkii samaan aikaan korostamaan yksilöiden itsenäisiä pyrkimyksiä.

Juchesta tosin välittyy kungfutselaisen ajatusmaailman keskeisiä konsepteja. Esimerkiksi kunnioitus hierarkiaa kohtaan ja yleisen sosiaalisen harmonian ja järjestyksen ylläpitäminen lainaavat kungfutselaisuudesta, ja ne ovatkin oivallisia työkaluja hallitukselle kansalaisten kontrolloimista varten. Lisäksi Cha tuo esille eroavaisuuden kollektivismiin määrittelyssä, joka nojaa pikemminkin kungfutselaisuuteen kuin marxilaisuuteen: marxilaisessa todellisuudessa kollektivismi merkitsee velvollisuuksien ja etuisuuksien tasaista jakamista, kun puolestaan kungfutselaisen yhteiskunnan mukaan ensisijaisia asioita ovat vanhempien palveleminen ja kunnioittaminen. Juchen opetukset ja propaganda tähtäävätkin jälkimmäisen kaltaisen suhteen korostamiseen. Chan tulkinta Kimien hallinnosta yhdistääkin Stalinin kaltaisen henkilökultin uuskungfutselaisiin arvoihin. (Cha 2012, 40–41, 75.)

Yhteys kungfutselaisuuteen eksplikoituu vuoden 1972 perustuslain vertauskuvassa, jossa perhe määritellään soluksi yhteiskunnan vartalossa, ja valtio puolestaan mielletään soluista huolehtivaksi organismiksi. Vaikka Pohjois-Korea suuntautui sosialismiin, kungfutselaisuuden ajatuksia muun muassa perheyksikön tärkeydestä ei haastettu suoraan, mikä jätti voimaan patriarkkaan perustuvan kungfutselaisen järjestyksen (Levi 2012, 5–8). Juchen ehdoton kuvaus suurimmasta johtajasta aivoina, jonka käskyä hermostona toimiva puolue välittää eteenpäin kansalaisille, puhuu vahvasti Kim Il-sungin patriarkka-aseman kunnioituksen puolesta. Vaikka johtajan ja kansalaisten suhde ei ole länsimaisittain katsottuna varsinaisesti perheellinen eikä välttämättä molemminpuolista kunnioitusta edellyttävä, kungfutselaisen perheyksikön otaksuma ehdoton kunnioitus vanhempia ja viisaimpia kohtaan on löydettävissä Pohjois-Koreasta ja juchesta.

Kungfutselaisuuden ja erityisesti Kim Il-sungin johtajan roolin suhde on vahva, mutta kungfutselaisia elementtejä on ilmennyt myös seuraaja Kim Jong-ilin valtakauden aikana. Lojaliteetin arvostus ja vanhempien kunnioitus palasivat poliittiseen diskurssiin etenkin vallan vaihdon aikana. Kungfutselaisen perinteen mukaan poika nousee suremisen jakson jälkeen isänsä saappaisiin (McEachern 2013, 150). Myös Kim Jong-ilin hallinnon ”antimerkantilistinen” asenne 1980- ja 1990-luvuilla on yhdistettävissä kungfutselaisuuteen (Levi 2012, 10–11). Vaikka tämänkaltaisia

relaatioita onkin löydetty, tutkivassa kirjallisuudessa juchen ja kungfutselaisuuden suhde on paljolti filosofisempi kuin käytännössä ilmentyvä.

Erityisesti Reid kokee kungfutselaisen ajatusmaailman korostamisen ja juchen ymmärtämisen tärkeänä kansainvälisen yhteisön kommunikoidessa Pohjois-Korean kanssa (The Diplomat 17.5.2017). Toisaalta Stephens kritisoi YK:n erikoiskomissiota siitä, että komissio on yksinkertaistanut Kim Il-sungin ja kansan suhteen vain kungfutselaisuuden lojaliteetin tasolle ottamatta huomioon, että taustalta voi myös löytyä aitoa ihailua vapaustaistelijaa kohtaan (Stephens 2016, 9–10). Myersin näkemyksen mukaan Pohjois-Korea eroaa olennaisesti kungfutselaisuudesta siinä, että missä jälkimmäinen korostaa isällisyyden johtavaa roolia, Pohjois-Koreassa puolue viittaa itseensä ”äitipuolueena” (*Mother Party*). Myers tuokin esille, että kungfutselaisuudessa äitien on jopa toteltava omia poikiaan. Kim Jong-il näyttäytyi jopa isäänsä äidillisempänä hahmona, jolloin kungfutselaisuuteen rinnastettava perimysjärjestys saa erilaisia piirteitä. Lisäksi kansallisessa propagandassa valtioon viitataan lähes aina isänmaan sijaan emämaana. (Myers 2011, 48–49, 75.)

Kun puolestaan suhde marxismi-leninismiin on Pohjois-Korean hallinnon osalta eksplikoitua, yhteneväisyydet kungfutselaisuuteen ovat tutkivan kirjallisuuden varassa, eikä juchelainen Pohjois-Korea keskustele ääneen mahdollisesta kungfutselaisesta perinnöstään. Nämä samankaltaisuudet kuitenkin valottavat osakseen juchen edellyttämää ehdotonta uskollisuutta Pohjois-Korean johtajia kohtaan ja pyrkivät liittämään sen helpommin hyväksyttävissä olevaan aasialaiseen sosiaalisten suhteiden kontekstiin sen sijaan, että johtajien seuraaminen vaikuttaisi vain sokealta uskollisuudelta. Toisaalta tulisi kuitenkin huomioida, että vuosituhansia vanhoihin perheellisiin perinteisiin vetoaminen voi olla yksi hallituksen väline iskostaa kansaan henkilökultin velvoittamaa lojaalisuutta.

Mielipiteitä on esitetty myös siitä, että Pohjois-Korea osoittaa enemmän keisarillisen Japanin tai 1930-luvun fasistisen Euroopan merkkejä ihannoidessaan rotuun perustuvaa vaistonomaisuutta kungfutselaisuuden edellyttämän älyllisen kurin sijaan (Levi 2012, 14). Pohjois-Korean nationalistinen henki onkin vahvasti läsnä maan arkipäivässä ja juchen konkreettisesti ilmentymisessä.

2.3.3. Nationalismi

Nationalismissa valtio on poliittisen järjestelmän ydin. Joskus nationalismia on sen yksinkertaisuudessaan verrattu ennemminkin eräänlaiseen poliittiseen oppiin kuin varsinaiseen ideologiaan. Se myös kärsii siitä, että se näyttäytyy pikemminkin psykologisena ilmiönä kuin varsinaisena teoriana. Lisäksi nationalismia pystytään soveltamaan poliittisen kentän eri laitoihin, josta myös muut ideologiat, kuten juche, pystyvät ammentamaan. (Heywood 2012, 168–172.) Juchen voidaan katsoa myötäilevän nationalismin eri tyypeistä vahvimmin etnistä nationalismia.

Nationalismi ja kansallismielisyys ovatkin Pohjois-Korean ideologian perustaa pitkälle määritteleviä elementtejä. Pohjoiskorealaisten intensiivistä ylpeyttä omasta rodustaan ja muukalaisvihamielisyyttä onkin rinnastettu natsi-Saksaan. Muun muassa Everard on sitä mieltä, että lähin länsimainen vastine löytyy pikemminkin natsi-Saksasta tai keisarillisesta Japanista kuin stalinismista juuri tällaisen muukalaisvastaisen luonteen vuoksi (Everard 2012, 197–198). Samoin Ylen kirjeenvaihtaja Mäkeläinen katsoo juchen ilmentävän kansallismielisyyttä ja natsi-Saksaan verrattavissa olevaa rotuoppia (Mäkeläinen 2019, 97). Myers kuitenkin näkee pohjoiskorealaisten kansallidentiteetin pikemminkin ulkomaisilta vaikutteilta suojeltavana puhtautena kuin natsien kaltaisena rodullisena ylivertauutena (Myers 2011, 168). Joka tapauksessa jucheeseen kuuluu olennaisesti usko korealaisuuden paremmuudesta ja priorisoimisesta.

Kun puhumme nationalismin ja juchen suhteesta, juchen teesi poliittisesta itsenäisyydestä korostuu. Juchen omavaraisuus on tulkittu laajemmassa merkityksessään Korean ensisijaisuudeksi. Juchen on nähty olevan tärkeä maan sisäisen propagandan työkalu, jonka avulla aikaisemmin sorrettuun väestöön on valettu kansallisen ylpeyden tunnetta sekä muukalaisvastaisuutta. (Martin 2006, 111–113.) Kim Il-sung sai yllensä ”korealaisen Maon” manttelin, mikä ruokki vanhanaikaista ajatusta siitä, että entiset siirtomaat tarvitsevat vahvan johtajan viitoittamaan tien nationalismiin (Myers 2015, 26). Myöskään Chan mukaan juchen omavaraisuuden merkitys ei ole niinkään taloudellinen vaan viittaa pikemminkin vapauten ulkoisten voimien painostuksesta. Silloin kun Pohjois-Korea vastaanotti apua harvoilta liittolaisiltaan, se merkitsi sitä, että omavaraisuuden taloudellinen aspekti toteutui käytännössä huonosti. Tämä integriteetti oli kuitenkin uhrattavissa, ja se pyrittiin perustelemaan Korean oman edun ajamisella. Nämä käytännölliset ristiriitaisuudet piilotettiin muukalaisvihan nostattaman verhon taakse. (Cha 2012, 39–41.)

Ajatus homogeenisestä, puhdasverisestä rodusta, joka on jatkuvasti joutunut alistuksen kohteeksi, on yhteinen niemimaan molemmin puolin (Myers 2011, 57). Juche tukeekin Chan mukaan pohjoiskorealaisten puhtauden ja ainutlaatuisuuden myyttiä (Cha 2012, 45). Sweeney näkee juchen lasten olevan rodullisen puhtauden kasvatteja, Kim-dynastian etuoikeutetusta suojeluksesta nauttivaa kansaa, ja viralliset käsitteet juchesta tai kimilsungismista ovatkin Sweeneyn mukaan kosmeettista kasvojenkohotusta vallitsevalle rodullisen koskemattomuuden ideologialle. (Sweeney 2013, 22, 65.) Rodun korostaminen pohjoiskorealaisessa elämäkatsomuksessa on lähtöisin fasistisen Japanin vallasta, joka kesti vuodesta 1910 toisen maailmansodan loppuun saakka. Japanin viimeisimmän miehityksen aikana muun muassa lähes 770 000 korealaista pakotettiin työleireille ja 100 000–200 000 korealaista naista joutui orjuuteen tai ”lohtunaisiksi” japanilaisille sotilaille. Erityisesti Myers on profiloinut Pohjois-Koreaa nationalistisen ja jopa rasistisen asenteen korostajana. Juche toimii Myersin mukaan kuljissin tapaan, pyrkien piilottamaan rajusti muukalaisvastaisen ja rodullisen puhtauden puolesta puhuvan näkemyksen harmittomamman itsenäisyyden ja omavaraisuuden tavoitteluun tähtäävän ajatusmaailman taakse. Japanin miehityksen jälkeiset sortamisen tuntemukset valoivat korealaisiin Myersin mukaan ainutlaatuista hyveellisyyttä (*virtue*), jonka myötä pohjoiskorealaiset alkoivat nähdä itsensä puhtaina, haavoittuvaisina lapsina. Tämän mielikuvan ongelmallisuus kuitenkin kulminoituu siinä, että juchen omavaraisuuden valtti vaarantuu lapsenomaisena riippuvaisuutena muista ihmisistä. (Myers 2011, 34–36, 47; Foreign Policy 11.2.2010; Stephens 2016, 8.)

Kun Neuvostoliiton merkitys Pohjois-Korealle muuttui yhä pienemmäksi, valtion ideologia alkoi kääntymään nationalistisempaan suuntaan. Muun muassa David-West katsoo juchen historian olevan todellisuudessa nationalistinen, johtajan ympärille rakennettu historiikki ihmiskeskeisen luonteen sijaan (David-West 2012, 109–113). Japanin vallan jälkeinen aika onkin jättänyt todellisen jäljen Koreaan. Kim ja hänen juche-aatteensa löysivät yleisönsä Kimin profiloituttua isänmaalliseksi ja itsenäisyyttä ajavaksi johtajaksi, mikä vetosi korealaisen kansan haavoittuneeseen ylpeyteen; Kim oli raikas tuulahdus korealaisille, jotka olivat traumatisoituneet ja turhautuneet vieraan valtiovallan alaisuudessa (Gills 1992, 112). Juchen julistaminen tällöin manifestoitui korealaisen kulttuurin, kuten kirjallisuuden ja taiteen, korostamiseen vuosina 1950–1960 vastalääkkeenä japanilaisten vaikutuksen vuosikymmeniin (Stephens 2016, 5).

Juchen omavaraisuuden rooli tukee oman kansallisen identiteetin erottautumista, erityisesti suhteessa Pohjois-Korean seinänaapureihin. 1950-luvulla omavaraisuuden korostaminen toimi tasapainoilun välineenä, kun Pohjois-Korea pyrki välttämään Kiinan ja Neuvostoliiton välisen keskinäisen

kilpailun jännitettä. Kim Il-sung koki ideologista etäisyyttä sekä Stalinin kuoleman jälkeen seuranneeseen destalinisaatioon Neuvostoliitossa että Kiinan kulttuurivallankumoukseen, jolloin jucheen turvautuminen loi ainakin teoreettista itsenäisyyttä. Myöhemmin omavaraisuuden puolesta puhuminen rakensi tärkeää kontrastia Etelä-Koreaan, joka nousi kukoistukseensa viennin ja ulkomaisten sijoitusten myötä. Vaikka Etelä-Korean kansainvälistyminen toi huimaa taloudellista menestystä, Pohjois-Koreasta katsottuna etelä näyttäytyi kuitenkin vain ulkomaisten voimien, kuten Yhdysvaltojen ja Japanin, valloittamana siirtomaana. Etelä-Korea edustaa pohjoiselle juchen täydellistä vastakohtaa, ja etelään viitataan termillä *saedaejuui*, tarkoittaen nöyristelyä ja riippuvaisuutta. Kangin mukaan Korean niemimaan yhdistyminen etelän kapitalistisen elämäntavan ehdoilla sotisi juchen esanssia vastaan. (Martin 2006, 113, 177; Cha 2012, 39; Kang 2003, 52.)

Juchen nationalistiset piirteet luovat etäisyyttä klassisiin käsityksiin Pohjois-Korean ideologiasta kaavamaisen kommunistisena. Vieraillessaan Pohjois-Koreassa, brittiläinen taloustieteilijä Joan Robinson koki juche-sanan viljelyn nationalistisena, jopa muukalaisvihaisena, vaikka virallisten vakuuttelujen mukaan käsite tulkitse vain paikallisen marxismi-leninismien henkeä (Myers 2015, 90). Pohjois-Korean perinteinen antikapitalistinen ulosanti on ulkomaailmalle helpommin nieltävissä, toisin kuin maan muukalaisvihalle ja rasismille omistautunut kääntöpuoli, joka paljastetaan pikemminkin vain paljasjalkaisille pohjoiskorealaisille (Sweeney 2013, 68). Kiinnostavasti pohjoiskorealaiset eivät kuitenkaan välttämättä näe natsi-Saksan kaltaisesti itseään fyysisesti yliverlaisena verrattuna toisiin rotuihin, vaan kuten mainittukin, asettavat itsensä pikemminkin alisteiseen asemaan ja lapsen kenkiin. Tämä asenne luo entistä enemmän pesäeroa marxismi-leninismiin, sillä Lenin näki puolueen perimmäisenä tarkoituksena kansalaisten kasvattamisen lapsen haavoittuvaiseen asemaan takertumisen sijaan. (Myers 2011, 81–83.)

Ajatus omavaraisuudesta näin täydentyy jucheen sisältyvästä vastakkaisenasettelusta korealaisen ja muiden välillä. Suh kuvaileekin juchea ”puolustavana nationalismina”, jossa korostetaan pohjoiskorealaisen perinteen ja puhtauden olevan jatkuvasti ulkopuolelta uhattuna (Suh 2013, 15). Stephensin mukaan YK on aliarvioinut juchen merkityksen tällaisen voimakkaan viholliskuvan luomisessa (Stephens 2016, 7–8). Lisäksi Myers on huomannut, että vaikka kaikkia ulkomaalaisia pidetään lähtökohtaisesti korealaisia ala-arvoisempina, erityisesti japanilaiset ja yhdysvaltalaiset saavat kaikista huonoimman kohtelun. Hän huomauttaa kuulleensa pääkaupungin uutislähetysten toistavan, että yhdysvaltalaiset ovat kaiken Pohjois-Korealle tapahtuneen pahan alku ja juuri. (Foreign Policy 11.2.2010.) Myös hallinnon käyttämä sanasto ja kuvasto tukevat aggressiivisen nationalistista lähestymistapaa. Yhdysvaltalaisiin saatetaan viitata amerikkalaisina ”imperialistisina

paskiaisina” (Everard 2012, 198). Koulukirjoissa pohjoiskorealaisia rohkaistaan puhumaan ulkomaalaisista epäinhimillisesti, ja kirjoissa ulkomaalaisia verrataan petoihin ja eläimiin (Foreign Policy 11.2.2010). Lisäksi pohjoiskorealaisen puhtauden vaarantaminen otetaan vakavasti, minkä ulkomaisten, esimerkiksi diplomaattien, kanssa avioituneet korealaiset ovat saattaneet huomata; heidän jälkikasvunsa katsottiin turmelevan puhtaan korealaisen perinnön, ja heihin kohdistettiin paineita eroamiseksi, tai he joutuivat jopa karkotetuiksi vauraasta pääkaupungista. Tällaisen toiminnan vuoksi Pohjois-Korea sai Pjongjangin itäsaksalaisessa suurlähetystössä natsi-Saksan maineen. (Myers 2011, 42; Mäkeläinen 2019, 38.)

Myers katsoo, että toistaiseksi Pohjois-Koreaa ohjaa militaristinen nationalismi (Myers 2015, 224). Nationalistinen näkökulma on pitkälti yksi juchen tulkinnoista eikä Pohjois-Koreassa toteutuva aggressiivinen nationalismi välity niinkään kirjaimellisesti juchen alkuperäisistä opeista, mutta ajan myötä myös juchessa nationalismi on kärjistynyt hyvin kiihkölliseen ja vihamieliseenkin muotoon. Emme ehkä ulkomaalaisina koskaan pysty käsittämään juchea täydellisesti, mutta olennaista sen analysoinnille on ymmärrys Korean niemimaan historiasta ja kansainvälisistä jännitteistä niemimaata ympäröivällä seudulla. Vaikka valtiota kaavamaisesti kutsutaankin erakkovaltakunnaksi, juche määrittäytyy merkittävässä asteessa suhteessa toisiin; edellä käydyn keskustelun perusteella juche saa suuren osan merkityksestään Pohjois-Korean ja sen kansalaisten paremmuudesta ja puhtaudesta verrattuna muuhun maailmaan. Nationalismin avulla kytketään myös Korean niemimaan historia valtiolliseen ideologiaan ja luodaan järkiperäisyyttä epävakaaletta vaikuttavaan valtioon perustelemalla vihamielisyyttä menneisyyden arvolla. Nationalistinen kehys toisaalta venyttää juchen ymmärrystä omavaraisuudesta naamioimalla selkeän riippuvaisuuden avustajista omankaltaiseksi itsenäisyydeksi, ja tämä tulkinta puhuukin sen puolesta, kuinka mukautuva aate juche todella on.

2.4. Yhteenvetoa

Juche on alun perin ollut korealaisiin olosuhteisiin muovailtu ideologia, joka pitää sisällään moneen elämän alueeseen sovellettavissa olevat itsenäisyyden ja omavaraisuuden periaatteet. Juche ilmentää vahvasti Korean kaunaa etenkin naapurivaltioitaan kohtaan, ja Pohjois-Korea kamppailee jatkuvasti joko todellisten tai kuvitteellisten vihollistensa kanssa. Tämän kamppailun kärkenä toimii marxismininismistäkin lainattu vallankumouksellisuus, joka teoriassaan painottaa ihmisen omaa roolia ja joka käytännössä valjastetaan johtajalle osoitetun uskollisuuden kulmakiveksi. Marxilais-leniniläisestä perinnöstä muistuttavat ideologinen terminologia, talouspolitiikan sosialistisuus ja

historian kirjojen viittaukset entisiin neuvostojohtajiin, jotka nekin ovat hälventyneet Korean kansallisen identiteetin korostamisen myötä, samalla kun Neuvostoliiton merkitys ja Neuvostoliito itsessään romahtivat.

Vaikka kommunistinen kuori tarjoaa kansainväliselle yhteisölle tilaisuuden löytää Pohjois-Korealle analysoitavissa olevia vertauskuvia lähihistoriasta, juchen olemus ei todellisuudessa rajoitu karkeaan kommunistiseen muottiin. Kungfutselaisista lähtökohdista kielivät Korean niemimaan pitkän historian lisäksi juchen kannattelema hierarkia-ajattelu ja vanhempien kaltaisten auktoriteettihahmojen ehdoton kunnioittaminen. Nationalistiset elementit juchen kehityksessä ovat kirjallisuuskatsauksen perusteella läpitunkevia, ja itsenäisyyden ajaminen on kääntynyt yhä tiukemmin kohti korealaisen identiteetin varjelemista ja jopa rodullisen ylivertaisuuden puolesta puhumista. Juche toimii suorastaan sateenvarjona suojaten haavoittuvaa ja hyveellistä korealaista kansakuntaa päättymättömältä hyökkäysten kehältä.

On tärkeää, että tutkivassa kirjallisuudessa on otettu esille juchen erilaiset ulottuvuudet supistamatta sitä yksinkertaisesti marxismi-leninismien perinnön tasolle. Toisaalta juchen sopeutuvuus erilaisiin aatteellisiin näkökulmiin on Pohjois-Korean hallinnolle hyödyllistä, sillä erityisesti omavaraisuuden käsitteen soveltaminen erilaisissa konteksteissa jollain tavalla Pohjois-Koreaa hyödyttävällä tai kunnioittavalla tavalla on yksi juchen voimavara. Juchen merkityksen jatkuva laajentaminen, joko hallinnon tai tutkijoiden osalta, vaarantaa tosin sen meriittejä ideologiana ja tekee siitä entistä vaikeammin vakavasti otettavan käsitteen. Rationaalisuuden soveltaminen Pohjois-Korean käyttäytymiseen on jo nyt ollut maallikoille vaikeaa, ja tällaisen kehityksen myötä valtion toimien perustelemisen virallisen ideologian valossa alkaa lähestyä surullista huumoria. Ongelmia juchen käsittämiseksi tuottaa myös poliittisen ideologian varjoonsa jättänyt henkilökultti; Kimien dynastiaa voidaan oikeuttaa juchella ja johtajan seuraamisen velvoitteella, mutta esimerkiksi kimilsungismin kaltaisen terminologian nousu kertoo pikemminkin omalaatuisen kultin kehittymisestä, jonka rinnalla juchen poliittinen teoria jää toiseksi.

3. Juche Pohjois-Koreassa

Vuonna 1965 Kim Il-sung määritteli juchen kolme keskeisintä periaatetta: itsenäisyyden politiikassa, omavaraisuuden taloudessa ja itsevarmuuden maanpuolustuksessa (Park 2014, 6). Taustamateriaaliin tutustumisen jälkeen pidän tätä luokittelua käytännöllisenä myös juchen historian ja teorian jäsentelyssä. Juchen ulottuvuuksia on helpompi hahmottaa käytännön tarkastelun kautta kuin rajoittamalla sitä osakseen ympäripyöreisiin ja toisaalta ristiriitaisiin teoreettisiin opinlauseisiin. Juchen ristiriitaisuus aatteen ja käytännön välillä tulee tosin väistämättömästi esiin seuraavissa alaluvuissa, joissa käydään läpi juchea erityisesti Kim Il-sungin ja Kim Jong-ilin aikakausilla. Sen jälkeen kun olen tarkastellut juchen esiintymistä näillä ajanjaksoilla, käyn lyhyesti läpi myös entisten johtajien henkilökohtaisia suhteita jucheen sekä kirjallisuudessa ja mediassa esiintyneitä ennustuksia Kim Jong-unin valtakaudelle.

3.1. Juche ja politiikka

Politiikka itsessään on kuvaamattoman laaja käsite, eikä sitä, mitä Kim Il-sung tarkoitti itsenäisyydellä politiikassa, pystytä tarkalleen määrittelemään. Poliittisia elementtejä liittyy luonnollisesti myös seuraaviin lukuihin taloudesta ja maanpuolustuksesta. Jaottelen tämän alaluvun alle kuitenkin keskustelun poliittisesta itsenäisyydestä etenkin rodun ja kansallisen identiteetin näkökulmasta sekä tähän läheisesti liittyvistä kansainvälisistä suhteista ja valtiollisista viholliskuvista. Lisäksi tässä kappaleessa taustoitetaan lyhyesti valtion keinoja oman kansan kontrolloimiseksi, jotta maa säilyy itsenäisenä ja haitallisista vaikutuksista erillisinä.

Viholliskuvien aktiivinen olemassaolo on keskeistä juchen oikeutukselle. Martinin mukaan Kim Il-sung tarvitsi aina vihollisia kotimaasta tai ulkomailta motivoidakseen kansaansa (Martin 2006, 11). Kim Il-sung ja juche onnistuivat hyödyntämään Korean sodan jälkeisiä tuntemuksia edukseen, kun Kimin vetoamus korealaisten kansalliseen ylpeyteen ja uhkakuvat ulkomaisten hyökkäyksestä houkuttelivat kansan hänen puolelleen (Gills 1992, 112). Viesti omillaan pärjäämisestä oli tunteellinen vetoamus vieraan maan, kuten Japanin, alistamalle korealaiselle kansalle. Sodan ja valloituksen raunioista nouseminen kasvatti väistämättäkin korealaisten luottoa omiin kykyihinsä ja omaan ainutlaatuisuuteensa.

Kuten on jo keskusteltukin, juche-aatteelle ominaista on pohjoiskorealaisten usko omaan rodulliseen ylivertaisuuteensa. Pohjoiskorealaiset kokevat olevansa onnekkaita, ja he pitävät omaa rotuaan ja yhteiskuntaansa kaikista neitseellisimpänä ja hyveellisimpänä. Mitkään heidän kärsimänsä materialistiset ja henkiset vaikeudet eivät ole järkyttäneet heidän uskoaan siihen, että he ovat ainutlaatuisia ja valittuja. Onkin mielenkiintoista huomata, että kyselyiden mukaan lähes yhdeksän kymmenestä pohjoisesta etelään loikanneesta pitää itseään enemmän pohjoiskorealaisena kuin eteläkorealaisena tai pelkästään korealaisena. Lisäksi jopa kolmelle neljästä loikkarista Kimien hallinto herättää yhä myönteisiä tunteita. (Cha 2012, 9–10.) Tällöin saattaisi mieltää loikkauksien syyn olevan enemmän materialisiin puutteisiin perustuvaa, mikäli ajatukset kansallisesta ylpeydestä ja ylivertaisuudesta ovat edelleen sitkeitä maasta lähdön jälkeen.

Vaikka muukalaisviha juontaa juurensa ulkomaisen, japanilaisen vallan aikoihin, Pohjois-Korealla on myös vähintäänkin hankala suhde Etelä-Korean kanssa. Koreoiden yhdistymisestä puhutaan paljon, mutta samalla maiden välillä esiintyy ylitsepääsemättömiä erimielisyyksiä. Vuonna 1948 perustettiin kaksi korealaista valtiota: elokuussa Korean tasavalta (Republic of Korea) ja syyskuussa Korean demokraattinen kansantasavalta (Democratic People's Republic of Korea). Kumpikin julisti olevansa ainut oikea valtio niemimaalla, ja 1960-luvun loppuun asti muiden maiden piti valita, halusivatko ne diplomaattiset suhteet pohjoisen vai etelän kanssa. Tuolloin kumpikin valtio toivoi Lankovin mukaan aitoa yhdistymistä, kun taas tänä päivänä yhdistymisen politiikasta on tullut teennäisempää (Lankov 2015, 11, 26–27). Lähestymistä yritettiin vuonna 1998 aloitetun ”auringonpaistepolitiikan” (*Sunshine Policy*) myötä Etelä-Korean presidentin Kim Dae-jungin aloitteesta. Virallisesti tämä poliittinen lähestymistapa pyrki Pohjois-Korean hiljattaiseen kehittämiseen yksipuolisen avunannon ja myönnytysten kautta: vertauskuvallisesti auringon on tarkoitus lämmittää matkustajaa sen verran, että jälkimmäinen joutuu riisumaan viittansa. Vuonna 2000 molempien maiden johtavat Kimit tapasivat, ja Kim Dae-jung palkittiin myöhemmin Nobelin rauhanpalkinnolla. Zumwaltin näkökulmasta auringonpaistepolitiikka toimi pohjoisen kanavana riistää etelästä apua ja antaa vastineeksi tyhjiä tai rikottuja lupauksia. Vuonna 2008 etelässä valtaan noussut Lee Myung-bak hylkäsi politiikan tuloksettomana ja otti paljon ankaramman suunnan suhteissa pohjoiseen. (Zumwalt 2012, 47–50; Lankov 2015, 197–198.)

Saksojen yhdistymisen hinta kummittelee tänäkin päivänä yhdistymistä aprikoivien eteläkorealaisten mielessä. Yhdistyminen näyttäytyy pitkälti taloudellisena taakkana ideologisen päämäärän sijaan. Vuonna 2007 tehdyssä kyselyssä eteläkorealaisista vastaajista yli 36 prosenttia piti talouskasvua seuraavan presidentin tärkeimpänä tehtävänä, kun taas vain reilu kaksi prosenttia halusi presidentin

keskittyvän Koreoiden välisiin suhteisiin. Jonkinasteisen tasapainon säilyttäminen pohjoisessa on kuitenkin myös Etelä-Korean kannalta tärkeää, koska epästabiili rajanaapuri ei välttämättä näytä hyvältä ulkomaisten sijoittajien ja yritysten näkökulmasta. Tämänkin vuoksi etelä katsoo pohjoisen hiljaiseksi maksamisen tulevan halvemmaksi kuin sen potentiaalisesti aiheuttaman kaaoksen hinnan. (Lankov 2015, 194–195, 208–212.)

Pohjois-Korea näkeekin eteläisen naapurinsa kapitalistisena, korruptoituneena ja ulkomaisten voimien hyppysissä olevana nukkevaltiona. Aikoinaan juchen aate sai sympatiaa myös Etelä-Koreassa työläisten ja opiskelijoiden keskuudessa, ja Pjongjang nähtiin korealaisen isänmaallisuuden aitona puolustajana. Maita yhdistää edelleen tosin korealainen ylpeys. Vaikka korealaiset sekä etelässä että pohjoisessa ovat vannoutuneen kansallismielisiä, pohjoinen on silti jokseenkin ominut korealaisen kansan ja kulttuurin saavutukset. (Cha 2012, 35, 39–40.) Kim Jong-il käytti muun muassa taidetta ja elokuvia korostamaan korealaisuuden mahtavuutta, kun hän koki maan ja oman hallintonsa olevan uhattuna. Tämän yhtenäisyyden sekä ainutlaatuisuuden viestin levittäminen toimi juchen iskostamisen strategiana. (Jeong & Lee 2009, 220.)

Juche on toiminut myös eräänlaisena välimaastona useampien voimien ristipaineessa ajelehtivalle Pohjois-Korealle. Cha kuvailee juchea kultaisena keskitienä Pohjois-Korealle, pyrkimyksenä olla osoittamatta ehdotonta tukea Neuvostoliiton destalinisaatiolle tai Kiinan kulttuurivallankumoukselle, jolloin Pohjois-Korea pystyi hyötymään tasaisesti kummastakin (Cha 2012, 39). Poliittisen etäisyyden pitäminen näihin maihin oikeutti Martinin mukaan myös juchen tavoitteen taloudellisen itsenäisyyden suhteen (Martin 2006, 113). 1970-luvun alussa Pohjois-Korea aloittikin onnistuneen ulkopoliittikkansa, joka rakentui pitkälti Kiinan ja Neuvostoliiton välillä tasapainoiluun. Pitääkseen Pohjois-Korean puskurina Japanissa ja Etelä-Koreassa vaanivan yhdysvaltalaisen vallan tiellä, molemmat maksoivat avustuksia Pjongjangiin, vaikka käytännössä tiesivätkin tulleen huiputetuiksi. (Lankov 2015, 21.) Kim Il-sung oikeutti ulkomaisen avun hyväksymistä sillä, että sitä käytettiin ”subjektiivisten kykyjen” kehittämiseen (Myers 2015, 93). Todellisuus tosin eroaa tavoitteesta merkittävästi. Yhteydet ulkopuolisiin järjestöihin kuten YK:hon ja kansalaisjärjestöihin kärsivät siitä, että yhteistyö niiden kanssa muistuttaa Pohjois-Koreaa juchen käytännöllisestä epäonnistumisesta ja rahallisesta riippuvaisuudesta toisista (Everard 2012, 137).

Kansainväliset järjestöt saattavat tarjota Pohjois-Korealle sen kipeästi tarvitsemia resursseja, mutta näiden järjestöjen toimesta maa on joutunut julkisesti tilille erilaisissa raporteissa ja tutkimuksissa sen ihmisoikeusloukkauksista. Maasta paenneet ovat kirjoittaneet kokemuksistaan useita teoksia,

jotka valottavat kansainväliselle yleisölle kansan epäinhimillistä kohtelua. Pohjois-Korealla on tarjota myös omat määritelmänsä ihmisoikeuksista. Verkkosivujen mukaan Pohjois-Korea takaa kansalaisilleen poliittiset oikeudet ja vapaudet, painottaen ihmisen itsenäisyyttä ja luovuutta juche-periaatteen mukaisesti (Democratic People's Republic of Korea verkkosivut 2011). Toisaalta, Kim Jong-il on myös esitellyt Rodong Shinmun -lehden kirjoituksessa vuonna 1995 ihmisoikeuskäsityksen, jonka mukaan kansalta edellytetään uskollisuutta puoluetta ja johtajaa kohtaan, jotta heidän oikeutensa voidaan turvata, sen sijaan, että kyseessä olisivat automaattisesti suodut ihmisoikeudet. (Song 2010, 90.) Tällainen ajattelu vahvistaa kungfutselaisen perinteen lisäksi johtajan ylivoimaista roolia valtion aivoina.

Poliittisen itsenäisyyden ylläpitäminen vaatii oman kansan kurinpitoa, ja Pohjois-Korealla onkin merkittävä infrastruktuuri ja henkilöstö tällaisen kontrollin toteuttamiseen. Sen vankileireillä oli 1980- ja 1990-luvuilla 150 000–200 000 poliittista vankia – eniten poliittisia vankeja suhteessa väkilukuun koko maailmassa. Kaikkien kansalaisten täytyy osallistua kritiikkisessioihin, joissa he kritisoivat sekä itseään että muita Mäkeläisen mukaan eräänlaisen ”juche-jumalanpalveluksen” muodossa (Mäkeläinen 2019, 194). Pohjois-Korean salaiseen poliisiin (*bowibu*) kuuluu lähemmäs 50 000 kansalaista, ja se organisoituu ruohonjuuritasolla naapuriryhmittymien (*inminban*) muodossa. Nämä ”korttelikomiteat” (Mäkeläinen 2019, 184) rakentuvat 20–40 perheestä, ja niiden johtajana on useimmiten keski-ikäinen nainen, joka vastaa tämän yksikön ideologisesta valvonnasta ja sovinnaisesta käyttäytymisestä. Inminbanien tehokkuus laski huomattavasti 1990-luvun nälänhädän myötä, koska valtion toiveiden vastaisesti toisten vahtiminen ei ylittänyt tärkeysjärjestyksessä kamppailua elossa selviytymisestä. Yhteensä valtion palkkalistoilla saattaa olla lähemmäs 300 000 ilmiantajaa ja vakoilijaa. (Sweeney 2013, 72–73; Lankov 2015, 40–52.)

Kansan ohjaamista jäsentee myös Kim Il-sungin vuonna 1957 perustama *songbun*-järjestelmä, joka rakentuu kastijärjestelmän kaltaisesti kolmeen luokkaan: ydin (*core class*), horjuvat (*wavering class*) ja viholliset (*hostile class*). Luokkien välillä liikkuminen on mahdotonta, sillä lapset perivät isänsä luokan. Luokat rakentuvat käänteisenä pitkälti sen mukaan, minkälaisessa suhteessa kenenkin esi-isä oli Japanin miehitysvallan alaiseen hallintoon. Esimerkiksi Kim Il-sungia alkuaikoina avustaneiden miesten jälkeläiset luokitellaan korkeimpaan kastiin. (Lankov 2015, 43–44; Sweeney 2013, 44; Mäkeläinen 2019, 196–197.)

Juchen ja poliittisen itsenäisyyden suhteessa nousee eritoten esille sen nationalistiset ominaisuudet: Pohjois-Korean suhtautumista muihin maihin ja kansoihin määrittää korealainen kansallismielisyys

ja usko oman rodun paremmuuteen. Juchen kautta välitetyt aktiiviset viholliskuvat pyrkivät pitämään yllä kansan motivaatiota itsevarmuuteen ja omavaraisuuteen. Pohjoisen poliittista asemaa järjestää erityisesti sen senhetkinen suhde eteläiseen naapuriinsa, ja yhdistymisen fantasian sekä toisistaan erille kasvaneiden yhteiskuntien kitkan luoma vastakkainasettelu tulee jatkuvasti olemaan yksi niemimaan pahimmista noidankehistä. Myös maan sisäiset suhteet ovat tarkoin järjesteltyjä ja valvottuja, jotta jäljellä olevat langat pysyisivät sen käsissä. Pohjois-Korea on yrittänyt pitkälti määritellä oman paikkansa maailmassa sen sijaan, että se antaisi muiden maiden tehdä tämän sen puolesta. Juchessa korostuu siis tietty etäisyys muihin, koska Pohjois-Korea kokee olevansa kykeneväinen määrittelemään oman, ainutlaatuisen kohtalonsa.

3.2. Juche ja talous

Kim Il-sungin mukaan poliittinen itsenäisyys edellytti ensin taloudellisen itsenäisyyden saavuttamista (Gills 1992, 111). Kim oli jo vuonna 1948 – ennen juche-aatteen virallista esittelyä – sitä mieltä, että taloutta tulisi kehittää mahdollisimman itsenäisesti valmistamalla kotimaassa loppuun asti viimeisteltyjä tuotteita sen sijaan, että raaka-aineita lähetettäisiin ulkomaille jalostettavaksi. Vain pakollinen ostettiin ulkomailta, ja juchen johdattamana Pohjois-Korea opetteli valmistamaan laajan valikoiman erilaisia tuotteita vetureista lääkkeisiin. (Martin 2006, 111, 176–177.) Juchen periaatteiden mukaisesti maan talous pyöri pitkälti sen omilla ehdoilla. Omavaraisuuden viestiä ja slogania lainattiin sanatarkasti Maon 1960-luvun Kiinasta: taloudesta tulisi tehdä mahdollisimman omavaraista, jotta ulkomaat eivät voisi käyttää rahallista ylivoimaansa poliittisiin tarkoituksiin (Lankov 2015, 74).

Kim Il-sung priorisoi raskasta teollisuutta ja keskittyi kevyemmällä kädellä muun muassa maatalouteen, mikä oli puolestaan osatekijä Neuvostoliiton tyytymättömyyteen ja vähentyneeseen rahalliseen apuun. Talouden omavaraisuus tarkoitti myös käytännössä maan työvoiman korostamisesta erilaisissa kampanjoissa (Suh 2013, 11). Juchen opit siis tulivat todellisuudessa merkitsemään työläisten velvollisuutta raataa yli rajojensa johtajaansa varten. Chollima-nimellä kulkenut liike hyväksyttiin korkeimmassa kansanneuvostossa vuonna 1958, ja sen tarkoituksena oli kiritä umpeen Neuvostoliiton vähentynyt apu omalla työllä ja ”vallankumouksellisella kiihkolla”. Chollima-nimi juontaa juurensa kiinalaisen mytologian hevoseen, ja työläisiä kannustettiinkin työskentelemään tuhat mailia päivässä juoksevan hevosen lailla. Liikkeen tarkoitus oli julistaa juchen sanomaa ja saavuttaa tuloksia työläisten selkärankojen kustannuksella. Kuriositeettina mainittakoon,

että koska Neuvostoliitto oli muun muassa tärkeä öljynlähde, Pohjois-Korean hallitus käski työläistensä käyttää julkista liikennettä ja asumaan mahdollisimman lähellä työpaikkaansa öljyn tuonnin tarpeen vähentämiseksi ja kustannusten minimoimiseksi. Cholliman keskeisin ongelma olikin pitkien päivien priorisoiminen teknologian edistämisen sijaan. Kimin panostukset saattoivat johtaa lyhytaikaiseen kukoistukseen, mutta valtiojohtoiset ja kurinalaisesti valvotut strategiat tuottivat pitkällä tähtäimellä kasvua rajoittavia ongelmia. (Cha 2012, 44–45, 113–115; Jeong & Lee 2009, 219; Martin 2006, 176–177; Gills 1992, 114.)

Juchen varjolla talous koki onnistumisia 1990-luvun alkuun saakka. Esimerkiksi Pohjois-Korean tulot asukasta kohden kasvoivat 21 prosentilla viisivuotissuunnitelman aikaan vuosina 1957–1960. (Suh 2013, 13.) Pohjoiskorealaista kunnianhimoa luonnehtiikin pitkälti muistot entisestä kukoistuksesta. Vielä 1940-luvun puolivälissä 76 prosenttia niemimaan kaivosteollisuudesta, 80 prosenttia raskaasta teollisuudesta sekä 92 prosenttia sähköntuotannosta sijaitsi pohjoisessa Koreassa. Nämä tuotantolaitokset olivat suurimmaksi osaksi japanilaisten miehityksen perintöä. Lisäksi vielä pitkälti 20 vuotta Korean niemimaan jaon jälkeen Yhdysvaltojen keskustiedustelupalvelu CIA arvioi pohjoisen päihittävän Etelä-Korean bruttokansantuotteessa mitattuna. (Cha 2012, 22.) Silti aikoinaan vanhempi Kim ei ottanut opikseen neuvostolaisista virheistä, vaan soveltamisen sijaan hän vei Pohjois-Koreaa Neuvostoliiton viitoittamalle tielle muun muassa ankaran yhteisomistuksellisuuden suhteen (Myers 2015, 35).

Lopulta Etelä-Korea kiri kehityksessään ja rikkauksissaan Pohjois-Korean ohitse. Jopa alhaisimpien arvioiden mukaan Koreoiden tuloerot ovat kaikista suurimmat verrattuna maailman muihin rajanaapurivaltioihin (Lankov 2015, 114). Omavaraisuus ei ollut pitkällä aikavälillä onnistunut strategia pohjoiselle: Etelä-Korea hyödynsi maahantuontia pohjoista tehokkaammin, ja vuonna 1976 etelän bruttokansantuote henkilöä kohden ohitti pohjoisen ensimmäistä kertaa. Pohjois-Korean ulkomaankauppa oli vuonna 1978 vain viidestoistaosan Etelä-Korean luvuista. Martinin mukaan Kim Jong-il seurasi sokeasti isänsä juche-oppeja talouden hoidon saralla eikä huomioinut tarpeeksi vakavasti ympäröivien kommunistiblokkien ja Etelä-Korean menestystä, joka oli pitkälti markkinatalouteen integroitumisen ansiota. (Martin 2006, 123–124, 177, 338.)

Kim Jong-ilin yksi traagisimmista perinnöistä oli Pohjois-Korean 1990-luvun suuri nälänhätä, joka suureksi osaksi johtui Neuvostoliiton ja itäblokin romahduksesta (Suh 2013, 20). Nälänhädässä (1996–1999) kuolleiden määrä vaihtelee 250 tuhannesta kolmeen miljoonaan. Nälänhädän aiheuttaman kaaoksen myötä viranomaisten ote valtiosta hellitti ja myös heidän oli otettava lahjuksia

vastaan selvitäkseen pahimmasta nälänhädästä. (Lankov 2015, 81, 91). Nälänhätää on esiintynyt Pohjois-Koreassa säännöllisin väliajoin myös 2000-luvulla (ks. esim. Helsingin Sanomat 21.10.2011). On tosin naiivia nähdä nälänhädän johtuneen ainoastaan väistämättömistä luonnonkatastrofeista: Mäkeläinen huomauttaa, että tutkimusten mukaan nälänhätä olisi voitu välttää suuremmilla panostuksilla juuri ruoan tuontiin sen sijaan, että rahaa valutettiin sotilaskalustoon, kuten sukellusveneisiin ja helikoptereihin (Mäkeläinen 2019, 113–114). Kyse on siis pikemminkin resurssien jakamisesta, ja juche-aatteen sotilaallisten ulottuvuuksien edistäminen on vienyt valitettavasti suuren osan Pohjois-Korean varoista.

Kestämätön tilanne on nostanut esille Pohjois-Korean maatalouden kunnon. Maan maatalouden tuotanto on työntekijää kohti noin tuhannen dollarin arvoinen vuodessa, kun puolestaan eteläisessä Koreassa tämä luku on vähintään 15-kertainen (Mäkeläinen 2019, 128). Juche-maatalous pyrki tuottamaan suuria tuloksia kotimaassa mahdollisimman vähäisellä ulkopuolisten avustuksella. Saavuttaessa 1990-luvulle jucheen perustuva systeemi pahensi tilannetta entisestään (Suh 2013, 19). Kirjoittaessaan Pohjois-Korean maataloudesta Yu katsoo teoriassa maatalouden edustavan eräänlaista turvallisuusmäärettä, joka juontaa juurensa Korean sodan aikaiseen maaseudun tuhoon. Ennen nälänhätää Pohjois-Korean maatalous oli Yun mukaan loistava esimerkki sosialismin nykyaikaistamisesta. Maatalouden romahtamisen kolmena tärkeimpänä syynä nähdään taloustilanteen heikentyminen, sosialistisen järjestelmän puutteet sekä ympäristölliset tekijät. Pakotteet estävät Pohjois-Koreaa saamasta uudenlaista teknologiaa maatalouden kehittämiseksi, ja maatalouden ylläpitäminen on myös riippuvainen tuonnista. Juche-periaate ei poliittisine perusteluineen välttämättä sovellu sellaisenaan maatalouteen. (Yu 2007, 119–141.)

Pohjois-Korean tuotanto puolittui vuoden 1990 luvuista vuoteen 2000 mennessä. Pohjois-Korean ja Neuvostoliiton välinen kauppa vähentyi vuoden 1990 2,56 miljardista dollarista vain 140 miljoonaan neljä vuotta myöhemmin. Vuosina 1990–1999 maan bruttokansantuote laski 37,6 prosenttia. (Lankov 2015, 78–79.) Nämä vaikeudet johtivat siihen, että 2000-luvun alussa Kim Jong-ilin hallinto leikkitteli markkinatalouden kanssa. Heinäkuun ensimmäisenä päivänä vuonna 2002 Pohjois-Korea julkaisi 7.1.-nimikkeellä tunnetun ohjelman taloudellisen hallinnon parantamiseksi, jonka tarkoituksena oli taata suunnittelu- ja markkinatalouden rinnakkaiselo. Kuluttajahintoja nostettiin suurella kädellä (25-kertaisesti) ja myös palkkoja korotettiin (18-kertaisesti). Yritykset saivat maksaa työntekijöilleen bonuksia ja vaikka yksityisiä markkinoita ei oltukaan virallisesti kielletty, niitä ei paheksuttu enää samalla tavalla viranomaisten näkökulmasta. Uudistukset olivat tavallaan alhaalta lähtenyttä destalinisaatiota. (Lankov 2015, 121–122; Dukalskis 2016, 495.)

Kaikki 2000-luvulla esiteltyt uudistukset eivät toteutuneet toivotulla tavalla. Vuonna 2005 hallinto hyökkäsi taas epävirallista taloutta vastaan, ja yritti palauttaa säännöstelyn muistuttamalla kansaa, että epävirallista taloutta siedettäisiin vain kriisien aikaan. 2000-luvun puolivälissä valtio yritti palauttaa juurikin valtion ylläpitämän jakeluverkoston (*public distribution system*). Kim Il-sungin perinnön henkiinherättäminen ei onnistunut toivotulla tavalla, ja normaalit kansalaiset ilman korkea-arvoista valtion virkaa jäivät näkemään nälkää. Vuonna 2009 annetun säädöksen mukaan yksityiset markkinat saivat toimia kolme päivää kuukaudesta, mutta tämäkin suunnitelma lopulta peruuntui. Vuoden 2009 valuuttauudistuksen yksi tarkoitus oli viedä mustassa pörssissä rikastuneiden kansalaisten säästöt, kun kansalaisille annettiin vain viikko aikaa vaihtaa säästetyt setelinsä uusiin. Seteleitä sai vaihtaa ainoastaan noin sadan euron edestä, jolloin suuremmilla säästöillä ei enää ollut uudessa järjestelmässä arvoa. Uudistuksen myötä palkkoja nostettiin 10 000 prosentilla. Yksi pohjoiskorealaisen talouden surullisenguuluisista uudistuksista kieli Pohjois-Korean mahdollisesta romahtamisesta ja siitä, että Kim Jong-il ei tuntenut talouspoliittisia perusteita kunnolla. Vuoden 2010 huhtikuuhun mennessä elämä oli palannut Pohjois-Koreassa normaaleille raiteilleen. Fiaskon jälkeen vuosina 2005–2009 esiteltyt rajoitukset poistettiin ja tavallaan Pjongjang myönsi, että se tarvitsi jollain tasolla epävirallista taloutta selvitäkseen. Juchen sallima joustovara olosuhteisiin sopeutumiselle sopii moniin asioihin, ja sen varjolla voi perua myös epäsuosittuja uudistuksia. (Lankov 2015, 123–132; Mäkeläinen 2019, 106.)

Mäkeläinen kiteyttää kärjistäen, että Pohjois-Koreassa ”työntekijät usein teeskentelevät tekevänsä valtiolle töitä ja valtio teeskentelee maksavansa heille palkkaa” (Mäkeläinen 2019, 121). Juuri valtion ohjaaman talouden rinnalle syntynyt epävirallinen talous on kasvattanut rooliaan Pohjois-Koreassa, vaikka sitä onkin yritetty ajoittain kannustaa ja ajoittain kitkeä. Vaikka yksityisiä markkinoita on alistettu säännöstelylle ja ne ovat koossaan olleet hyvin pienimuotoisia, niitä ei ole kuitenkaan koskaan virallisesti kielletty Pohjois-Koreassa. Mäkeläinen maalaa kirjassaan kuvan Kim Il-sungista, joka ”kääntyisi mausoleumissaan, jos tietäisi, miten maa nykyisin toimii markkinoiden ehdoilla ja miten korruptoitunut virtakoneistosta on tullut” (Mäkeläinen 2019, 10). Kim Il-sungin aikaan yksityisillä markkinoilla myytiin enimmäkseen vain tarpeettomia ylellisyystuotteita. Vuonna 1957 Pohjois-Korea kielsi juurikin riisin ja muun viljan yksityisen myynnin. Yleinen jakeluverkosto valtion vallan alaisuudessa muistutti Lankovin mukaan kansalaisia heidän johtajansa huolehtivasta avokätisyydestä. 1990-luvulla pahimman nälänhädän aikaan miesten piti jatkaa virallisissa töissään toimimattomissa tehtaissa, kun taas perheen naisille annettiin käytännössä lupa harjoittaa paheksuttua pimeää taloutta. Naiset päätyivätkin tienamaan usein miehiään enemmän. Vuonna 2008 keskiverron

korealaisperheen tuloista 78 prosenttia koostui epävirallisen talouden tuotoista. (Lankov 2015, 29–38, 84.)

Dukalskis huomauttaakin, että Pohjois-Korealla on haasteensa, jotta se voisi saavuttaa parhaan tasapainon talouden kasvattamisen ja poliittisen kontrollin säilyttämisen välillä. Toisaalta pienimuotoiset yksityiset markkinat ja niiden myötä nouseva konsumerismi ja pienimuotoinen korruptio ovat vähäpätöisiä verrattuna siihen, jos kansalaisilta kiellettäisiin täysin elannon ansaitseminen epävirallisoin keinoin: silloin valtiolla saattaisi olla vaikeampi työ kontrolloida kansalaisten turhautumista ja vastarintaa. Toistaiseksi vähäinen ”varjotalous” (*shadow economy*) – vaikkakin markkinat tuottavat valtion kassaan lähemmäs 50 miljoonaa euroa verotuloissa vuosittain (Mäkeläinen 2019, 117) – ei järisytä Pohjois-Korean perusteita, vaikka Dukalskis ennustaakin hiljattaisen, ilmastonmuutoksen kaltaista ilmiötä, jolloin Pohjois-Korean varjotalous tulee saavuttamaan yhä suuremman otteen ja aiheuttamaan isomman päävaivan valtiolle. (Dukalskis 2016, 489–505.)

Pohjois-Koreassa ollaankin kiinnostuneita Kiinassa toimivasta erityistalousalueiden konseptista. Kiinan käänöksessä kohti markkinataloutta juuri erityistalousalueet olivat suuressa roolissa. Koreoiden yhteisistä projekteista Kaesongin talousalue on poliittisesti ja taloudellisesti tärkein. Pohjois-Korea on saanut Kaesongista 25–40 miljoonaa dollaria vuosittaisia tuloja, ja Kaesongissa työskentelevät saavat, tietenkin eliittiviranomaisia lukuun ottamatta, maan parhaita palkkaa. Pohjois-Koreassa on toisaalta esiintynyt viranomaisten vastustusta korealaisien yhteisille projekteille, sillä ne saattaisivat tuoda etelästä pohjoiseen vaarallista kapitalismin kipinää. (McEachern 2013, 153; Lankov 2015, 163–164, 201–204.) Kaesong suljettiin vuonna 2016 Koreoiden välillä nousten kireyksien yhteydessä, mutta uudelleen avaamisen pyrkimyksissä on edistytty (Mäkeläinen 2019, 144).

Vaikka Pohjois-Korea on vastahakoinen sitä virallisesti myöntämään, valtionavulla on ollut vuosikymmeniä valtava merkitys maan talouteen. Puhuessaan ulkomaisille toimittajille, Kim Il-sung muotoili Pohjois-Korean riippuvaisuuden auttajistaan ja omavaraisuuden korostamisen suorastaan kaunopuheisesti:

Luodessamme subjektin ja turvautuessamme omiin ponnistuksiimme emme missään nimessä tarkoita ”socialismin rakentamista eristyksissä”. Tunnistamme täysin, että valtioille on tärkeää auttaa toisiaan ja tehdä yhteistyötä.⁴ (Myers 2015, 111.)

Vuosina 1970–1975 Pohjois-Korea lainasi lähemmäs 1,2 miljardia dollaria länsimaisilta, kapitalistisilta hallituksilta. Kylmän sodan päättyessä se oli saanut yhteensä noin 18 miljardia dollaria avustuksia muilta mailta (Myers 2015, 148). 1990-luvun alkuun asti rahansiirrot Japanissa asuvilta korealaisilta olivat merkittävä tulonlähde Pohjois-Korealle (Lankov 2015, 26). Pohjois-Korea myy Kiinaan muun muassa mineraaleja, mereneläviä ja yrtejä, mutta maan kaupankäynnin tilastoja osaksi väärensi myös se, että suuri osa Kiinan antamasta avusta oli tuettua kaupankäyntiä (Lankov 2015, 75, 89). Pohjoiskorealaiset eivät katso varsinaisesti olevansa velkaa Kiinalle tai muille avustuksistaan (Han 2013, 34). Lankov muistuttaa, että avunannon tarkoituksena on yritys muuttaa Pohjois-Koreaa eikä varsinaisesti saada yhteistyöstä itselleen minkäänlaista taloudellista hyötyä (Lankov 2015, 248). Diktatuuri ei tosin myöskään katso aina olevansa velkaa ostetuistakaan tuotteista: vuonna 1974 toimitettua, yli sadan miljoonan markan arvoista suomalaista paperikonetta Pohjois-Korea ei korvannut ennakkomaksua enempää (Helsingin Sanomat 22.9.2017). Ulkomailta tullut raha pystytään tavalla tai toisella perustelemaan maan ideologiaan sopivaksi, mutta valtionapu harvoin saa valtiolta varsinaista tunnustusta, sillä se horjuttaisi Pohjois-Korean omavaraisuuden varaan rakennettuja perustuksia (Kim 2007, 66).

Muiden valtioiden antamien avustusten lisäksi Pohjois-Korea on vuosien saatossa harjoittanut kyseenalaista varainhankintaa. Pohjoiskorealaisia diplomaatteja jäi kiinni myytyään salakuljetettua viinaa ja tupakkaa mustassa pörssissä Pohjoismaissa 1970-luvulla. Loppupeleissä tällaiset laittomat aktiviteetit eivät kartuttaneet valtion kassaa merkittävästi, mutta vahingoittivat valtion julkisuuskuvaa senkin edestä. (Lankov 2015, 22–23.) Tuotteliaampaa bisnestä ovat Pohjois-Korean yhteydet laittomaan asekauppaan, ja korkeimpien arvioiden mukaan maa saa aseiden viennistä useita satoja miljoonia dollareita vuodessa (McEachern 2013, 156). Pohjois-Korea myös sekaantui entisestään huumekauppaan, kun valtaan noustuaan Kim Jong-il käytti maan hedelmällistä maaperää mieluummin unikkopeltoihin kuin ruokasatoihin (Zumwalt 2012, 66). Tosin yhdysvaltalaiset lähteet kertovat, että vuoden 2003 jälkeen Pohjois-Koreasta ei olisi viety ulkomaille suuria määriä heroiniä tai metamfetamiinia, mutta sen sijaan pohjoiskorealaiset hakkerit ovat sukeltaneet kryptovaluuttavarkauksien syvyyteen (Mäkeläinen 2019, 273–274).

⁴ By establishing the subject and relying on our own efforts we do not mean, on any account, building “Socialism in isolation.” We fully recognize that it is necessary for states to supply each other’s needs and cooperate with each other.

Chung esitteleekin artikkelissaan Pohjois-Korean käsityksen ”käytännöllisestä sosialismista”; taustalla on ollut pyrkimys vähintään ylläpitää jucheen perustuvaa sosiaalista järjestelmää, mutta ottaa käyttöön myös markkinatalouden elementtejä ja siirtyä eteenpäin vanhasta sosialistisesta politiikasta. Vaikka Pohjois-Korean käsitys omavaraisuudesta ja itsevarmuudesta on osoittanut avautumisen merkkejä käytännöllisyyden ja teknologisen kehityksen nimessä, se on myös pyrkinyt tekemään selväksi, että sillä ei ole aikomuksia hylätä omaa ainutlaatuista identiteettiään uudistusten vuoksi. Välillä on myös pohdittu sitä, että vaikka sosialismilla ja suunnitelmataloudella on rajansa, Pohjois-Korealla ei edes välttämättä ole infrastruktuurisia edellytyksiä avata näillä näkymin talouttaan kokonaan. (Chung 2004, 283–285, 302; Kang 2003, 59.)

Juchen näkökulmasta siirtyminen markkinatalouteen ei ole kuitenkaan yksinkertaista. Pluralismin myötä hallinto luonnollisesti menettäisi otetaan sekä maan taloudesta että todennäköisesti koko yhteiskunnasta, sillä hallinnon legitimitetti on pitkälti kytköksissä Pohjois-Korean vaihtoehtoisuuteen ja myöskin jonkinasteiseen paremmuuteen verrattuna Etelä-Koreaan (Everard 2012, 110). Puolueen propagandan ja talouden realiteetit etäännyvät toisistaan, syöden valtion uskottavuutta ja saaden virallisen ideologian näyttämään ”tekopyhältä kaksinaismoralismilta”, kun yhä useampi etu on rahalla ostettavissa (Mäkeläinen 2019, 145, 277). Kang katsookin, että mikäli niemimaan yhdentyminen tapahtuisi nimenomaan kapitalismille myönteisessä järjestelmässä, johtaisi se Pohjois-Korean hallinnon oikeutuksen, juchen, romahtamiseen (Kang 2003, 52).

Juchessa ei yksinkertaisesti ole tilaa keskinkertaisuudelle: Pohjois-Korea käytti miljoonia rakentaakseen suuremman lipputangon kuin Etelä-Korea sen sijaan, että se olisi sijoittanut rahan kansan hyvinvointiin (Zumwalt 2012, 63). Tässä alaluvussa on käyty läpi Pohjois-Korean vaikeuksia elää omavaraisuuden teorian mukaan ja riippuvaisuutta avustuksista sekä liennytyksiä, joita se on joutunut tekemään kapitalismille markkinatalouden ja erityistalousalueiden suhteen. Kim Il-sungin jakamiin taloudellisiin oppeihin lukeutui esimerkiksi hänen vuonna 1957 antamansa käsky kansalle kasvattaa jäniksiä. Samoin poika Kim Jong-il neuvoi pohjoiskorealaisia kasvattamaan strutseja yli 40 vuotta myöhemmin. (Sweeney 2013, 158.) Johtajien opastuksella juche ei siis välttämättä ollut eikä ole enää 2010-luvulla onnistunut opas Pohjois-Korean talouden hoitoon, mutta avautumisen myötä se altistuisi ulkopuolisille vaikutteille juchea ja koko järjestelmää uhkaavalla tavalla. Juchea myös valjastetaan rajatusti, sillä valtiollisena ideologiana sen tulisi ohjata maan resursseja tämänhetkistä kohtuullisemmin: kansan perustarpeiden sijaan rahankäytön prioriteettina ovat kuitenkin useimmiten johtajia ja itsenäisyyttä juhlistavat monumentit ja tapahtumat (Park 2014, 7). Lankov tuo esille hyvin tärkeän pointin: jos pohjoiskorealaiset eivät joutuisi huolehtimaan omasta perustoimeentulostaan niin

intensiivisesti kuin nyt, olisi heillä enemmän aikaa ajatella ja kritisoida maan poliittista linjaa (Lankov 2015, 137). Korkean kulutuksen kohteeksi on muodostunut myös valtiollinen ylpeys, maan armeija, jota käsitellään tarkemmin seuraavaksi.

3.3. Juche ja maanpuolustus

Pohjois-Korea yhdistetään hyvin usein ydinaseiden uhkaan, sillä yleensä kansainväliseen mediaan päätyvät uutiset eristäytyneestä valtiosta koskevat ydinaseteknologian kehittelyä tai testaamista. Maa todennäköisesti toivookin pääsevänsä kansainvälisiin uutisiin näillä saavutuksillaan. Cha katsoo, että Pohjois-Korea on Kim Jong-ilin alaisuudessa epäonnistunut tavoitteessaan luoda voimakas ja kukoistava valtio lähes kaikilla mittapuilla paitsi ydinaseiden rakentamisen saralla (Cha 2012, 13).

Pohjois-Korealla on pitkä ja jokseenkin hämärän peitossa oleva historia ydinaseiden kehittämisessä. 1960-luvulla, noin 90 kilometriä Pjongjangista pohjoiseen, pahamaineinen Yongbyonin reaktori sai alkunsa Yongbyonin ”huonekalutehtaana”. Ydinaseohjelmaa kiihdytettiin vastauksena Etelä-Korean aseistautumiseen. (Lankov 2015, 181–182.) Ydinaseiden kehittely on varmasti vienyt lukemattomasti jo valmiiksi köyhän maan resursseja, mikä Everardin mukaan osoittaa sotilaallisen voiman vahvaa merkitystä Pohjois-Koreassa. Mikäli Kimin hallinto jatkaa vähäisten resurssien tuhlaamista yksinomaan sotilaallisiin menoihin, on maa vaarassa jatkaa Neuvostoliiton jalanjäljissä seuraamista. Ydinaseista luopuminen olisi tosin Myersin mukaan massiivinen ideologinen takaisku ja uhka Pohjois-Korean hallinnon legitimitetille. (Everard 2012, 194–195; Myers 2011, 170.)

Armeijan vahvaa varustamista ja resurssien militaristista suuntautumista vauhditti jo 1960-luvulla Etelä-Koreassa Park Chung-heen vallankaappaus, ja sotilaallisen omavaraisuuden (*military self-reliance*) politiikka omaksuttiin Korean työväenpuolueen keskuskomitean viidennessä täysistunnossa lokakuussa 1962. (Gills 1992, 114–115.) Jonkinlainen käännöskohta tapahtui kuitenkin Kim Jong-ilin myötä. Elämäkertansa mukaan Kim Jong-il oli pioneeri maan sotilaallisten joukkojen viemisessä juchen suuntaan (Kim Jong-ilin elämäkerta, 69). Jo 1970-luvulla puolustusministeriön johtajana Kim alkoi muokkaamaan jucheä omaan asemaansa sopivaksi (Jeong & Lee 2009, 219). Kim Jong-il on avoimesti osoittanut puolueellisuutta armeijaa kohtaan ja ajanut työväenpuoluetta taka-alalle: Kim muun muassa syytti puoluetta maan politiikan epäonnistumisista ja teloitti puolueviranomaisia samalla ylistäen armeijan saavutuksia. Esimerkiksi vuonna 1992 Kim

näpäytti puoluetta kertomalla, että hän lukee aamuisin armeijan sanomalehden ennen puolueen lehteä. (McEachern 2008, 243–244.)

Vaikka armeijaa suosivaan politiikkaan siirryttiin näkyvästi vasta 1980-luvulla, se käytännössä alkoi Myersin mukaan kuitenkin jo parikymmentä vuotta aiemmin. Suuntautuminen vahvaan militarismiin tulee siis pitkän ajan takaa. (Myers 2015, 105, 176.) Kim Il-sungin kuoleman jälkeen Pohjois-Korean politiikan tärkeimmäksi aatteeksi nousi niin sanottu ”armeija ensin” -politiikka (*military-first, songun*). Termi esiintyi ensimmäistä kertaa sanomalehden Rodong Shinmunin pääkirjoituksessa 25.8.1998, vaikka jo lokakuussa 1997 paikallinen uutistoimisto lainasi Kim Jong-iliä, joka käski laittamaan armeijan ennen kaikkea muuta (Myers 2015, 191–193). Tässä ajattelussa on kyse armeijan ensisijaisuudesta sekä taloudessa että politiikassa, käytännössä tarkoittaen armeijalle suotuja runsaita resursseja sekä yleisesti armeijan ja sotilaallisen voiman ylistämisen mentaliteettia yhteiskunnassa. Vuoden 1998 muutokset perustuslakiin tekivät Kim Il-sungista maan ikuisen presidentin. Samana vuonna maan puolustuskomissio siirtyi johtavaan asemaan songun-politiikan myötä, ja puolueen herruuden sijaan Kim Jong-il toimi maan ylimpänä johtajana tämän komission puheenjohtajan asemassa. (Chung 2004, 291; Park 2014, 8; McEachern 2008, 244–245.)

Vaikka puolueen ja armeijan välillä joskus esiintyikin kitkaa, Myers näkee, että juuri työväenpuolue oli nostamassa armeijaa tälle korokkeelle. Uusi hallinto halusi myös, että armeijan suosiminen nähdään jatkeena rakkaan, kansallisen ylpeyden aiheen Kim Il-sungin perinnölle tällaisen diskurssin oikeuttamiseksi. Hallinto yrittikin liittää songun-periaatteen jucheen, mikä käytännössä oli mahdollista juchen korostaessa jatkuvaa olosuhteisiin sopeutumista. Pohjois-Korean verkkosivujen mukaan songun ilmentää juche-ajattelua (Democratic People’s Republic of Korea verkkosivut 2011), mutta itse juchesta puhuminen väheni säännöllisesti 2000-luvulla, ja paikallisten työväenpuolueen järjestöjen piti viitata aina ensisijaisesti songun-politiikkaan. (Myers 2015, 191–193; Song 2010, 94.)

Songun lisättiin perustuslakiin vuonna 2009 ja sitä kuvailtiin juchen ”sivutuotteeksi”, eräänlaiseksi juchen jatkeeksi haastavien olosuhteiden kohtaamiseksi, jolloin armeija suojelee juchea ulkomaisilta uhilta (Suh 2013, 20–21). Monet ovat silti katsoneet, että songun on korvannut juchen. Viittaukset songuniin ovat esimerkiksi McEachernin mukaan määrältään runsaampia kuin viittaukset jucheen (McEachern 2008, 243). Toisaalta myös juche on mukautunut songunin suosioon, sillä pinnalle noussut uusijuchelaisuus (*neo-Juche revivalism*, tästä lisää myöhemmin) korostaa sotilaallisen mahdin ja ajattelun tärkeyttä (Cha 2012, 58). Songun-politiikka onkin Suhin ja McEachernin näkökulmista pikemminkin juchen uudelleen muotoilua uusiin olosuhteisiin sopivaksi sen täydellisen

korvaamisen sijaan, ja se nähdään Kim Jong-ilin puolustusmekanismina pelastaa juche 1990-luvun vastoinkäymisiltä, vaikka itse songun lopulta päätyikin Pohjois-Korean politiikan ytimeen. Vallankumouksen subjektin käsitettä laajennettiin sisältämään armeija, joka toi johtajaa ja kansaa entistä lähemmäksi toisiaan. Songunin myötä pystyttiin valjastamaan kaikki armeijan parhaat organisatoriset puolet käyttöön esimerkiksi hyödyntämällä sotilaita ylimääräisenä työvoimana. (McEachern 2013, 150; Suh 2013, 12, 23; Chung 2007, 111.)

Songun-politiikka on osaksi reaktio muiden sosialististen maiden romahdukseen sekä Yhdysvaltojen ilmentämään uhkaan (Chung 2004, 291). Yhdysvaltojen hyökättyä Irakiin, yhteen presidentti George W. Bushin nimeämistä pahuuden akselin valtioista, Pohjois-Korea katsoi olevansa todellisessa vaarassa. Pohjois-Korean sotilaallisen mahdin ilmentäminen ja usein myös terrorismin harjoittaminen onkin jossain määrin reaktio kansainväliseen ilmapiiriin. Tämä ilmeni muun muassa 1980-luvulla Etelä-Korean isännöidessä olympialaisia ja Aasian kisoja, kun pohjoiskorealaiset agentit piilottivat pommin eteläkorealaisen lentoyhtiön Korea Airin koneeseen vuonna 1987, surmaten kaikki 115 matkustajaa ja miehistön jäsentä. Juchen perusolemus tulee Kangin mukaan esille tämänkaltaisissa voimanosoituksissa, kun Pohjois-Korea pyrkii estämään ulkopuolisten sekaantumisen maan omiin asioihin, vaikka ulkopuolelta katsottuna kukaan ei välttämättä Pohjois-Koreaa olisikaan uhkaillut. (Kang 2003, 45–46.)

Vuoden 2009 uudistuneessa perustuslaissa oli nyt maininta songun-politiikasta maata ohjaavana aatteena yhdessä juche-aatteen kanssa. Tämä perustuslaki tuki osakseen Pohjois-Korean ydinaseohjelmaa, jonka muunkin maailman tulisi ottaa yhtä vakavasti. (Myers 2015, 194.) Pohjois-Korean harjoittama, aggressiivinen maanpuolustus nivoutuukin läheisesti suhteisiin ulkomaiden kanssa ja useisiin diplomaattisiin selkkauksiin. Ydinaseohjelma on Yhdysvaltojen Pohjois-Koreaan kohdistuvan politiikan prioriteetti, ja länsimaissa käyty keskustelu Pohjois-Koreasta rakentuu pitkälti sen ydinasearsenaalin varaan. Se ei ole koskaan kuitenkaan ollut valtion pääasiallinen päämäärä, vaan se mahdollistaa useiden muiden tavoitteiden toteuttamisen. Ydinaseohjelman hetkellinen lopettaminen ruoka- ja raaka-aineavun saamiseksi on hyväksi todettu käytäntö Pohjois-Korealle (Zumwalt 2012, 53). Ensimmäisen kerran ydinaseilla kiristettiin jo 1990-luvulla. Lankovin mukaan perinteinen kriisi rakentuu ohjuksen laukaisusta, joka saattaa kansainvälisen median paniikkiin julistamalla niemimaan osapuolien olevan sodan partaalla, jolloin Pohjois-Korealta tulee sopivasti aloite neuvottelujen käymiselle, jotka puolestaan johtavat uuteen avustuserään. Sopimukset eivät kuitenkaan pidä kauempaa kuin Pohjois-Korealle on tarve. Yhdysvaltojen kanssa allekirjoitettu karkauspäivän sopimus (Leap Day Agreement) karkauspäivänä vuonna 2012 antoi Pohjois-Korealle

240 tuhatta kiloa vuosittaista ruoka-apua vastineeksi ydinasetesteistä luopumisesta. Saman vuoden huhtikuussa Pohjois-Korea kuitenkin ilmoitti uudesta laukaisukokeesta (*peaceful satellite launch*). (Lankov 2015, 168, 180–191.)

Yongbyonista ei ole varsinaisesti haastamaan Yhdysvaltojen tai Venäjän ydinaseteknologiaa. Kolme pitkän tähtäimen ohjusten laukaisua (1998, 2006 ja 2009) epäonnistuivat. Puutteellinen teknologia on kuitenkin tuottanut enemmän kuin tarpeeksi Pohjois-Korean harjoittamaan kiristysdiplomatiaan. Ydinaseohjelman saralla tehdyt myönnytykset ja niistä seuranneet avustukset näyttäytyvät pohjoiskorealaisille eräänlaisena tunnustuksena heidän saavutuksistaan. Lisäksi pohjoiskorealainen media kehystää Yhdysvaltojen ja Etelä-Korean yhteiset sotilasharjoitukset pohjoisen valtaamisen valmisteluina, vaikka tällaista yhteiset joukot eivät ole vuosikymmenten aikana kertaakaan yrittäneet. (Lankov 2015, 168–186, 280.)

Pohjois-Korean sotilaallisen mahdin demonstraatiot nähdään usein hyökkäyksinä, mutta Pohjois-Korean ja juchen mukaan kyse on pikemminkin maanpuolustuksesta. Pohjois-Korea valtasi yhdysvaltalaisen tiedustelualan U.S.S. Pueblon tammikuussa 1968, ja se on nyt näytillä Pjongjangissa museona muistuttamassa pohjoiskorealaisia ulkomaailman vihollisista, joilta juche maata suojelee. (Kim 2007, 63–64.) Myös juchessa viitataan omavaraisuuteen nimenomaan puolustuksen näkökulmasta, vaikka juchen sanoma on osakseen hälventynyt aggressiivisemmän armeijamyönteisyyden ja songun-politiikan nousun myötä. Itsesuojelun viesti kuitenkin muistuttaa juchen juurista Kim Il-sungin strategiassa, kun hän inspiroi joukkojaan vierasperäisten voimien edessä ja muistutti kansaansa heidän paremmuudestaan ja viattomuudestaan.

3.4. Juche ja Kim Il-sung (1945–1994)

Sweeney esittelee Pohjois-Korean osuvasti nekrokratiana: edelleen valtion päämiehenä toimiva Kim Il-sung onkin ollut kuolleen lähemmäs 25 vuotta (Sweeney 2013, 16). Ensimmäinen Pohjois-Korean johtaja on maan ikuinen presidentti, ja hänen perintönsä tulee ikuisesti määrittelemään niin valtiota kuin sen juche-diskurssia.

Kim Il-sung sai meriittinsä 1930-luvulla sissikomentajana koillisessa Kiinassa ja 1940-luvulla pataljoonan johtajana neuvostoarmeijassa, vaikka hänen historiaa Kiinan kommunistisen puolueen ja Neuvostoliiton voimien parissa ei juurikaan nosteta esille valtakunnan virallisessa narratiivissa.

Elokuussa 1945 neuvostoarmeija valloitti Korean niemimaan pohjoisen puoliskon, ja Kim Il-sungin katsottiin omaavan tarpeeksi hyvä historia ja persoonallisuus tullakseen valituksi Pjongjangin johtoon. (Lankov 2015, 4–7; Kim 2007, 73.) Kim oli kuitenkin käynyt koulua vain kahdeksanteen luokkaan asti, ja hän antoi ideologian ohjata vahvasti maan politiikkaa. Kim Il-sungin kertoma tunteellinen tarina korosti pohjoisen itsenäisyyttä ja etelän alistuneisuutta yhdysvaltalaisille imperialistisille voimille, ja juche oli keino saada Korean ääni kuuluviin. (McEachern 2013, 149; Kim 2007, 76.)

Juchea juhlistetaan ja iskostetaan kansaan myös fyysisten elementtien avulla. Chan mukaan 1970-luvun peruja oleva, puolueviranomaisten rintapielestä löytyvä Kim Il-sung -pinssi ilmentää ehkä kaikista selkeimmin juche-aatteen roolia Pohjois-Korean yhteiskunnassa (Cha 2012, 43). Pääkaupunki Pjongjangiin rakennettiin myös 1980-luvulla 170-metrinen Juche-torni (*Tower of the Juche idea*), jonka valot palavat, vaikka muu kaupunki kärsisi sähkökatkoksista (Everard 2012, 199). Juche-torni jäljittelee ulkomuodoltaan hyvin paljon Washington-monumenttia, mutta on perimmäiseen pohjoiskorealaiseen tapaan yhdysvaltalaisista esikuvaansa hieman korkeampi. Juche-torni nostatettiin juuri Kim Il-sungin 70-vuotispäivän kunniaksi, ja se on rakennettu 25 550:stä graniittilohkosta, joista jokainen edustaa Kim Il-sungin elinpäivää monumentin paljastamiseen saakka. (Lankov 2015, 76.) Myers tosin huomauttaa, että Juche-tornin juureen sijoitetut, ulkomailta lahjaksi saadut laatat viittaavat juche-aatteen sijaan pikemminkin kimilsungismiin (Myers 2015, 161).

Kim Il-sungin henkilöpalvonnan visuaalinen vahvistaminen alkoiinkin siis jo hänen elinaikanaan, Hanin mukaan jo aiemmin mainitun minsaengdan-välikohtauksen aikoihin 1940-luvulla (Han 2013, 54). 1970-luvulla julistettiin, että jokaisen talon seinää tulisi koristaa Kim Il-sungin (*Great Leader*) kuva. Vuodesta 1972 alkaen hänen kuvansa löytyi jokaisen tehtaan, rautatieaseman ja lentokentän sisäänkäynniltä. 1980-luvulla tämä laajeni myös juna- ja metrovaunuihin. Myös pojan Kim Jong-ilin (*Dear Leader*) kuva tuli asettaa isänsä kuvan viereen 1970-luvun lopulta lähtien, ja 1990-luvulla kolmanneksi kuvaksi vaadittiin myös yhteiskuva isästä ja pojasta. Hallitsijoiden kuvia ja patsaita tulee suojella katastrofin kohdatessa hinnalla millä hyvänsä. (Lankov 2015, 35–36.)

Samana vuonna, kun Juche-torni nousi Pjongjangin katukuvaan, maassa julkaistiin kolmas ja viimeinen teos sarjassa *The Great Victory of Subject Thought* (Myers 2015, 162). Vaikka Kim saattoi puheissaan käsitellä juchea puolueen tuotteena, paikallinen media kuitenkin liitti juchen syvästi Kimin omaan vallankumoukselliseen aatteeseen (Myers 2015, 107). Kim Il-sungin meriittejä juchen

suhteen on sittemmin kyseenalaistettu useamman tahon toimesta. Esimerkiksi vuoden 1961 työväenpuolueen puoluekokouksessa Kim piti 140-sivuisen puheen ja mainitsi juchen nimeltä vain kerran (Myers 2015, 73). Tuolloin vielä juchen puolestapuhuja, aiemmin mainittu eteläkorealainen aktivisti Kim Young-hwan tapasi Kim Il-sungin 1990-luvun alussa vain huomatakseen, että johtaja itse ei ollut kiinnostunut keskustelemaan juchesta (Myers 2015, 6).

Kim Il-sung valoi karismaattisella olemuksellaan Pohjois-Korean ja juchen perustukset. Vaikka ideologiaa syötettiin kansalle kovalla kädellä, Kim Il-sung ei juurikaan vastustellut oman roolinsa paisuttamista, ja juche-aatteen sisältämä johtajan seuraamisen merkitys levisi ehkä tarkoitettua laajemmallekin. Aatteen palon hiipumista ja oman statuksen pönkittämistä kuvastaa eduskunnan kansainvälisten asioiden neuvoksen Jaakko Hissan muistot Kim Il-sungista: ensimmäisellä kerralla vuonna 1972 johtaja esiintyi vaatimattomasti Maon kaltaisessa puvustuksessa, kun taas kaksitoista vuotta myöhemmin Kim Il-sung oli Hissan mukaan valkoisine pukuineen ja sikareineen ”keskiamerikkalaisen porhon näköinen”. (Helsingin Sanomat 22.9.2017).

3.5. Juche ja Kim Jong-il (1994–2011)

Ottaen huomioon isä Kim Il-sungin imagon ja hänen roolinsa maan perusteiden pystyttämässä, Kim Jong-il astui hyvin vaativiin saappaisiin. Kim Jong-ilille luotiin maaginen taustatarina Baekdu-vuorella syntymisestä, vaikka todellisuudessa järjestyksessä toinen Kim syntyi Neuvostoliitossa Khabarovskin läheisyydessä sijaitsevassa sotilastukikohdassa, mikä ei tietenkään sopinut juche-aatteen perijän mantteliin. Kim Jong-il kasvoi aidosti ylellisyyden kehossa toisin kuin isänsä, eikä häntä välttämättä tämän takia arvosteta samalla tavalla. (Lankov 2015, 55; McEachern 2013, 149.)

Kim Jong-il ristittiin isänsä seuraajaksi vuoden 1980 työväenpuolueen puoluekokouksessa. Sen sijaan, että Kim Jong-il olisi lähtenyt rakentamaan erilaista Pohjois-Koreaa puhtaalta pöydältä, toisen Kimin aikana maan yhteiskuntatieteilijät tutustuivat edelleen marxismi-leninismiin, mutta suuren johtajan ideologia (*Great Leader's thought*) sai kuitenkin tärkeämmän aseman, ja tieteilijöiden tuli korostaa Kim Il-sungin aatteiden omaperäisyyttä. Vuoden 1998 perustuslaki tosin vakiinnutti muodollisesti juchea entisestään, nimeämällä juchen maan ”ohjaavaksi periaatteeksi” (Suh 2013, 16, 22). Isän ja aatteen kunniaksi vuonna 1997 Pohjois-Koreassa otettiin käyttöön juche-ajanlasku, joka alkaa Kim Il-sungin syntymävuodesta 1912. Vaikka juche-vuosiin turvaudutaan etenkin erityisissä juhlatilaisuuksissa, esimerkiksi vuoden 2016 puoluekokouksen juhlistamiseksi ilmavoimien

harjoituskoneet asettautuivat taivaalla juche-vuoden 105 muodostelmaan (Mäkeläinen 2019), juche-ajanlasku ei ole saanut Pohjois-Koreassa täysin eksklusiivista asemaa, vaan myös länsimaiseen kalenteriin viitataan säännöllisesti. Kim Jong-ilin ja juchen suhteesta mainittakoon myös, että juche-ideologian luojaksi tituleerattu Hwang Jang-yop loikkasi etelään vuonna 1997, ja Kim on lähettänyt Hwangin perään myös palkkamurhaajia. (Myers 2015, 186–189; Sweeney 2013, 125–126, 229; Zumwalt 2012, 6.)

Kim Jong-il oli monessa suhteessa erilainen kuin isänsä. Esimerkiksi Sweeney katsoo, että hänellä ei ollut isänsä kaltaisia taitoja peluuttaa Kiinaa ja Venäjää toisiaan vastaan avun ja geopoliittisen aseman maksimoimiseksi (Sweeney 2013, 192). Hän oli myös julkisesti etäisempi johtaja kuin edeltäjänsä. Kim Jong-ilin 1970-luvulla kidnappaama elokuvaohjaaja Shin Sang-ok kuvaili, miten Kimin puhetyyli oli hyvin epämääräinen eikä hän kyennyt rakentamaan järkeviä lauseita (Sweeney 2013, 237–238). Ehkä tämä on yksi syy, minkä vuoksi toinen Kim ei juurikaan pitänyt julkisia puheita. Hän piti uransa aikana vain yhden täysin julkisen, noin puolen minuutin mittaisen puheen (Lankov 2015, 156). Täten hän ei juuri levittänyt aatteen paloa ja ideologian viestiä julkisilla esiintymisillään.

Kim kompastui seuratessaan isänsä oppeja, mikä kostautui valtion taloudellisina vaikeuksina ja hänen kautensa alkupuolta suureksi osaksi määrittäneenä nälänhätänä. Kenraali Kimin merkittävin perintö aatteen puolesta lienee kuitenkin juuri songun-politiikan vahvistuminen juchen kanssa ja sen kustannuksella. Tämän myötä Kimin harjoittama talouspolitiikka siirtyi entisestään suosimaan puolustusvoimia ja raskasta teollisuutta, maatalouden ja kevyen teollisuuden jäädessä sivummalle (Chung 2007, 110). Kim Jong-il nousi virallisesti armeijan johtoon sekä kansallisen puolustuskomitean puheenjohtajaksi vuonna 1992, ja seuraavana vuonna hän ilmoitti Pohjois-Korean vetäytyvän ydinsulkusopimuksesta (*Nuclear Non-Proliferation Treaty*) (Myers 2015, 176). Kim Jong-il myös auttoi sinetöimään Kim Il-sungin myyttisen suurmiesaseman ja siivitti henkilökultin kukoistukseen juchen muiden periaatteiden jäädessä taka-alalle. Yllättävästi itse Kim Jong-il patsaita ei juurikaan pystytetty hänen elinaikanaan (Lankov 2015, 36). Isänsä osittaisessa varjossa eläminen ja Pohjois-Korean mahdin osoittaminen ydinaseiden avulla oli Kim Jong-ilin tulkinta juchen olemuksesta.

3.6. Juche ja Kim Jong-un (2012–)

Vaikka Kim Jong-unin valtakauden ideologista komponenttia ei ole kattavasti analysoitu, kolmannen Kimin noustessa Pohjois-Korean johtoon asiantuntijat ennustivat maan tulevaa suuntaa. Pohjoiskorealaisen propagandan mukaan Kim Jong-un vietti nuoruutensa armeijan palveluksessa, vaikka todellisuudessa hän eli ja kävi koulua teini-ikäisenä Sveitsissä. Kim Jong-un ylennettiin neljän tähden kenraaliksi Korean työväenpuolueen kokouksessa syyskuussa 2010. (Lankov 2015, 140–141.)

Zumwalt katsoo analyysissään, että uuden johdon alaisuudessa Pohjois-Korea tulee tuskin kokemaan onnistuneita, taloudellisia uudistuksia ja että johdolla ei tällaiseen ole varsinaista kiinnostustakaan. Hänen näkemyksensä mukaan armeijalla tulee olemaan ote Kim Jong-unista, samalla tavalla kuin se vaikutti hänen isänsä päätöksentekoon (Zumwalt 2012, 8, 36–37). Myös Suh ennusti juchen ja songun-politiikan jatkuvan entiseen malliin Kim Jong-ilin kuoleman jälkeenkin, koska juche pystyy mukautumaan tarvittaessa sekä sisäisiin että ulkoisiin ärsykkeisiin (Suh 2013, 24).

Pohjois-Korean media kuvaili Kim Jong-unia jonkin aikaa ”tämän päivän” Kim Il-sungiksi. Kun nuorin Kim nousi maan johtoon, Pohjois-Korean puolustuskomission lausunnossa todettiin, että Etelä-Korean on turha odottaa muutosta pohjoisesta päin. Tosin jo muutaman kuukauden kuluttua kävi selväksi, että Kim Jong-un poikkesi isoisästään ja isästään. (Lankov 2015, 142–145.)

Toistaiseksi nuorin Kim tunnetaan hyvin dramaattisista puhdistuksistaan. Kun kaksi vuotta oli kulunut Kim Jong-ilin hautajaisista, viisi hautajaisten etujoukkoihin osallistuneesta seitsemästä korkea-arvoisimmista poliitikoista oli joko kadonnut tai teloitettu. Tämä kieli Kim Jong-unin tahdosta luoda itselleen oma tiimi ja poliittinen perintö, mikä ei ole mahdollista, mikäli isän varjoa heijastavat neuvonantajat yrittävät ohjailta nuorta perijää. Vuonna 2015 myös Pohjois-Korean varapääministeri Choe Young-gon teloitettiin Kimin metsätalouspolitiikan arvostelun takia (Helsingin Sanomat 13.8.2015). Etelä-Korean tiedustelupalvelun mukaan vuonna 2016 Pohjois-Korean ilmoitettiin teloittaneen koulutuksesta vastaavan varapääministeri Kim Yong-jinin huonon ryhdin vuoksi (Helsingin Sanomat 31.8.2016). Erityisen odottamatonta oli kuitenkin Jang Song-thaekin teloitus vuonna 2013, sillä hän oli yksi maan korkea-arvoisimmista poliitikoista ja kuului avioliiton kautta Kimin perheeseen. Vuonna 2017 Kim Jong-nam – Kim Jong-ilin vanhin poika ja Kim Jong-unin velipuoli – murhattiin hermomyrkyllä malesialaisella lentokentällä. Kim Jong-nam oli arvostellut Pohjois-Koreaa ja erityisesti sen perimysjärjestystä ulkomaiselle medialle jo pitkään. Lankov näkee, että Kim Jong-un on isäänsä oikukkaampi ja tunteikkaampi, minkä vuoksi myös valtion

viranomaisia ja niskuroivia sukulaisia on puhdistettu kovalla kädellä. Sweeney samoin huomauttaa, että Kim Jong-unin nuoruus ja kokemattomuus eivät ole meriittejä kungfutselaisen perinteen läpäisemässä yhteiskunnassa. (Lankov 2015, 143–155; Sweeney 2013, 137.)

Vuoden 2012 perustuslaissa pysyttiin uskollisina juchelle ja vallankumoukselle (Suh 2013, 26). Tosin uusimman Kimin alaisuudessa marxismi-leninismiin viittaukset on hylätty, ja vuoden 2013 kevääseen mennessä Kim Il-sungin aukiota koristaneet Marxin ja Leninin kuvat olivat hävinneet (Sweeney 2013, 23). Pohjois-Korean ideologiaan tänään on viitattu myös uusijuchelaisena herätysliikkeenä (*neo-Juche revivalism*), jonka myötä valtion tulisi palata juurilleen 1950- ja 1960-luvun kulta-aikaan ottamalla yhteiskunnasta ja taloudesta nykyistä tiukempi ote (Everard 2012, 203). Kyseessä on Chan mukaan konservatiivisempi juche-kanta, jossa ei haluta enää alistaa maata kokeiluille tai avoimuudelle, ja se onkin eräänlainen reaktio hallinnolta kiristää otettaan ja legitimizeettiään (Cha 2012, 58–63). Tässä suhteessa nuorimman Kimin aikakaudella voidaan nähdä hienoinen paluu Kim Il-sungin aikakauteen: Kim Jong-ilin aikaan valtion ote oli jokseenkin hellittänyt, ehkä juuri nälänhädästä johtuen, kun taas Kim Il-sungin alaisuudessa niskuroijat saattoivat joutua vankilaan tai teloitettavaksi hyvinkin vähäpätöisistä syistä (Lankov 2015, 93).

Toisaalta Kim on osoittanut halua uudistaa maata taloudellisesti. Vuonna 2012 Pohjois-Koreassa aloitettiin 6.28-nimellä tunnetut toimenpiteet, jonka myötä viljelijät perheineen voisivat pitää jopa 30 prosenttia sadostaan itsellään. Uudistus on kiinalaisten tutkijoiden mukaan tuottanut jo 30 prosentin kasvun tuotannossa ja näiden uudistusten onkin tarkoitus levitä alueellisista kokeiluista koko maahan. Lankov tosin muistuttaa, että maatalouden uudistukset eivät yksinään elvytä Pohjois-Korean taloutta. Marraskuussa 2013 Pohjois-Korea perusti myös kolmetoista uutta erityistalousaluetta, jonne pääsy on harvoilla ja valituilla, jotta hallintoa kyseenalaistava ideologinen aines ei pääsisi vaarallisesti leviämään. (Lankov 2015, 161–164, 201–204.)

Kimin Pohjois-Korean seuraama strategia tunnetaan termillä *byongjin*, joka tarkoittaa kahden, erilaisen linjan samanaikaista harjoittamista. Kim Jong-unin byongjin rakentuu talouden ja ydinaseiden yhtäaikaista kehittämisestä. Tosin myös Kimin isoisä ja isä noudattivat omanlaisia byongjin-linjauksiaan: Kim Il-sung julisti talouden kehittämisen ja kansallisen puolustuksen linjaa, kun taas Kim Jong-ilin strategiana oli kehittää samaan aikaan maataloutta ja kevyttä teollisuutta, puolustusteollisuuden saadessa kuitenkin ehdottoman prioriteetin. Kim Jong-unin byongjin on tavallaan sekä edeltäjiensä jälkien seuraamista että heistä erottautumista: vaikka maan puolustuksen

kehittäminen on edelleen politiikan kärkiteemoja, nuori Kim painottaa taloudellista linjaa aikaisempia johtajia enemmän. (Chung ym. 2016, 2-4, 26-27.)

Vaikka Kim Jong-un aidosti ohjaisi Pohjois-Koreaa merkittäviin talousuudistuksiin, nuori johtaja saa eniten palstatilaa kuitenkin byongjin-strategiansa toisella kärjellä: Pohjois-Korea on tuoreimman Kimin aikana testannut ydinkokeita kolmesti, kunnes Kim Jong-unin neljännessä, Pohjois-Korean historian kuudennessa, kokeessa vuonna 2017 maa testasi vetypommiä (Helsingin Sanomat 9.9.2016; Helsingin Sanomat 3.9.2017). Ohjuskokeita Pohjois-Korea tehtailee vielä useammin (ks. esim. Helsingin Sanomat 22.5.2017). Ennennäkemätön keskittyminen ydinaseisiin kertoo siitä, että songun-politiikka onkin saanut Kimin aikana hyvin spesifisen ulottuvuuden.

Samaan aikaan kun Pohjois-Korean raportoidaan jatkavan ydinaseiden kehitystä, maailma raportoi Kimin ja Yhdysvaltain presidentin Donald Trumpin huipputapaamisista: presidentit ovat tavanneet nyt kahdesti (vuonna 2018 Singaporessa ja vuonna 2019 Vietnämässä), ja Kim on ilmoittanut valmiutensa lähteä tapaamisissa myös kolmannelle kierrokselle (ks. esim. The New York Times 12.4.2019). Poliittinen potentiaali ja kauniit lupaukset eivät kuitenkaan ole toistaiseksi johtaneet merkittäviin konkreettisiin toimenpiteisiin. Juchen näkökulmasta itsepuolustuksen kapasiteetit, jotka tällä hetkellä rakentuvat pääasiassa ydinaseista, lienevät liian suuri osa maan ideologistakin identiteettiä, joista luopuminen vaatinee tilalle uudenlaisen, pohjoiskorealaisen itsepuolustuksen suunnitelman kehittämistä.

Fyysisessä kaltaisuudessaan Kim Jong-un saattaa muistuttaa isoisäänsä ja ydinaseiden vaalimisessaan isäänsä, mutta nuoren Kimin on nähty koettelevan juchen rajoja avatessaan keskusteluyhteyksiä esimerkiksi arkkiviholliseksi leimatun Yhdysvaltojen kanssa ja viedessään taloutta entistä vapaampaan suuntaan. Vaikka juche on irtautunut Kimin käsittelyssä jokseenkin marxilais-leniniläisistä juuristaan, jonkinasteisen ideologian ja kurin seuraaminen on osoittautunut uudelle johtajalle tärkeäksi, kuten on pääteltävissä lukuisista teloituksista etenkin hänen kautensa alkutaipaleella. Seuraavan analyysin myötä onkin kiintoisaa tarkastella, minkä luonteista tämä ideologia Kimin ja hänen Pohjois-Koreansa näkökulmasta on. Kirjallisuuskatsauksen loppuun olen koostanut vielä taulukon juchen keskeisimmistä konsepteista tuodakseni yhteen luvussa käsiteltyjä asioita, minkä lisäksi taulukko helpottaa myös analyysin jäsentelemistä.

Taulukko 1. Juchen keskeisimmät ulottuvuudet.

<p>Juchesta yleisesti</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Vallankumous on saavutettavissa vain omin ponnisteluin. • Juche on ihmislähtöinen, sillä ihminen on vallankumouksen ajava voima ja oman kohtalonsa herra. • Juchelle ominaista on myös paikallisiin olosuhteisiin sopeutuminen. • Evoluutio muihin käsitteisiin, esimerkiksi kimilsungismiin ja songuniin.
<p>Juche ja politiikka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Itsenäisyys politiikassa on elintärkeää. • Korea ja korealaiset priorisoidaan kaiken muun edelle. • Korea ja korealaiset ovat hyveellisiä ja puhtaita, ja heitä tulee suojella. • Johtaja toimii aivoina, puolue hermostona ja kansa raajoina. • Vallankumouksen avain uskollisuus korkeimmalle johtajalle. • Aktiiviset viholliskuvat poliittisissa suhteissa, esimerkiksi imperialistit ja Yhdysvallat. • Jälleenyhdistyminen on yksi juchen tavoitteista.
<p>Juche ja talous</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Omavaraisuus taloudessa on elintärkeää. • Kaikki mahdollinen tulee valmistaa kotimaassa, jotta ulkomaiset voimat eivät pääse käyttämään Koreaa hyväkseen taloudellisella vallallaan. • Kansalaisten työntekoa ja ponnistuksia korostetaan. • Raskasta teollisuutta tuetaan ensisijaisesti. • Kapitalistit nähdään vihollisina.
<p>Juche ja maanpuolustus</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Itsepuolustus maanpuolustuksessa on elintärkeää. • Songun (armeija ensin) politiikka on eräänlainen juchen jatke. • Songun on reaktio kansainväliseen, vihamieliseen ilmapiiriin. • Aktiivisten viholliskuvien ylläpitäminen sotilaallisen politiikan oikeuttamiseksi. • Ydinaseet ja sotilaallinen voima muodostavat Pohjois-Korealle tärkeän neuvottelustrategian.

4. Tutkielman aineisto ja metodi

4.1. Aineistosta

Analyysissä käyttämäni puheet ovat englanninkielisiä käännöksiä alkuperäisistä, ja saatavilla pääasiassa The National Committee on North Korea -laitoksen (NCNK) sivuilla. NCNK perustettiin vuonna 2004 voittoa tavoittelemattoman järjestön, Mercy Corpsin, toimesta, ja NCNK:n toimintaa merkittävästi rahoittavat järjestöt on mainittu sivuilla erikseen. Verkkosivuillaan olevan tehtävänannon mukaan NCNK on kansalaisjärjestö, joka koostuu Pohjois-Korean asiantuntijoista, päämääränään edistää Yhdysvaltojen ja Pohjois-Korean hallitusten ja kansalaisten välistä yhteisymmärrystä sekä Korean niemimaan rauhaa. Se järjestää säännöllisesti Pohjois-Koreaan liittyviä tapaamisia päättäjille Washington D.C:ssä. Lisäksi sen jäsenyys on avoin Yhdysvaltojen kansalaisille, joilla on laajaa kokemusta ja tuntemusta Pohjois-Koreasta, mutta ei kuitenkaan suoraa työsuhdetta Yhdysvaltojen tai ulkomaalaisen valtion hallintoon. NCNK:n henkilökunnassa on verkkosivujen mukaan kolme omaa työntekijää, ja jäsenverkostoon kuuluu muun muassa tämänkin tutkielman kirjallisuuskatsauksessa useaan otteeseen viitattu Victor Cha (NCNK verkkosivut 2017).

Komitea tarjoaa verkkosivuillaan pääsyn erinäisiin omaan toimintaansa sekä Pohjois-Koreaan liittyviin asiakirjoihin, kuten YK:n päätöslauselmiin, Yhdysvaltojen lainsäädäntöön sekä juuri Kim Jong-unin pitämiin puheisiin ja lausuntoihin. Sen tarkoituksena onkin tarjota poliittisille päättäjille, akateemisille tutkijoille sekä suuremmalle yleisölle ”runsasta ja tasapainoista tietoa Pohjois-Korean tapahtumista” (NCNK verkkosivut 2017). Ottaessamme huomioon, että NCNK on Yhdysvaltojen kansalaisten pyörittämä järjestö ja kuinka aiemmassa tutkimuskirjallisuuden läpikäymisessä nousi esille Amerikan jokseenkin väritty, rajoittunut ja vanhanaikainenkin asennoituminen Pohjois-Koreaa kohtaan, on komitean toimesta julkaistaviin uutisiin ja asiakirjoihin suhtauduttava tietynlaisella varauksella. Komitean tekemät tutkimukset ja antamat lausunnot ovat todennäköisesti kohdennettu yhdysvaltalaisille päättäjille, ja saattavat osakseen olla rakennettu tiettyjen amerikkalaisten huolenaiheiden pohjalta. Toisaalta, jäsenhakemisto koostuu pääasiassa akateemikoista ja erilaisten rauhanjärjestöjen ja ajatushautomoiden johtohenkilöistä (esim. World Vision North Korea, Amnesty International, The Century Foundation), eikä komitea esimerkiksi jäsenyyskriteereidensä perusteella tahdo olla yhdistettynä suoraan valtionhallintoon, jolloin komitean tuottamalla materiaalilla on myös varmasti puolueetonta arvoa. Tässä tutkimuksessa ei kuitenkaan käytetä NCNK:n itsenäisesti tuottamaa aineistoa, vaan sen sivuilla julkaistuja käännöksiä Kim Jong-unin puheista.

NCNK:n sivuilta ei löytynyt kuitenkaan muutamaa uuden vuoden puhetta. Laitoin järjestölle viestiä puheiden englanninkielisten käännösten jäljittämiseksi, ja sainkin heiltä pikaisen vastauksen, jonka mukaan he päivittävät edelleen asiakirjakantaansa ja välittivät sen sijaan linkit puuttuviin puheisiin KCNAwatch.org-sivuille. Vaikka Pohjois-Korean uutistoimisto KCNA itsessään julkaisee englanninkielisiä käännöksiä puheista, KCNA Watchille on tilausta, sillä KCNA:n pohjoiskorealaiselta sivustolla pystyy etsimään materiaalia vain vuodesta 2013 lähtien, ja KCNA:n japanilainen sivusto puolestaan ei ole saatavissa Japanin ulkopuolella. Sivustoa pitää yllä uusiseelantilainen tutkija Frank Feinstein, ja sivuilla mainitaankin, että pohjoiskorealainen sivusto on puhdistanut arkistojaan erityisesti korkean viranomaisen, Jang Song-thaekin teloituksen jälkeen, jotta sivun arkistoon ei jää artikkeleita tai muita tiedostoja, jotka saattaisivat olla ristiriidassa maan tämänhetkisen poliittisen linjan kanssa. Sivun mukaan sen sisältö onkin olemassa koulutustarkoitusta varten, ja kaikki materiaali on Korean demokraattisen kansantasavallan omaisuutta (KCNA Watch verkkosivut). North Korea Techin uutisen mukaan KCNA Watch toimi, ainakin uutisen julkaisun aikaan vuonna 2013, osana NK News -kokonaisuutta, ja linkki KCNA Watchin sivulle on edelleen kyseisen uutissivuston etusivulla. NK News puolestaan kertoo olevansa Pohjois-Koreaan keskittyvä, itsenäinen ja yksityisten osapuolten omistama informaation lähde. NK Newsin ydintiimiin kuuluu muun muassa tämänkin tutkielman teoriaosiossa tiiviisti esiintyvä tutkija Andrei Lankov. (North Korea Tech 2.10.2013, NK News-verkkosivut.)

Ottaen huomioon, että NCNK:n henkilöstö viittasi minut suoraan KCNA Watch-sivustolle, pidän myös jälkimmäiseltä sivulta löytyviä, suoraan KCNA-uutistoimistolle kreditoituja Kim Jong-unin puheita luotettavina englanninkielisinä käännösinä, joita käytän tässä tutkielmassa NCNK-sivuilta löytyvien dokumenttien lisäksi. Itse analyysissäni hyödynnän siis sekä NCNK-komitean että KCNA Watch-sivuilta löytyviä englanninkielisiä käännöksiä Kim Jong-unin puheista. Käännöksiä alusta löytyy useimmiten alkuperäinen lähde, josta käännös on otettu. Esimerkiksi useimmat käännökset ovat suoraan Pohjois-Korean uutistoimiston KCNA:n julkaisuja, kun taas esimerkiksi vuoden 2012 juhlapuheen käännös on North Korea Tech -sivuston epävirallinen käännös ja viimeisimmän uuden vuoden puheen käännös on puolestaan julkaistu työväenpuolueen äänenkannattajassa Rodong Shinmunissa. Kun tekstit ovat niin sanottuja virallisia käännöksiä, eli esimerkiksi juuri paikallisen uutistoimistojen käännöksiä, voi niiden katsoa olevan tarkkoja siinä, minkälaista viestiä puhe haluaa vieraalla kielellä välittää. Toisaalta, epäviralliset käännökset saattavat käyttää tietyissä määrin kielipillistä luovuutta asioiden ilmaisemisessa englannin kielessä järkevältä kuulostavalla tavalla. Kun pohjoiskorealaisten käännökset voivat merkityksessään olla tarkempia, niiden uskollisuus korealaista alkuperäismateriaalia kohtaan voi olla armottomampi, mikä saattaa näyttäytyä

englanniksi kömpelömpänä kielenkäyttönä. NCNK:n jäsenistöön kuuluu paljon Koreaa ja korean kieltä tuntevia ja osaavia henkilöjä, jolloin katsoisin epävirallistenkin käännösten olevan luotettavia tutkielman analyysin käytössä. Olisi vaikea kuvitella, että itsensä hyvin akateemiseksi ja kattavan tiedon levittäväksi järjestöksi nimeävä komitea julkaisisi sivuillaan puutteellisia, vääristäviä tekstejä.

Luonnollisesti itse korealaisen alkuperäismateriaalin analysoiminen olisi kaikista puhtainta ja sallisi ehkä syvemmänkin analyysin tietynlaisen terminologian käytöstä. Itse en kuitenkaan osaa koreaa tarpeeksi kattavasti sukeltaakseni koreankielisiin puheisiin tieteellisen analyysin tekemiseksi, joten minun on turvauduttava englanninkielisiin käännöksiin. Alkuperäisen puheen ja sen käännöksen vastakkainasettelussa on nostettava esille, että erityisesti valtion virallisista uutislähteistä peräisin oleva käännös on voitu muotoilla ulkomaalaisten käyttöön sopivaksi, jolloin puhe välittää koreaksi tietynlaista tietoa ja englantia osaavalle muulle maailmalle erilaista viestiä. Toisaalta odottaisin esimerkiksi NCNK:n julkaisujen yhteydessä esiintyvän huomioita, mikäli korealainen alkuperäinen puhe eroaisi merkittävästi sisällöltään englanninkielisestä käännöksestä.

Edellä mainitut haasteet varmasti hankaloittavat tekstin tulkintaa tietyn kehyksen, kuten juchen, lävitse, mutta antavat myös arvokasta tietoa siitä, minkälaisin termein Pohjois-Korea haluaa johtajiensa puheita ymmärrettävän. Osaksi analyysini tulee siis heijastamaan sitä, millaisena juche näyttäytyy juurikin englanniksi Kim Jong-unin puheissa ja lausunnoissa. Sweeney lausui kirjassaan nasevasti, ettei tyranniasta voi tehdä tieteellistä tutkimusta (Sweeney 2013, 223). Tavallaan katsoisinkin, että tieteellistä tutkimusta voi tehdä näiltä eväin siltä osin, millaisena Pohjois-Korean politiikka näyttäytyy puheissa juurikin ulkomaille käännösten kautta, mutta tätä mahdollisesti salattua, alkuperäistä pohjoiskorealaista merkitystä ei juuri kukaan voi suljetun valtion ulkopuolella tehokkaasti tutkia ja tehdä siitä lopullisia johtopäätöksiä.

Lisäksi oman lisätyönsä tuo englanninkielisen tekstin kääntäminen edelleen suomeksi. Olen tutkielman analyysiosiossa pyrkinyt kääntämään mahdollisimman sanatarkkaan käyttämäni sitaatit, mutta myös englanninkieliset käännökset noudattavat välillä hyvin vaikeamuotoisia lauserakenteita ja käyttävät silloin tällöin jokseenkin karkeita sanavalintoja, sillä erityisesti uutistoimiston käännökset lienevät uskollisia korealaiselle lähdemateriaalilleen, eikä liiallisia taiteellisia vapauksia ole otettu tekstin sujuvoittamiseksi englanniksi. Välillä olenkin pilkkonut pitkiä päälauseita suomeksi paremmin ymmärrettäväksi sivulauseiksi, jotta puheista esille nousevat huomiot näyttäytyvät selvemmin myös suomen kielellä, tai vaihtanut lauseen sanajärjestyksiä, jotta lainauksen viesti tulisi

paremmin esille. Alkuperäiset englanninkieliset sitaatit löytyvät alaviitteistä, ja niiden pohjalta analyysi ja tulkinta on pääasiassa tehty.

Tämän tutkielman tarkasteluun olen valinnut yhteensä kymmenen puhetta. Oleellisimpia näistä ovat tähän mennessä seitsemän kertaa annetut uuden vuoden puheet, joiden pohjalta myös media tutkii Pohjois-Korean yleistä suuntaa tulevalle vuodelle ja joita tarkastelen nyt juuri juche-aatteen kautta. Uuden vuoden puheiden lisäksi Pohjois-Korean kannalta kriittisiä puheita olivat Kim Jong-unin ensimmäinen julkinen puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa vuonna 2012 sekä vuoden 2016 työväenpuolueen puoluekokouksen avaus- ja päätöspuheet. Puoluekokous oli ensimmäinen sitten vuoden 1980, ja kokouksessa paikalla oli puoluekokousedustajia lähemmäs 3 500 ja muita tarkkailijoita noin 1 400 (Mäkeläinen 2019, 83). Uuden vuoden puheet ovat kotiyhteisölle merkittäviä, ja todennäköisesti niitä katsotaan obligatorisesti myös pohjoiskorealaisissa kotitalouksissa samalla tavalla, mutta ehkä eri intensiteetillä kuin Suomessa seurattaisiin presidentin uuden vuoden puhetta tai Yhdysvalloissa State of the Union -adressia. Analysoitaviksi valikoidut puheet ovat tosin myös kansainvälisen yhteisön kurkistusikkuna Pohjois-Korean ajankohtaiseen tilanteeseen. Uuden vuoden puheet tarjoavat tähän säännöllisen, jokavuotisen perinteen, kun puolestaan Kim Jong-unin vuoden 2012 puhe ja puoluekokous vuonna 2016 olivat itsessään historiallisia tilanteita ja tapahtumia, jotka huomioitiin maailmalla tarkasti.

Analyysin joukkoon en ole valinnut NCNK:nkin sivuilta löytyviä Kim-Jong unin puheiden ”tiivistelmiä”, joita muun muassa KCNA julkaisee. Vaikka julkaisut olisivatkin suhteellisen sanatarkkoja suhteessa Kimin varsinaiseen puheeseen, ne eivät noudata tavanomaisen puheen kaavaa. Lisäksi on epävarmaa, kuinka paljon puhetta on lyhennetty, ja minkälaisia esimerkiksi tämän tutkielman kannalta oleellisia sanavalintoja on tyypistetty. Esimerkiksi NCNK:n tietokannasta löytyy yhteensä kahdeksan puoluekokouksessa Kim Jong-unin pitämää puhetta. Avaus- ja päätöspuheiden lisäksi kokouksessa pidettiin lyhyempiä puheita esimerkiksi puolueen vahvistamisen ja maailmanlaajuisen itsenäisyyden aiheista. Kuitenkin englanninkielisissä materiaaleissa ainoastaan avaus- ja päätöspuheet on julkaistu yksistään Kim Jong-unin puheen muodossa, kun puolestaan edellä mainittuja muita puheita on ilmeisesti tiivistetty, ja Kim Jong-unin merkille pistäviin seikkoihin viitataan välillä kolmannessa persoonassa. Toisinaan puheissa siirrytään lainaamaan johtajaa, mutta englanninkielisen tiivistelmän rakenteen vuoksi en saanut täyttä varmennetta siitä, miten paljon puhetta on muokattu sen sijaan, että se olisi suoraan Kim Jong-unin toimittama.

Tämän vuoksi päädyin tutkielmassa käyttämään vain puoluekokouksen avaus- ja päätöspuheita, jotka toisaalta tarjoavat eräänlaisen yleisemmän ja yhteen vetävämmän leikkauksen muista puoluekokouksessa tehdyistä linjauksista ja huomioista, samalla tavalla kuin uuden vuoden puheet esittelevät pääpiirteisen linjauksen Pohjois-Korean tulevalle vuodelle. On tietysti mahdollista, että myös avaus- ja päätöspuheita on osakseen leikattu, sillä ne ovat Kim Jong-unin uuden vuoden puheisiin verrattuna lyhyempiä, mutta näiden käänöksissä ei kuitenkaan siirrytä eksplikoidusti suorien lainausten ja tiivistettyjen kappaleiden välillä kuten puhekokoelman muissa puheissa, jolloin pidän perusteltuna käyttää niitä analyysissä. Lisäksi YouTubesta löytyy puoluekokouksen avauspuhe televisioituna ja englanniksi tekstitettynä (Explore DPRK 7.5.2016). Tekstitys noudattaa sanatarkasti NCNK:n sivuilta löytyvää käänöstä, jolloin tekstiä ei todennäköisesti ole lyhennetty.

Määrällisesti tutkittavien tekstien määrä ei ole suuri, mutta yksittäinen puhe on keskimäärin 4 500 sanan mittainen. Koenkin, että tämän tutkielman pituutta ja laajuutta varten olen ottanut käsittelyyn tarpeeksi materiaalia, jonka pohjalta pystytään tarkastelemaan laajastikin juče-aatetta Pohjois-Korean johtajan lausunnoissa. Jossain määrin liian runsas aineisto saattaa johtaa saturaatioon, jolloin aineisto alkaa toistamaan itseään eikä tarjoa enää tutkielmalle arvokasta, uutta tietoa. Koska tässä tutkielmassa on tarkoitus etsiä Kim Jong-unin puheista samankaltaisia huomioita, jotka korreloivat juče-aatteen kanssa, suppeampi aineisto riittää tämänkaltaisen homogeenisyyden tutkimiseen verrattuna heterogeenisyyden tarkasteluun. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 99–102.)

Ylipääntensä on oleellista huomioida, että kaikista Kim Jong-unille nimetyistä puheista ei ole varmuutta siitä, onko puhetta välttämättä edes tosiasiaassa pidetty, mikäli yleisöksi on nimetty esimerkiksi rajattu määrä valtion viranomaisia tai puhetta ei ole ollenkaan esitetty televisiossa. Tässä tutkielmassa käytetyt puheet ovat Pohjois-Koreassa pidettyjen puheiden julkisimmasta päästä. Vielä kyseenalaisempaa on se, onko Kim Jong-un itse kokonaan tai edes osin kirjoittanut hänen nimissään annettuja puheita. Harvoin myöskään korkeat länsimaalaiset poliitikot kirjoittavat puheitaan itse, vaan sanallisesti lahjakkaammat tukihenkilöt auttavat näiden muotoiluissa. Näenkin, että mikäli valtion uutislähde on puheen tai lausunnon Kim Jong-unin nimiin pistänyt, tähän on Pohjois-Korean johdolta lupa ja ne edustavat ylimmän johtajan näkemyksiä.

4.2. Sisällönanalyysi

Tämän tutkielman metodina toimii hyvin klassiseksi ja monimuotoiseksi tutkielmien työkaluksi muodostunut sisällönanalyysi, joka auttaa jäsentelemään tutkittavaa tekstimateriaalia tietyistä teoreettisista lähtökohdista. Analyysia ohjaavana teoriana toimii valtiollinen ideologia juchesta ja sen perustavanlaatuiset ominaisuudet, joita käsiteltiin toisessa ja kolmannessa luvussa. Jo Kim Il-sungin aikana juche tiivistettiin ytimekkäästi kolmeen periaatteeseen: itsenäisyyteen politiikassa, omavaraisuuteen taloudessa ja itsepuolustukseen maanpuolustuksessa. Käsitellessäni Kim Jong-unin puheita ja lausuntoja, jäsentelen tekstistä ilmeneviä, juchea tukevia tai eksplikoidusti sitä vastaan puhuvia lainauksia, ja luokittelen ne tekstissä näille juchen keskeisille saroille.

Politiikan luokkaan jaotellaan käytännössä maan sisäiset valtasuhteet, suhteet toisiin maihin sekä korealaisen identiteetin rakentuminen. Talouden alle listataan Pohjois-Korean tavoitteet ja toteamukset maan talouden tilan ja kehittämisen kannalta, ja maanpuolustuksen otsikon alla käsitellään etenkin armeijan ja ydinaseiden roolia. Lisäksi analyysin alussa nostan esille omassa alakappaleessaan yleisiä huomioita juchesta, jotka eivät sinänsä asetu näiden kolmen otsikon alle. Tähän lukeutuvat pääasiassa juche-terminologian esiintymisen tiheys tutkituissa puheissa sekä ideologisen aineksen korostaminen puheissa ylipäättänsä. Nämä neljä toimivat siis tutkielman kategorioina. Varsinaisia alakategorioita ei tässä vaiheessa määritellä, vaan ne rakentuvat tekstistä löytyvien tulosten pohjalta, joiden pohjalta ryhmittelen löydökset lukijaystävälliseen muotoon.

Laadullisen tutkimuksen ja sisällönanalyysin saralla ansioituneet Tuomi ja Sarajärvi muistuttavat, että vaikka sisällönanalyysia on mahdollista lähteä rakentamaan myös puhtaasti aineistopohjalta, jo tutkimuksen alussa tutkimusongelman muotoilu on jollain asteella teoria- tai arvopitoista (Tuomi & Sarajärvi 2018, 75). Keskeisenä kehyksenä toimiva juche ei siis mahdollista puhtaasti aineistolähtöistä analyysia, kun tarkoituksena on yhdistää Kim Jong-unin puheissaan ajama politiikka valtion taustalla vuosia vaikuttaneeseen jucheen.

Käytännössä tässä tutkielmassa nivoutuu läheisesti sekä teoriaohjaavan että teorialähtöisen sisällönanalyysin ominaisuudet. Teorialähtöiselle analyysille on ominaista, että taustalla vaikuttaa vahvasti aikaisemman tiedon pohjalta rakennettu teoreettinen kehys, käsitejärjestelmä tai malli ja ilmiöstä (tässä tapauksessa juchesta) jo etukäteen tiedetty määrittää aineiston hankinnan järjestämisen sekä tutkittavan ilmiön määrittelyyn käsitteenä. Samoin teoriaohjaavassa analyysissa aikaisempi tieto ohjaa jokseenkin kevyemmällä kädellä analyysia, mutta tarkoituksena ei ole yhtä lailla teorian

testaaminen vaan Tuomen ja Sarajärven mukaan ennemminkin ”uusien ajatusurien aukominen”, ja loppua kohden analyysia järjestetään vahvemmin teorian pohjalta. He myös huomauttavat, että tutkimustulosten raportoinnissa teoriaohjaava ja teorialähtöinen sisällönanalyysi eivät välttämättä eroa toisistaan. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 109–111, 127–128.)

Sisällönanalyysi tarjoaa mahdollisuuden myös yhdistää joustavasti kvalitatiivisia ja kvantitatiivisia ominaisuuksia, vaikka se yleisesti mielletäänkin vain laadullisen tutkimuksen työkaluksi. Tässä tutkielmassa kvantitatiivista puolta edustaa *juche*-termin ja sen sisarusermien käyttökertojen laskeminen, mikä toki kertoo jonkin verran siitä, kuinka usein *juche*-ideologia esiintyy suoraan ja ilmeisesti Kim Jong-unin puheissa. Toisaalta aikaisemmassa tutkimuskirjallisuuden analyysissä on ilmennyt, että *juchen* kuvastuminen Pohjois-Korean politiikassa ei ole pelkästään riippuvainen suoranaisesta, yksittäisen sanan käytöstä, vaan sen olemukseen viitataan myös muutenkin kuin käyttämällä suoraan kyseistä termiä. Tällöin analyysissä otan rinnalle kevyesti kvantitatiivisen elementin koskien itse *juche*-sanon käyttöä kyseisissä puheissa, mutta tutkielman tarkoituksena on myös keskustella laajemmin *juchen* luonteen esiintymisestä analysoitavissa teksteissä.

Vaikka olisikin kiehtovaa pureutua tarkemmin Kim Jong-unin retoriikkaan ja siihen, minkälaisia kielellisiä työkaluja hän käyttää *juche*-narratiivin esittämisessä, on tämä paremmin saavutettavissa silloin, kun analysoidaan alkuperäistä koreankielistä materiaalia. Käännökset auttavat asiapitoisuuden hahmottamisessa, mutta syvempään viestinnän purkamiseen pohjoiskorealaisten uutistoimistojen joskus liiankin kirjaimelliset ja lähdemateriaalilleen teknisen uskolliset käännökset eivät mielestäni sovi. Toki nostan myös omassa analyysissäni esille tiettyjä sanavalintoja, jotka ovat *juche*-aatteen avaamisen kannalta oleellisia, mutta tarkoitukseni ei ole nostaa analyysin keskiöön retorisia keinoja.

Analyysin helpottamiseksi olen koostanut kolmannen luvun loppuun liitetyn taulukon *juchen* keskeisimmistä ulottuvuuksista tutkielman ensimmäisen osan pohjalta. Analyysi tulee koostumaan pitkälti suorista lainauksista, jotka on käännetty englannista suomeksi. Analyysin edetessä yhdistän *jucheen* liittyviä havaintoja myös teoria- ja kirjallisuusosiossa todettuihin huomioihin. Mikäli mahdollista, olen myös yrittänyt liittää tietyn huomion havainnollistamiseksi sitä tukevia lainauksia tasaisesti eri vuosien puheista. Tällöin empiiristä tukea havainnoille rakennetaan sekä määrällisesti että ajallisesti.

5. Analyysi

5.1. Juchesta yleisesti

Seuraava taulukko kuvaa, kuinka usein juche (tai riippuen englanninkielisestä kirjoitusasusta, chuch'e) esiintyy terminä tutkimusaineistossa. Tämän rinnalle olen myös koostanut sarakkeet juchen joko synonyymeiksi tai uusiksi muodoiksi katsottujen termien, kimilsungismin ja songunin, esiintymiskerroista tutkituissa puheissa. Kimilsungismi saattaa esiintyä käsitteenä yksinään (joko substantiivina tai adjektiivina) tai sitten se on muutettu muotoon *kimilsungism-kimjongilism*. Koska songun on käännetty englanniksi välillä muotoon *military-first*, käytin myös tätä hakutermiä.

Taulukko 2. Juchen mainintojen määrä tutkimusaineistossa.

Puhe	Juche	Kimilsungism ja/tai kimjongilism	Songun ja/tai military-first
Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012	8	1	11
Uuden vuoden puhe 2013	12	4	6
Uuden vuoden puhe 2014	2	3	3
Uuden vuoden puhe 2015	7	0	4
Uuden vuoden puhe 2016	15	0	2
Puoluekokouksen avauspuhe 2016	11	1	1
Puoluekokouksen päätöspuhe 2016	7	5	0
Uuden vuoden puhe 2017	11	3	1
Uuden vuoden puhe 2018	13	0	0
Uuden vuoden puhe 2019	8	0	0
Yhteensä	94	17	28

Ottaen huomioon, että puheet ovat keskimääräisesti noin 4 500 sanan pituisia (paitsi puoluekokouksen puheet, jotka ovat lyhyempiä), juche mainitaan suoraan suhteellisen tiuhaan tahtiin (lukuun ottamatta vuotta 2014), vaikka itse juche-sanan katoa virallisissa teksteissä on tutkimuksellisilla kentillä pohdittu pitkään. Toisaalta, ottaen huomioon minkälainen virallinen asema juchelle on perustuslaillisestikin suotu, tieteellisestä näkökulmasta suoraa mainintoja odotetaan

esiintyvän todellisuutta tiheämmin. Silloin kun jucheen viitataan, viittaukset ovat välillä hyvin ylimalkaisia ja ne yhdistetään yleensä suoraan käsitteeseen vallankumouksesta. Kuten Kim Il-sung mainitsi aikoinaan, juche-aatteeseen pitäisi perehtyä paremmin hänen teoksiensa pohjalta, sillä suoraan puheissa juchen vallankumouksen tarkempaan luonteeseen ja sen tavoitteisiin ei eksplikoidusti mennä. Juchen maininnat saavat osakseen puheissa melkein mekaanisen luonteen.

[...] tahto viedä loppuun juchen pyhä vallankumouksellinen tavoite.⁵ (Uuden vuoden puhe 2015)

[...] nuoret etujoukkomme, jotka luotettavasti vievät eteenpäin juche-vallankumouksen sukujuuria [...].⁶ (Uuden vuoden puhe 2016)

[...] luotto juche-vallankumouksen viimeisen voiton saavuttamiseen niin pian kuin mahdollista.⁷ (Puoluekokouksen avauspuhe 2016)

[...] työväenpuolueen puoluekokous kokoontui juche-vallankumouksen tavoitteen täytäntöönpanon kannalta tärkeän, historiallisen käännekohdan aikaan [...].⁸ (Puoluekokouksen päätöspuhe 2016)

Meidän tulee tehdä jatkuvia innovaatioita ja edistyä jatkuvasti, kunnes saavutamme vallankumouksen viimeisen voiton, jatkamalla sankarillisen kamppailun ja kollektiivisen innovaation perinteitä, jotka koristivat juche-Korean perustamista ja kehityskulkua.⁹ (Uuden vuoden puhe 2018)

Aiemmin kirjallisuuskatsauksessa käytiin lyhyesti läpi myös juchen kehitystä kohti kimilsungismia, jonka tutkijat ovat nähneet yhtenä etappina juche-aatteen evoluutiossa. Kimilsungismi terminä antaa juchelle entistä omaleimaisemman kontekstin ja tukee osakseen johtajakultin merkittävää vahvistumista. Viittauksia kimilsungismi-kimjongilismiin esiintyy puheissa satunnaisesti eikä niin merkittävässä määrin kuin jucheen tai songuniin. Ilmeisesti menehtymisensä jälkeen myös Kim Jong-il liitettiin osaksi uudistunutta termiä kuvaamaan entisten johtajien ensiarvoista perintöä valtion ideologialle. Ottaen huomioon aasialaisen kontekstin vanhempien kunnioituksesta, on suorastaan odotettua Kim Jong-unilta tehdä ahkeria viittauksia edeltäjiinsä ja heidän perintönsä jatkamisen tärkeydelle.

⁵ [...] will to carry through the sacred revolutionary cause of Juche.

⁶ [...] our young vanguard who are reliably carrying forward the lineage of the Juche revolution [...].

⁷ [...] confidence to achieve the final victory of the Juche revolution as soon as possible.

⁸ [...] Congress of the WPK was convened at an important, historic turning point in implementing the cause of the Juche revolution [...].

⁹ We should make constant innovations and continued progress until we win the final victory of the revolution by carrying on the tradition of heroic struggle and collective innovation which adorned the founding and course of development of Juche Korea.

Tämä osoittaa puolueemme, armeijamme ja kansamme järkkymättömän tahdon periä ja saattaa loppuun juchen vallankumouksellinen tavoite, joka alkoi Baekdulla, taipumatta tuumaakaan tai ilman yhtäkään myönnytyksen askelta, ainoastaan johtajamme ja kenraalimme tapaan, mahtavan kimilsungismin ja kimjongilismin kohotetun lipun alla.¹⁰ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012)

Pyrkikäämme voimakkaasti saavuttamaan maamme, kotimaamme, vauraus, jyrkästi puolueemme takana ja kimilsungismin-kimjongilismin lipun alla.¹¹ (Uuden vuoden puhe 2013)

Tänä merkityksellisenä vuonna, kun suuren kenraalin edistämän ohjelman koko yhteiskunnan mallintamisesta kimilsungismin mukaiseksi 40. vuosipäivä on edessä, meidän tulee vakauttaa puoluetta järjestyksellisesti sekä ideologisesti, kouluttaa kaikki yhteiskunnan jäsenet kimilsungismin-kimjongilisiin ja lujittaa vallankumouksellisten rivien yksisydämistä yhtenäisyyttä.¹² (Uuden vuoden puhe 2014)

Joissain tapauksissa kimilsungismi-kimjongilismi mainitaan samassa yhteydessä sosialismin tavoitteen kanssa. Näiden kahden termin yhdistäminen saattaa vahvistaa ajatusta juchesta Pohjois-Korean oman kaltaisena sosialismista, joka saa oman kontekstinsa johtajien ennennäkemättömästä viisaudesta.

Tämä työväenpuolueen puoluekokous tulee olemaan historiallinen tilaisuus pystyttää jälleen uusi virstanpylväs kamppailussa mahtavan kimilsungistisen-kimjongilistisen puolueen kehittämiseksi ja sosialismin tavoitteen saavuttamisessa.¹³ (Puoluekokouksen avauspuhe 2016)

Tämän työväenpuolueen puoluekokouksen välityksellä olemme näyttäneet kokonaisuudessaan kimilsungistisen-kimjongilistisen puolueen lyömättömän mahdin ja osoittaneet koko maailmalle järkkymättömän vakaumuksen ja tahdon saavuttaa sosialismin tavoite, juche-vallankumouksen tavoite, kimilsungismin-kimjongilismin levitetyn lipun alla.¹⁴ (Puoluekokouksen päätöspuhe 2016)

Puoluekokous kävi läpi puolueen mahtavaa juchen vallankumouksellisen tavoitteen edistämisen historiaa tovereiden Kim Il-sungin ja Kim Jong-ilin viisaan johdon viitoittamalla

¹⁰ This is an indication of the steadfast will of our party, army, and people to inherit and complete to the end the chuch'e revolutionary cause, which was pioneered at Paektu, without an inch of deflection or a step of concession, only in the style of our leader and general, under the uplifted banner of the great Kimilsungism and Kimjongilism.

¹¹ Let us vigorously strive to achieve the prosperity of our country, our motherland, firmly rallied behind the Party under the banner of Kimilsungism-Kimjongilism.

¹² In this significant year, in which we greet the 40th anniversary of the programme of modelling the whole society on Kimilsungism advanced by the great General, we should solidify the Party organizationally and ideologically, train all the members of society to be equipped with Kimilsungism-Kimjongilism and cement the single-hearted unity of the revolutionary ranks.

¹³ This Congress of the WPK will be a historic occasion for setting up another milestone in the struggle for the development of the glorious Kimilsungist-Kimjongilist Party and the accomplishment of the cause of socialism.

¹⁴ Through this Congress of the WPK we have fully displayed the invincible might of the great Kimilsungist-Kimjongilist party and demonstrated to the whole world the unshakable conviction and will to accomplish the cause of socialism, the cause of the Juche revolution, under the unfurled banner of Kimilsungism-Kimjongilism.

voitokkaalla tiellä, ja paljasti kunnianhimoisen suunnitelman sosialistisen tavoitteen saavuttamiseksi kimilsungismin-kimjongilismien lipun alla.¹⁵ (Uuden vuoden puhe 2017)

Vaikka itse juchea tai kimilsungismi-kimjongilismia terminä ei suoraan lausahduksessa mainittaisi, ideologian roolin kasvattamista Pohjois-Koreassa pohjustetaan myös tutkituissa puheissa. Mutta koska viitteet viralliseen ideologiaan eivät ole suorasukaisia, tarvittaessa ideologisella voimalla voidaan pohjustaa myös sen hetken aktiivisia, aatteellisia prioriteetteja.

Meidän tulee lujittaa entistä enemmän vallankumouksemme poliittista ja ideologista asemaa.¹⁶ (Uuden vuoden puhe 2014)

Tänä vuonna lujitamme entisestään maamme lyömätöntä voimaa sosialistisen poliittisena ja ideologisena mahtina.¹⁷ (Uuden vuoden puhe 2015)

Meidän tulisi pitää ideologiaa vallankumouksen ajavana voimana [...].¹⁸ (Uuden vuoden puhe 2016)

Poliittinen ja ideologinen mahti on valtiomme ensisijainen vahvuus ja työntävä voima väylän avaamisessa voimakkaan sosialistisen maan rakentamiseksi.¹⁹ (Uuden vuoden puhe 2018)

Sosialistisen valtiomme poliittisideologista voimaa tulisi lisätä jokaisella mahdollisella tavalla.²⁰ (Uuden vuoden puhe 2019)

Puheissa tuodaan esille myös huoli yhteiskunnan ideologisen aineksen vaarantumisesta. Nostot ideologisesta puhtaudesta ovat varmasti osaksi korkean viranomaisen, Kim Jong-unin tädin miehen Jang Song-thae'n kansainvälisestäkin järkyttäneen teloituksen peruja vuodelta 2013, ja puheissa pyritään tekemään selväksi, että poikkeukset puolueen linjasta ja vallan väärinkäyttäminen eivät sovellu Pohjois-Korean ideologiseen puhtauteen. Kuten kirjallisuuskatsauksessakin on esitetty, aatteellisuuden ja todellisuuden välinen kuilu on kasvanut, kun valtakunnan realiteetit ja puhdasoppinen ideologia eivät välttämättä enää kohtaa, ja jollain tasolla Pohjois-Koreakin osoittaa realismia tunnustamalla nämä väärinkäytön tapaukset, vaikka käytännön toimenpiteisiin ei yksityiskohtaisesti pureudutakaan. Puheissa käskytetäänkin usein puolueen viranomaisia realisoimaan juche-aatteenkin juhlistamaa kansanläheisyyttä, harmoniaa ja etiikkaa. Kriittisimpien

¹⁵ The congress proudly reviewed our Party's glorious history of advancing the revolutionary cause of Juche along the victorious road under the wise leadership of the great Comrades Kim Il Sung and Kim Jong Il, and unfolded an ambitious blueprint for accomplishing the socialist cause under the banner of Kimilsungism-Kimjongilism.

¹⁶ We should further consolidate the political and ideological position of our revolution.

¹⁷ This year we will further consolidate our country's invincible might as a socialist political and ideological power.

¹⁸ We should regard ideology as the driving force of the revolution [...].

¹⁹ The political and ideological might is the first and foremost strength of our state and the great propellant for opening up an avenue for building a powerful socialist country.

²⁰ The politico-ideological strength of our socialist state should be increased in every way possible.

mielestä ihmisläheisyyden ja eettisen elämän korostaminen lienee vain kauniimmaksi puettu uhkaus Kim Jong-unilta pitääkseen puolueen niskuroivat linjat kurissa, mutta ainakin johtajan antama käskytyks noudattaa juchemaista linjaa.

Viime vuonna, kukoistavan maan rakentamisen kuohuvassa vaiheessa, teimme päättäväisiä toimenpiteitä poistaaksemme puolueessa piilevät eripuraisuudet.²¹ (Uuden vuoden puhe 2014)

Meidän tulisi tehostaa viranomaisten, puolueen jäsenten ja muun työväen ideologista koulutusta varmistaaksemme, että he ajattelevat ja käyttäytyvät koko ajan ja kaikkialla puolueen ideologian ja tarkoitusperien mukaisesti [...].²² (Uuden vuoden puhe 2014)

Meidän tulisi ottaa laajasti käyttöön kansa ensin -oppi, juche-suuntautuneen ihmisenäkemyksen kiteytys, kansan filosofia, puolueetyössä ja kaikilla valtion ja sosiaalisen elämän aloilla, ja käydä kiihkeä kamppailu kitkeäksemme vallan väärinkäyttö, byrokratia ja korruptio, jotka tarvelevät yksisydämyyden yhtenäisyyden puutarhan.²³ (Uuden vuoden puhe 2017)

Tulisi käydä tarmokas kamppailu kiristääksemme moraalista kuria yhteiskunnassa, perustaaksemme sosialistinen elämäntapa ja eliminoidaksemme kaikenlaiset epäsocialistiset käytännöt varmistaaksemme, että kaikki ihmiset, joilla on ylevöittäviä mentaalisia ja moraalisia ominaisuuksia, elävät vallankumouksellista ja sivistynyttä elämää.²⁴ (Uuden vuoden puhe 2018)

Heidän [puolueen, hallituksen elinten, työntekijöiden järjestöjen] tulisi tehostaa kamppailua eliminoidakseen sekä vakavat että vähäiset vallan väärinkäytön tapaukset, byrokratia ja korruptio, jotka aiheuttavaisivat tuhoa puolueen ja ihmisten harmoniselle kokonaisuudelle ja heikentäisivät socialistista järjestelmää.²⁵ (Uuden vuoden puhe 2019)

Alkukatsaus juchen rooliin kirjoituksissa antaa valtion ideologiasta kuvan osittain konemaisena täytesanana, joka on joissain määrin korvattu viittauksilla tiukemmin johtajien ympärille kietoutuneella terminologialla. Vaikka juchen vallankumouksellisen tavoitteen ja roolin sisältö jää jokseenkin vain julistamisen tasolle, maininnat ideologian lujittamisesta ovat puheissa yllättävän yleisiä, ja tällöin Kim Jong-un ottaa näkyvästi käsittelyyn ideologisen komponentin julkisissa puheissaan. Nämä viitteet toiminevat myös Kimin vastauksena kulissien takana tapahtuneeseen

²¹ In the seething period of the effort for building a thriving country last year we took the resolute measure of removing the factionalists lurking in the Party.

²² We should intensify ideological education among officials, Party members and other working people to ensure that they think and act at all times and in all places in line with the Party's ideas and intentions [...].

²³ We should thoroughly apply the people-first doctrine, the crystallization of the Juche-oriented view on the people, philosophy of the people, in Party work and all the spheres of state and social life, and wage an intensive struggle to root out abuses of power, bureaucratism and corruption that spoil the flower garden of single-hearted unity

²⁴ A vigorous struggle should be waged to tighten moral discipline throughout society, establish a socialist way of life and eliminate all kinds of non-socialist practices, so as to ensure that all the people, possessed of ennobling mental and moral traits, lead a revolutionary and cultured life.

²⁵ They [party, government organs, working people's organizations] should intensify the struggle to eradicate both serious and trivial instances of abuse of power, bureaucratism and corruption, which would wreak havoc on the harmonious whole of the Party and the masses and undermine the socialist system.

kuohuntaan, jonka vuoksi viranomaiset saavat osakseen aatteellista ryöpytystä. Tämä teema tarkentuu entisestään käsitellessäni juchea tarkemmin Pohjois-Korean sisäisissä suhteissa seuraavassa alaluvussa.

5.2. Juche politiikassa

Kuten tutkimuksen kirjallisuusosiossa on kattavasti käsitelty, mikään ei ole Pohjois-Korean valtiolle ja ideologialle perusteellisempaa kuin johtajien kunnioittaminen. Juchen mukaan Pohjois-Korean saavutuksia ei käytännössä olisi olemassa ilman suuren johtajan kansalle suomaa ohjausta. Seuraavat lainaukset illustroivat vanhempien Kimien roolia maan menestyksen pohjustamisessa ja inspiroinnissa. Johtajaketjun uusimpana lenkinä Kim Jong-unilla lienee myös eräänlainen filiaalinen velvollisuus ilmaista julkisesti arvostustaan edeltäjiään kohtaan.

[...] Kim Il-sung -kansakunnan mahtava 100-vuotinen historia on historia, joka osoittaa rautaisen totuuden siitä, että maan ja kansakunnan arvokkuus ja suuri kukoistus ovat olemassa vain erinomaisen johtajan palveluksessa.²⁶ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa 2012)

Tämä mahtava tapahtuma [...] ei ole ajan myötä tullut sattuma, vaan suurten tovereiden Kim Il-sungin ja Kim Jong-ilin aikaan saamaa, väistämätöntä historiaa [...].²⁷ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa 2012)

[...] kenraali oli esitellyt kunnianhimoisen suunnitelman ja laatinut tukevat perusteet kukoistavan maan rakentamiseksi.²⁸ (Uuden vuoden puhe 2013)

[...] puolueemme ja kansamme ovat käyneet pyhää mutta uuvuttavaa kamppailua sosialismin puolustamiseksi ja juche-vallankumouksen tavoitteen voitokkaaksi edistämiseksi presidentti Kim Il-sungin ja kenraali Kim Jong-ilin viisaan johtajuuden alaisuudessa.²⁹ (Puoluekokouksen avauspuhe 2016)

Kahteen aikaisempaan johtajaan, etenkin Kim Il-sungiin, viitataan säännöllisesti kutsumalla heitä ”Juchen auringoksi” (*sun of Juche*). Entiset johtajat säteilivät auringon tapaan juche-viisautta alamaisilleen, ja juchen julistaminen on yhtä suurten johtajien juhlistamisen kanssa. Yhä useammin juchesta puhuminen nivoutuu erottamattoman läheisesti suoraan maan johtajiin ja juchen

²⁶ [...] the great 100-year history of the Kim Il Sung nation is a history that proves the iron truth that dignity and great prosperity of a country and nation exist only when an excellent leader is served.

²⁷ This phenomenal event [...] is no accident brought about by time, but an inevitable history brought about by great Comrade Kim Il Sung and Comrade Kim Jong Il [...].

²⁸ [...] the General had unfolded an ambitious blueprint and laid firm foundations for the building of a thriving country.

²⁹ [...] our Party and people have waged a sacred yet arduous struggle to defend socialism and propel the cause of the Juche revolution victoriously under the wise leadership of the great President Kim Il Sung and General Kim Jong Il.

oikeuttaminen tulee helpommaksi, kun sen katsotaan olevan suoraan menneiden ja rakastettujen päämiesten jatke.

[...] haluaisin osoittaa suurimman kunnianosoituksen ja välittää uuden vuoden toivotukset presidentti Kim Il-sungille ja kenraali Kim Jong-ilille, kansamme ikuisille johtajille ja juchen auringolle.³⁰ (Uuden vuoden puhe 2015)

Meidän tulisi poikkeuksetta pitää presidenttiä ja kenraalia ikuisesti juchen aurinkona, taistelemalla jyrkästi ja lisäten ikuista loistoa heidän kuolemattomien vallankumouksellisten urotöiden puolesta.³¹ (Uuden vuoden puhe 2015)

[...] välitän jaloimman kunnioituksen ja uuden vuoden toivotukset suurille tovereille Kim Il-sungille ja Kim Jong-ilille, sosialistisen Korean symboleille ja juchen auringolle.³² (Uuden vuoden puhe 2016)

Vuoden 2017 uuden vuoden tervehdyksessään Kim Jong-un puhui harvinaisesti itsestään ja ilmaisi tahdostaan palvella kansaa, osoittaen myös vähintään muodollisesti paineita samanlaisella johtajan alustalla seisomisesta, jolle hänen isänsä ja isoisänsä on nyt kuoleman jälkeen nostettu.

[...] koen ahdistusta siitä, mitä minun pitäisi tehdä kunnioittaakseni kansaamme enemmän, maailman parasta kansaa, joka on yhtenäisesti ja lämpimästi tukenut minua.³³ (Uuden vuoden puhe 2017)

Tänä uuden vuoden ensimmäisenä aamuna vannon tulevani kansan aidoksi, lojaaliksi palvelijaksi, joka uskollisesti tukee heitä puhtaalla omallatunnolla.³⁴ (Uuden vuoden puhe 2017)

Aikaisemmin juchea kuvailtiin kehoksi, jossa johtaja toimii aivoina, puolue hermostona ja kansa raajoina. Yksi tärkeä osa oikeaoppista juche-aatetta on ajatus johtajan, puolueen ja kansan yhtenäisyydestä vallankumouksellisen tavoitteen täydelliseksi toteuttamiseksi. Tämänkaltaiseen pyhään yhteyteen viitataan puheissa usein termillä ”yksisydäminen yhtenäisyys” (*single-hearted unity*).

³⁰ [...] I would like to pay the highest tribute and offer New Year greetings to President Kim Il Sung and General Kim Jong Il, the eternal leaders of our people and the sun of Juche.

³¹ We should invariably hold up the President and the General forever as the sun of Juche, staunchly championing and adding eternal brilliance to their immortal revolutionary exploits.

³² [...] I extend the noblest respect and New Year greetings to the great Comrades Kim Il Sung and Kim Jong Il, the symbol of socialist Korea and the sun of Juche.

³³ [...] I feel a surge of anxiety about what I should do to hold our people in greater reverence, the best people in the world who have warmly supported me with a single mind out of their firm trust in me.

³⁴ On this first morning of the new year I swear to become a true servant loyal to our people who faithfully supports them with a pure conscience.

[...] puolue ja vallankumoukselliset rivit tiivistyivät entisestään ja yksisydäminen yhtenäisyytemme kiinteytyi äärimmilleen.³⁵ (Uuden vuoden puhe 2014)

Yksisydäminen yhtenäisyys on juche-vallankumouksen mahtava perusta ja ikivoitokas ase.³⁶ (Uuden vuoden puhe 2016)

Yksisydäminen yhtenäisyys on juche Korean elinehto ja eteenpäin harppaamisen dynaaminen voima, ja meidän tulee poikkeuksetta seurata omavaraisuuden ja itsensä kehittämisen tietä [...].³⁷ (Uuden vuoden puhe 2017)

Yksisydäminen yhtenäisyys on suurten tovereiden Kim Il-sungin ja Kim Jong-ilin meille testamenttaama, arvokas vallankumouksellinen perintö, ja siitä löytyy meidän kaltaisemme sosialismin päihittämätön voima.³⁸ (Uuden vuoden puhe 2017)

Tämänkaltaisen tunteellisen vetoituksen myötä pyritään iskostamaan ajatusta kaikkien Pohjois-Korean sektoreiden läheisyydestä ja yhdentymisestä, ja se auttaa kiteyttämään jucheä sellaisella tunnepitoisella tasolla, jota ei ainakaan johtajiston näkökulmasta ole tarve tulkita omalle kansalle konkreettisimmin termein.

Juche-aatteen puhtaimpaan muotoon kuuluu myös ihmisen roolin ja ihmisläheisyyden arvostaminen, ovathan ihmiset juchen mukaan vallankumouksen herroja ja oman kohtalonsa seppiä. Ilmentääkseen juche-aatteen perusteita, viittaukset kansan tärkeyteen saavat jopa tragikoomisia ulottuvuuksia etenkin puoluekokouksen päätöspuheessa vuonna 2016, jossa mainitaan suurten johtajien pitäneen kansaa jumalanaan, vaikka juchenkin kautta nämä mittasuhteet onnistutaan kääntämään pääläelleen suhteellisen tehokkaasti. Puhuessaan ihmisläheisyydestä Kim Jong-un kehottaa viranomaisia huolehtimaan kansasta ja palvelemaan heitä, ja tällaiset neuvot saattavat jälleen kieliä siitä, että viranomaiset ovat kohonneet materiaalistien etujen vietävänä kauemmas maanpinnalta, suuren johtajiston jokapäiväisen kontrollin välittömän säteen kantamattomiin.

Viranomaisten tulisi pyrkiä antaumuksella, pitämällä yllä slogania ”Kaikki ihmisten puolesta ja kaikki heihin luottamalla!”³⁹ (Uuden vuoden puhe 2013)

³⁵ [...] the Party and revolutionary ranks were further consolidated and our single-hearted unity was solidified to the maximum.

³⁶ Single-hearted unity is the great foundation and ever-victorious weapon for the Juche revolution.

³⁷ The single-hearted unity is the lifeblood of Juche Korea and the dynamic force for a leap forward, and we must invariably follow the road of self-reliance and self-development [...].

³⁸ Single-hearted unity is the precious revolutionary legacy the great Comrades Kim Il Sung and Kim Jong Il bequeathed to us, and herein lies the invincible might of our style of socialism.

³⁹ Officials should strive with devotion, upholding the slogan “Everything for the people and everything by relying on them!”

Viranomaisten tulisi tehdä kaksinkertaisesti enemmän töitä täyttääkseen velvollisuutensa vallankumouksen johtavina jäseninä ja kansan uskollisina palvelijoina.⁴⁰ (Uuden vuoden puhe 2014)

”Kaikki ihmisten puolesta ja kaikki heihin luottamalla!”⁴¹ (Puoluekokouksen päätöspuhe 2016)

[...] uskollinen suurten johtajien jalolle idealle siitä, että ”Kansa on jumalani”.⁴² (Puoluekokouksen päätöspuhe 2016)

Ja heidän [puolueen, työntekijöiden järjestöjen, hallituksen elinten] tulisi mennä syvälle ihmisten pariin, jakaa heidän kanssaan hyvät ja huonot ajat ja selvittää heidän elämänsä henkiset tuskat ja vaikeudet.⁴³ (Uuden vuoden puhe 2018)

Samoin ihmisläheistä linjaa ja vartalollista vertauskuvaa käyttäen yhdistetään kansa puolueen raajoiksi, ja vaikka viranomaiset on paimennettu heitä palvelemaan, kansalta odotetaan yhtenäisyyden vaatimia vastapalveluksia valtion linjan noudattamiseksi. Tällaisessa symboliikassa nousee ajoittain esille jälleen ideologian inspiroiva kielenkäyttö puolueesta äitihahmona, jonka ympärille kansa kertyy toteuttamaan sen velvollisuuksiin kuuluvaa, vallankumouksen edellyttämää jalkatyötä.

Puolueen järjestöiden tulisi, äidillisen tunteen pohjalta, syleillä koko kansaa, pitää heistä hyvää huolta ja johdattaa heitä eteenpäin, jotta he jakavat saman kohtalon puolueen kanssa loppuun saakka ja suorittavat virkatehtävänsä vastuullisella tavalla.⁴⁴ (Uuden vuoden puhe 2013)

Puolueemme kansaa kunnioittavat ja rakastavat menettelytavat ja kansan sydämellinen uskollisuus luottaa ja seurata puoluetta kuten äitejään ovat yhdentyneet, ja täten verellä sinetöidyt siteet heidän välillään ovat saavuttaneet uuden, korkeamman tason.⁴⁵ (Uuden vuoden puhe 2014)

Juche-suuntautuneen sosialismin tavoite on aina voitokas, ja meille, jotka etenevät Korean työväenpuolueen johdon alaisina, on luvassa pelkästään voitto ja kunniaa.⁴⁶ (Uuden vuoden puhe 2016)

⁴⁰ Officials should make redoubled efforts to fulfil their duty as leading members of the revolution and faithful servants of the people.

⁴¹ “Everything for the people, everything by relying on them!”

⁴² [...] true to the great leaders’ noble idea of “The people are my God”.

⁴³ And they [party, working people’s organizations, government organs] should go deep among the people, sharing good times and bad with them and solving their mental agony and difficulties in their lives.

⁴⁴ Party organizations, out of maternal feeling, should embrace all the people, take warm care of them and lead them forward to ensure that they share the same destiny with the Party to the end and fulfil their tasks at their posts in a responsible manner.

⁴⁵ Our Party’s policies of respecting the people and loving them and the people’s hearty loyalty of trusting and following the Party as they would do their mothers have become integrated, and thus the blood-sealed ties between them have reached a new, higher stage.

⁴⁶ The cause of Juche-oriented socialism is ever-victorious, and only victory and glory is in store for us who are advancing under the leadership of the Workers’ Party of Korea.

[...] puolueemme luotti kansaan ja kansa puolusti puoluetta kuolemaa uhmaten [...].⁴⁷
(Uuden vuoden puhe 2018)

On välttämätöntä yhdistää suurten joukkojen laajat osastot kiinteästi puolueen ympärille ottamalla käyttöön laaja-alaisesti puolueen ja valtion toimissa juche-suuntautunut ihmisenäkemyks ja ihmissuuntautunut filosofia.⁴⁸ (Uuden vuoden puhe 2019)

Juchessakin rakennettu suhde johdon ja kansan välillä on samaan aikaan sekä itsenäinen että riippuvainen. Yhteistä näille vastakohtille on kuitenkin näissäkin puheissa rakentunut, juche-ideologiankin tukema narratiivi korealaisten paremmuudesta, uhriutumuksesta ja heikosta valtiosta, joka oikeanlaisen johtajuuden alla kasvoi varteenotettavaksi tekijäksi. Tätä ikuista kasvutarinaa käydään erityisesti läpi Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa, jossa muistellaan edellistä sadan vuoden taivalta.

Samalla kun olimme ylpeitä 5 000-vuotisesta historiasta ja loistavasta kulttuurista, kuitenkin koska sillä ei ollut oikeanlaista johtoa ja siltä puuttui voima itsepuolustukseen, vuosisata sitten kansakuntamme näytti pieneltä ja heikolta, sääliittävältä siirtomaakansakunnalta, jonka piti kohtalonaan kestää lakeijamaisuutta ja kansallista turmelemista.⁴⁹ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012)

Kuitenkin Kim Il-sungin kansakunnan 100-vuotishistoria pisti lopullisen pisteen kärsimyksen myrskyisälle historialle, ja kohotti maamme ja kansamme arvokkuuden kansakuntamme historian korkeimmalle tasolle.⁵⁰ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012)

[...] eilisen pieni ja heikko valtio – jota oli armottomasti poljettu [...] on tänään muuttunut arvokkaaksi poliittiseksi ja sotilaalliseksi voimaksi ja kansamme osoittaa arvokkuutta itsenäisenä kansana, jonka kanssa kukaan ei voi leikitellä.⁵¹ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012)

Juche-aatteen oikeutuksenkin kannalta on tärkeää nostaa verbaalisesti esille korealaisen kansan ja sen kulttuurin ja historian omalaatuisuus, joka nousee vähäpätöisemmästä, poljetusta kansakunnasta ja kestää häijyimpienkin hyökkääjien höykytyksen. Tänä päivänä Korean kukoistusta päästään osoittamaan kansainvälisillä areenoilla tehokkaasti esimerkiksi urheilukisoissa, ja tuoreimmassa

⁴⁷ [...] our Party trusted the people and the people defended the Party death-defyingly [...].

⁴⁸ It is necessary to unite the broad sections of the masses solidly around the Party by thoroughly applying the Juche-oriented view on the people, a people-oriented philosophy, in Party and state activities.

⁴⁹ While prided itself on a 5,000-year-old long history and brilliant culture, because it was not under correct leadership and lacked the power to defend itself, the very appearance of our nation a century ago was a small and weak, pitiful colonial nation that had to endure flunkeyism and national ruin as its fate.

⁵⁰ However, the 100-year history of the Kim Il Sung nation put a permanent end to the stormy history of suffering, and lifted the dignity of our country and people to the highest state in the history of the nation.

⁵¹ [...] the small and weak nation of yesterday – which had been mercilessly trampled upon [...] has today changed into a dignified political and military power and our people are displaying dignity as independent people who can never be toyed with by anybody.

uuden vuoden puheessaan Kim Jong-un viittaakin korealaisen kansan näkyvyyteen näissä kilpailuissa ja etenkin Soulissa järjestetyissä talviolympialaisissa.

Ennennäkemättömän ankarina aikoina, kun maailman sosialistinen järjestelmä romahti ja liittoutuneet imperialistiset voimat keskittivät sosialisminvastaisen hyökkäyksensä meidän tasavaltaamme kohtaan, puolueemme ja kansamme pakotettiin taistelemaan yksin heitä vastaan.⁵² (Puoluekokouksen avauspuhe 2016)

[...] murskaamalla vihollisvoimien häijyt, pakotteisiin ja kuristamiseen mukautetut manööverit, ja osoitti maailmalle sankarillisen Korean lannistumatonta henkeä, uskaliasta sisua ja ehtymätöntä voimakkuutta.⁵³ (Puoluekokouksen avauspuhe 2016)

[...] urheilijat osoittavat jatkossakin korealaisten viisautta ja mahtia kansainvälisissä kilpailuissa.⁵⁴ (Uuden vuoden puhe 2019)

Kun pohjoisen ja etelän urheilijat osoittivat kansakunnan viisautta ja voimaa osallistumalla yhdessä kansainvälisiin kilpailuihin [...].⁵⁵ (Uuden vuoden puhe 2019)

Tällaiseen mentaliteettiin liittyvät olennaisesti aktiiviset viholliskuvat, joita Pohjois-Korea pitää yllä säännöllisesti. Korean niemimaa saa puheissa lisäksi eräänlaisen kriisipesäkkeen statuksen, ja Pohjois-Korea perustelee ulkomaista eristäytymistään juchemaisella ajatuksella omavaraisesta itsensä kehittämisestä. Oikeuttaakseen Korean ylemmyyttä, Kim ajaa linjaansa myös kansainväliseen suuntaan puhuessaan ”maailmanlaajuisesta itsenäisyydestä” ja suvereniteetin säilyttämisen tärkeydestä. Poliittinen itsenäisyys ja suvereniteetti ovat juche-ajattelun kulmakiviä, ja tällainen asenne perusteellaan liittämällä se osittain maailmanlaajuiseen kontekstiin, jossa kaikkien maiden tulisi Pohjois-Korean esimerkin mukaisesti pitää kiinni omasta päätösvallastaan.

Tämänhetkisellä kansainvälisellä areenalla imperialistien liikkeet toisten suvereenien maiden sisäisiin asioihin sekaantumiseksi ja heidän sotilaallisen aggressionsa toimenpiteet ovat vakava uhka ihmiskunnan rauhalle ja turvallisuudelle. Aasian ja Tyynenmeren alueesta, erityisesti Korean niemimaasta, on tullut maailman suurin kriisipesäke, jossa esiintyy jatkuvaa jännitettä.⁵⁶ (Uuden vuoden puhe 2013.)

⁵² In the unprecedentedly hard times when the world socialist system collapsed and the allied imperialist forces concentrated their anti-socialist offensive on our Republic, our Party and people were compelled to fight against them single-handed.

⁵³ [...] by smashing the hostile forces' vicious manoeuvres geared to sanctions and strangulation, and displayed to the world the indomitable spirit, daring grit and inexhaustible strength of heroic Korea.

⁵⁴ [...] the sportspeople continue to demonstrate the wisdom and might of Koreans in international competitions.

⁵⁵ While sportspersons of north and south displayed the wisdom and strength of the nation by jointly entering international competitions [...].

⁵⁶ In the present international arena, the moves of the imperialists to interfere in the internal affairs of other sovereign states and their acts of military aggression pose a serious threat to peace and security of mankind. The Asia-Pacific region, the Korean Peninsula in particular, has become the hottest spot in the world in which constant tension persists.

[...] imperialistit jatkoivat sinnikkäästi sekaantumista ja sotaliikkeitä, uhaten toisten suvereenien valtioiden itsenäisyyttä ja ihmiskunnan oikeutta olemassaoloon.⁵⁷ (Uuden vuoden puhe 2014)

Isojen maiden palvonta ja vieraasta vallasta riippuvuus on tie kansalliseen tuhoon; yksin itsensä kehittäminen on tie maan arvokkuuden säilyttämiseen [...].⁵⁸ (Uuden vuoden puhe 2016)

Tänä päivänä niemimaasta on tullut maailman suurin kriisipesäke ja ydinsodan pesäpaikka Yhdysvaltojen aggressiivisen Aasian alistamisen strategian ja sen holtittomien Korean demokraattisen kansantasavallan vastaisten sotaliikkeiden vuoksi. Yhdysvallat ja eteläisen Korean sotakiikkoilijat suorittavat suuren luokan sotilaallisia harjoituksia, jotka tähtäävät ydinsotaan Korean demokraattista kansantasavaltaa vastaan, joka vuosi vuodesta toiseen [...].⁵⁹ (Uuden vuoden puhe 2016.)

Maailmanlaajuisen itsenäisyyden vuoksi on jokaiselle maalle ja kansakunnalle tärkeää säilyttää suvereeniteettinsä, pitäen yllä imperialismin vastaisen itsenäisyyden lippua.⁶⁰ (Puoluekokouksen avauspuhe 2016)

Puheissa korostetaan usein, että Pohjois-Korea tulee osoittamaan ystävällisyyttä vastapalveluksena niille maille, jotka vuorostaan kunnioittavat tätä elintärkeää suvereeniteettia ja käyttäytyvät ystävällisesti Pohjois-Koreaa kohtaan. Kim käy esimerkiksi vuoden 2019 puheessaan läpi yhteistä tapaamista Donald Trumpin kanssa ja sen tarjoamaa väylää suhteiden uudistamiselle ja menneiden vihamielisyyksien taakse jättämiselle. Tämänkaltainen ovenavaus voi olla toisaalta myös neuvottelutaktiikka, mikäli Pohjois-Korea tarvitsee diplomatian tarjoaman rahallisen avustuksen taloutensa tukemiseksi.

[...] puolueemme ja Korean demokraattisen kansantasavallan hallitus tulevat myös tulevaisuudessa pyrkimään laajentamaan ja kehittämään ystävyys- ja yhteistyösuhteita niiden kaikkien maiden kanssa, jotka kunnioittavat suvereeniteettiamme ja ovat ystävällisiä meitä kohtaan [...].⁶¹ (Uuden vuoden puhe 2014)

[...] kehittää ystävyysuhteita ja yhteistyötä kaikkien maiden kanssa, jotka kunnioittavat meidän kansallista suvereeniteettiamme ja ovat meille ystävällisiä.⁶² (Uuden vuoden puhe 2016)

⁵⁷ [...] the imperialists persisted in interference and war moves threatening the independence of other sovereign states and the right of mankind to existence.

⁵⁸ Worship of big countries and dependence on foreign forces is the road to national ruin; self-development alone is the road to sustaining the dignity of our country [...].

⁵⁹ Today the peninsula has become the hottest spot in the world and a hotbed of nuclear war owing to the U.S. aggressive strategy for the domination of Asia and its reckless moves for a war against the DPRK. The U.S. and south Korean war maniacs are conducting large-scale military exercises aimed at a nuclear war against the DPRK one after another every year [...].

⁶⁰ For global independence, it is important for each country and nation to maintain their sovereignty, holding aloft the banner of independence against imperialism.

⁶¹ [...] our Party and the government of the DPRK will, in the future, too, strive to expand and develop relations of friendship and cooperation with all the countries that respect our sovereignty and are friendly to us [...].

⁶² [...] develop relations of friendship and cooperation with all the countries that respect our national sovereignty and are friendly to us.

Meillä ei ole mitään tarkoitus olla pakkomielteisiä ja pitää yllä aiempaa, inhottavaa suhdetta kahden maamme välillä [...].⁶³ (Uuden vuoden puhe 2019)

Historiallinen, ensimmäinen Korean demokraattisen kansantasavallan ja Yhdysvaltojen välinen huipputapaaminen ja keskustelut muuttivat dramaattisesti kahdenvälisiä suhteita, jotka olivat ennen maailman vihamielisimmät, ja auttoivat merkittävästi rauhan ja turvallisuuden varmistamista Korean niemimaalla ja alueella.⁶⁴ (Uuden vuoden puhe 2019)

Keskustelu viholliskuvista kääntyy tosin usein Japanin miehityksen alaiseen aikaan. Koska jo lähemmäs vuosisadan takaiset tapahtumat tarjoavat edelleen oikeutuksen Pohjois-Korean kerronnalle Koreasta vastoinkäymisten ja vallankumouksen ruutitynnyrinä, on kuitenkin ehkä liian optimistista olettaa, että suhteet Yhdysvaltojen kanssa vaihtaisivat sulavasti suuntaa ja jättäisivät kansakunnan vuosikymmeniä tulehtuneet arvet juche-narratiivin taakseen.

Ja ilmaisen kunnioitukseni Japanin vastaisille, vallankumouksellisille, isänmaallisille marttyyreille ja kansanarmeijan isänmaallisille marttyyreille, jotka uhrasivat verrattoman arvokkaat elämänsä isänmaan itsenäisyyden ja kansan vapauttamisen puolesta.⁶⁵ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012)

Tänä aikana puolueemme riveistä on riistetty Japanin vastaisia vallankumouksellisia sotaveteraaneja [...] jotka omistautuivat täysin maalle ja kansalle juche-vallankumouksen pitkällä tiellä.⁶⁶ (Puoluekokouksen avauspuhe 2016)

Lähestulkoon kaikki edellä mainitut juchen aspektit kulminoituvat keskustelussa niemimaan yhdistymisestä. Yhtenä juchen merkittävimpanä tavoitteena ja käännekohtana pidetään Koreoiden jälleenyhdistymistä. Viittaukset Koreoiden jaon päättämiseen ovatkin Kim Jong-unin puheissa runsaslukuisia. Uuden vuoden puheiden alussa lähes poikkeuksetta välitetään tervehdykset etelän ja ulkomaan maamiehille, jotka taistelevat jälleenyhdistymisen puolesta. Vaikka nämä tervehdykset vaikuttavat vakiintuneilta, standardisoituneilta puheen osilta, ne kuitenkin tarjoavat kädenpuristuksen omaa kansakuntaa kohti ja pyrkivät lieventämään Pohjois-Korean mainetta riidanlietsojana.

⁶³ We have no intention to be obsessed with and keep up the unsavoury past relationship between the two countries [...].

⁶⁴ The historic, first-ever DPRK-US summit meeting and talks brought about a dramatic turn in the bilateral relationship which was the most hostile on the earth and made a great contribution to ensuring peace and security of the Korean peninsula and the region.

⁶⁵ And I express my respect to the anti-Japanese revolutionary patriotic martyrs and the people's army patriotic martyrs, who sacrificed their invaluable lives for the fatherland's independence and the people's liberation.

⁶⁶ In this period our Party's ranks have been deprived of such anti-Japanese revolutionary war veterans [...] devoted themselves entirely to the country and people on the long road of the Juche revolution.

Välitän uuden vuoden tervehdykseni myös maamiehillemme etelään ja ulkomaille, jotka toivottavat uuden vuoden tervetulleeksi jälleenyhdistymistä ja kansakunnan kukoistusta kaivaten ja odottaen [...].⁶⁷ (Uuden vuoden puhe 2013)

Välitän uuden vuoden tervehdykseni myös maamiehilleni etelään, jotka taistelevat itsenäisyyden, demokratian ja kansallisen jälleenyhdistymisen puolesta, ja maamiehilleni ulkomaille, jotka omistautuvat täysin kotimaansa kukoistukselle [...].⁶⁸ (Uuden vuoden puhe 2014)

[...] välitän tervehdykseni maamiehillemme etelään ja ulkomaille, jotka kamppailevat kansallisen jälleenyhdistymisen, kansakunnan rakastaman toiveen, puolesta [...].⁶⁹ (Uuden vuoden puhe 2016)

Välitän lämpimät uuden vuoden tervehdykseni myös maamiehille etelään ja ulkomaille, jotka jakavat halumme kirjoittaa uuden sovinnon, yhtenäisyyden, rauhan ja kansan kukoistuksen historian.⁷⁰ (Uuden vuoden puhe 2019)

Jälleenyhdistymisestä puhuttaessa korostetaan korealaisen kansan yhtenäisyyttä niemimaan molemmin puolin. Pohjois-Korealle ei varsinaisesti ole olemassa Etelä-Koreaa vaan eteläinen Korea, ja juchen ideologian mukaisesti koko Korean ja korealaisen kansakunnan priorisointi on oleellista. Seuraavista lainauksista käy ilmi Korea kokonaisuutena, eivätkä juchen todelliset viholliset seiso korealaisten omissa riveissä.

Pysymme kannassamme suojata maamiestemme turvallisuuden ja maan rauhan ilman, että taistelemme maamiestemme kanssa.⁷¹ (Uuden vuoden puhe 2017)

[...] pohjoinen ja etelä ovat sitoutuneet lopettamaan veljessodan [...].⁷² (Uuden vuoden puhe 2019)

Tämä korostui myös vuonna 2018, kun Kim Jong-un soi erityisaininnan etelän Pyeongchangissa järjestettäville talviolympialaisille ja hehkutti yhteistyön mahdollisuutta. Tavallaan Kim Jong-unin sanoista välittyy myös oikeus saada osansa samalla niemimaalla järjestetystä tapahtumasta ja sen tuomasta kansainvälisestä kunniasta juche-Korean käsittäessä niemimaan molemmat puoliskot.

⁶⁷ My New Year greetings also go to our compatriots in the south and abroad who are ringing in the new year with yearning and expectations for the reunification and prosperity of the nation [...].

⁶⁸ My New Year greetings go also to my compatriots in the south, who are fighting for independence, democracy and national reunification, to my compatriots abroad, who are devoting their all to the prosperity of their motherland [...].

⁶⁹ [...] I extend greetings to our compatriots in the south and abroad who are struggling to achieve national reunification, the cherished desire of the nation [...].

⁷⁰ My warm new year greetings go also to the compatriots in the south and abroad, who shared our will in writing a new history of reconciliation, unity, peace and prosperity of the nation.

⁷¹ We are consistent in our stand to safeguard the security of the compatriots and peace of the country without fighting with the fellow countrymen.

⁷² [...] north and south have committed themselves to terminating fratricidal war [...].

Seuraavan vuoden uuden vuoden puheessaan Kim piti olympialaisten siivittämää diplomatiaa onnistuneena.

Talviolympialaiset järjestetään pian eteläisessä Koreassa, ja ne tarjoavat hyvän tilaisuuden kansakuntamme arvovallan näyttämiseksi, ja toivomme aidosti olympialaisille menestystä. Ottaen huomioon tämän näkökulman, olemme valmiita lähettämään delegaatiomme ja tekemään muita tarvittavia toimenpiteitä; tätä koskien pohjoisen ja etelän viranomaiset saattavat tavata pian. Koska olemme saman veren omaavia maamiehiä kuin etelän korealaiset, meille on luonnollista jakaa heidän ilonsa tämän lupaavan tapahtuman suhteen ja auttaa heitä.⁷³ (Uuden vuoden puhe 2018.)

Viime vuonna Koreoiden välisissä suhteissa tapahtuneet yllättävät muutokset vakuuttivat kaikki meidän maamiehemme siitä, että kun he yhdistävät mielensä ja pyrkimyksensä, he voivat muuttaa Korean niemimaan kansakunnan aidoksi kodiksi, joka on kaikkein rauhallisimmin ja tulee kukoistamaan ikuisesti.⁷⁴ (Uuden vuoden puhe 2019)

Jälleenyhdistymisen merkitys saa lisäpainoa, kun sitä kuvataan maan perustajan ja johtajien perintönä. Juche mukailleen merkittävät tavoitteet leimataan johtajien piirtämiksi linjoiksi, ja yhdistymisen tavoite korostaa entisestään varsinaisen poliittisen itsenäisyyden saavuttamisen päämäärää.

Maan jälleenyhdistäminen on suurin kansallinen tehtävä, jota ei siedä viivästyttää yhtään enempää, ja joka oli suurten generalissimusten elinikäinen toive ja ohjeistus.⁷⁵ (Uuden vuoden puhe 2013)

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 20 vuotta siitä, kun presidentti Kim Il-sung kirjoitti viimeisen allekirjoituksensa historialliseen asiakirjaan koskien maan jälleenyhdistymistä.⁷⁶ (Uuden vuoden puhe 2014)

[...] meidän tulisi väijäämättä saavuttaa kansakunnan jälleenyhdistäminen, joka on presidentin ja kenraalin elinikäinen toive ja kansakuntamme suurin kaipaus [...].⁷⁷ (Uuden vuoden puhe 2015)

⁷³ As for the Winter Olympic Games to be held soon in south Korea, it will serve as a good occasion for demonstrating our nation's prestige and we earnestly wish the Olympic Games a success. From this point of view we are willing to dispatch our delegation and adopt other necessary measures; with regard to this matter, the authorities of the north and the south may meet together soon. Since we are compatriots of the same blood as south Koreans, it is natural for us to share their pleasure over the auspicious event and help them.

⁷⁴ The surprising changes which took place in inter-Korean relations last year convinced all the fellow countrymen that when they join minds and efforts, they can turn the Korean peninsula into the true home of the nation, which is the most peaceful and will prosper forever.

⁷⁵ The reunification of the country is the greatest national task that brooks no further delay and was the lifelong desire and instructions of the great Generalissimos.

⁷⁶ This year marks the 20th anniversary of the date when President Kim Il Sung wrote his last signature on a historic document concerning the country's reunification.

⁷⁷ [...] we should unfailingly achieve national reunification, a lifetime wish of the President and the General and the greatest desire of the nation [...].

Ulkomaiset voimat nähdään kaiken pahan alkuna ja juurena, ja Pohjois-Korea löytää syyn niemimaan yhdistymisen tähänastiselle epäonnistumiselle juuri ulkopuolisista. Eteläinen Korea ja sen entinen presidentti Park Geun-hye kuvataan ulkomaisen vaikutusvallan sumentamiksi, ja Yhdysvallat ovat Pohjois-Korean näkökulmasta olleet Korean sodasta asti kansakunnan jakaantumisen pääasiallinen arkkitehti. Juchen ajatusmaailman mukaisesti syy vastoinikäymisiin ei ole Koreassa tai korealaisissa, vaan niemimaa on auttamatta jäänyt ulkomaailman uhriksi, ja nämä vieraat vallat eivät pohjoisen suunnasta katsottuna vieläkään anna tilaa niemimaaalle ratkaista asioitaan juchen edellyttämällä itsenäisyydellä.

Yhdysvaltojen, joka jakoi kansakuntamme kahtia ja langetti kansallisen kahtiajaon kärsimystä 70 vuoden ajan, tulisi pidättäytyä anakronistisesta politiikasta, joka on vihamielistä Korean demokraattista kansantasavaltaa kohtaan, sekä holtittomista, aggressiivisista toimenpiteistä ja tehdä rohkea muutos politiikassaan.⁷⁸ (Uuden vuoden puhe 2015)

Juurikin ulkopuoliset voimat jakoivat kansakuntamme kahtia, ja juurikin Yhdysvallat ja sen seuraajat jarruttavat maamme jälleenyhdistymistä.⁷⁹ (Uuden vuoden puhe 2016)

[...] kuten Park Geun-hye, joka ei näe kunnolla sitä, kuka on kansakunnan oikea arkkivihollinen, yrittää löytää tien ulos selkkauksesta omien maamiestensä kanssa.⁸⁰ (Uuden vuoden puhe 2017)

Ollessaan hyvin tietoinen Korean kansakunnan tahdosta yhdistää maansa jälleen, Yhdysvaltojen ei tule pitää kiinni juonestaan lietsoa kansallisen vieraantumisen tunnetta yllyttämällä yhteenottoon jälleenyhdistymisen vastaisia joukkoja eteläisessä Koreassa [...].⁸¹ (Uuden vuoden puhe 2017)

Eteläisen Korean viranomaisten tulee tietää, että ne eivät tule saamaan mitään kiertäessään vieraita valtioita pyytäen apua Korean välisten suhteiden kanssa, ja että tällainen käyttäytyminen antaa ulkoisille voimille, jotka tavoittelevat epärehellisiä tarkoituksia, tekosyyn sekaantumisille ja asioiden vaikeuttamiselle entisestään.⁸² (Uuden vuoden puhe 2018)

Emme tule ikinä sietämään ulkomaisten voimien häirintää ja sekaantumista, jotka ovat kansakunnan sovinnon, yhtenäisyyden ja jälleenyhdistymisen tiellä, aikomuksenaan alistaa

⁷⁸ The United States, the very one that divided our nation into two and has imposed the suffering of national division upon it for 70 years, should desist from pursuing the anachronistic policy hostile towards the DPRK and reckless acts of aggression and boldly make a policy switch.

⁷⁹ It is none other than the outside forces that divided our nation, and it is also none other than the United States and its followers that obstruct the reunification of our country.

⁸⁰ [...] like Park Geun Hye who, failing to see clearly who is the real arch-enemy of the nation, is trying to find a way out in confrontation with the fellow countrymen.

⁸¹ Well aware of the will of the Korean nation to reunify their country, the United States must no longer cling to the scheme of whipping up national estrangement by inciting the anti-reunification forces in south Korea to confrontation [...].

⁸² The south Korean authorities need to know that they will gain nothing from touring foreign countries to solicit their help on the issue of inter-Korean relations, and that such behaviour will give the outside forces, who pursue dishonest objectives, an excuse for their interference and complicate matters further.

Koreoiden väliset suhteet omien makujensa ja kiinnostustensa mukaisiksi.⁸³ (Uuden vuoden puhe 2019)

Tutkielman toisessakin luvussa todettiin, että vaikka *juche* kuinka yrittää määritellä itsensä ainutlaatuiseksi järjestelmäksi, se rakentuu huomattavasti suhteessa sen ympärillä vaikuttaviin voimiin. Suhteita ulkomaihin määritellään myös sen perusteella, miten nämä asennoituvat jälleenyhdistymiseen. Yhdistymisen tukeminen on suhteiden perusehto, mutta lukuun ottamatta Korean sisäistä välienselvittelyä, sen yksityiskohtaisemmin Kim ei käy puheissaan läpi, minkälaisin ehdoin tapahtuvaa yhdistymistä ulkomaailman pitäisi tukea saadakseen Pohjois-Korean ehdoton hyväksyntä.

On todella sydäntä särkevää, että veljemme ovat kärsineet kahtia jakamisen tuskasta melkein 70 vuotta sen jälkeen, kun olimme eläneet pitkään yhtenä valtiona samalla maalla. Puolueemme ja tasavallan hallitus kulkevat käsi kädessä kaikkien kanssa, jotka aidosti haluavat maan yhdistymistä ja kansakunnan rauhallista kukoistusta ja jotka tekevät vastuullista ja kärsivällistä työtä isänmaan yhdistymisen historiallisen tavoitteen eteen.⁸⁴ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012.)

Lyöttäydymme yhteen kenen tahansa kanssa, joka antaa kansakunnalle ensisijaisuuden ja toivoo sen jälleenyhdistymistä, riippumatta heidän menneisyydestään, ja jatkaa pyrkimyksiään parempien Koreoiden välisten suhteiden puolesta.⁸⁵ (Uuden vuoden puhe 2014)

Varsinaisen painatuksen saakin puhtaasti korealaiden ehdoilla tapahtuva jälleenyhdistyminen. Koreaalaisten antautuminen ulkomaisille vaikutteille on vain aggressiota lisäävää ja *juche*-aatteen näkökulmasta nöyryyttävää. Yhdistymisen yksityiskohdat esimerkiksi poliittisen ideologian suhteen ovat toissijaisia yleiselle vaatimukselle korealaiden oman yhdistymisen rakentamisesta, ja se antaa *juchelaisen* Korean historialliselle käännekohtalle melko abstraktit lähtökohdat. Uskollisena *juchen* omavaraisuudelle ja omalaatuisuudelle Kim kuitenkin pitää puheissaan vahvasti kiinni itsenäisen elämän vaatimuksestaan. Puheissa esiintyykin säännöllisesti Kimin käyttämä termi ”meidän kansamme itse” (*By Our Nation Itself*), jota käytetään erityisesti jälleenyhdistymisestä puhuttaessa. Samalla tavalla kuin *juchen* mukaan ihmiset ovat omien kohtaloidensa seppiä, tulee myös Korean takoa oma tiensä jälleenyhdistymisen kohtaloon.

⁸³ We will never tolerate the interference and intervention of outside forces who stand in the way of national reconciliation, unity and reunification with the design to subordinate inter-Korean relations to their tastes and interests.

⁸⁴ It is truly heartbreaking that our brethren are suffering the agony of division for nearly 70 years after living for a long time as a single nation in the same land. Our party and the Republic's government will go hand in hand with anyone who truly desires the country's reunification and the nation's peaceful prosperity and will make responsible and patient efforts to accomplish the historic cause of the fatherland's reunification.

⁸⁵ We will join hands with anyone who opts to give priority to the nation and wishes for its reunification, regardless of his or her past, and continue to strive for better inter-Korean relations.

Selvittääksemme jälleenyhdistymisen ongelmat, huomioiden maamiestemme halut ja toiveet, meidän tulisi torjua ulkoiset voimat ja pitää kiinni ”meidän kansamme itse” näkökulmasta.⁸⁶ (Uuden vuoden puhe 2014)

Ulkomaiden kierteleminen ja ”kansainvälisen yhteistyön” peräänkuuluttaminen Koreoiden välisten suhteiden ongelman selvittämiseksi, sen ongelman, joka liittyy meidän kansakuntaamme, on nöyryyttävä petos jättämällä suhteiden kohtalon ulkomaisten voimien käsiin.⁸⁷ (Uuden vuoden puhe 2014)

Meidän tulisi torjua ulkomaisten väliintulo ja ratkaista Koreoiden väliset suhteet ja kansakunnan jälleenyhdistyminen itsenäisesti noudattamalla kansakuntamme tahtoa ja vaatimuksia.⁸⁸ (Uuden vuoden puhe 2016)

[...] jälleenyhdistymisen vastaiset voimat, jotka eivät tahdo kansakuntamme jälleenyhdistymistä ja parantuneita Koreoiden välisiä suhteita, raivoavat hurjina tehdäkseen totta sotajuonistaan ja jopa aiheuttivat täpärän, melkein ristituleen johtaneen tilanteen, saamalla aikaan vakavaa levottomuutta kotona ja ulkomailla.⁸⁹ (Uuden vuoden puhe 2016)

Kukaan ei halua tai pysty toteuttamaan kansakuntamme yhdistymistä.⁹⁰ (Uuden vuoden puhe 2016)

Korean välisten suhteet ovat itse asiassa kansakuntamme sisäinen asia, jonka pohjoisen ja etelän tulisi ratkaista omana vastuunaan.⁹¹ (Uuden vuoden puhe 2018)

Vuonna 2015 Kim Jong-un puhui kuitenkin kiintoisasti siitä, kuinka Korean suhteita ei ratkaista vain toisen niemimaan puoliskon ehdoilla ja kuinka Pohjois-Korea ei pakottaisi omaa ideologiaansa etelään. Kehumalla juche-järjestelmänsä ihmiskeskeisyyttä ja sosialistisuuttaan, tässä todennäköisesti vahvistetaan vaatimusta siitä, että Pohjois-Korea tulee hyväksymään vain omanlaisensa järjestelmän eikä ole vastaavasti taivuteltavissa eteläisen Korean instituutioon, joka on juchen näkökulmasta kapitalismissaan ja kansainvälisyydessään korruptoitunut. Myös yhdistymisen toteutumista etelän ehdoilla on pidetty vahvasti juche-aatteen vastaisena. Vastaavasti vuonna 2018 Kim huomautti, että jälleenyhdistyminen ja Koreoiden väliset suhteet ovat vahvasti ajan hermojen

⁸⁶ To resolve the reunification issue in keeping with the aspirations and desires of our fellow countrymen, we should reject foreign forces and hold fast to the standpoint of By Our Nation Itself.

⁸⁷ To go on a tour around foreign countries touting for “international cooperation” in resolving the inter-Korean relations issue, the one related with our nation, is a humiliating treachery of leaving its destiny in the hands of outside forces.

⁸⁸ We should reject foreign intervention and resolve the issues of inter-Korean relations and national reunification independently in keeping with the aspirations and demands of the nation.

⁸⁹ [...] the anti-reunification forces that are not desirous of national reunification and improved inter-Korean relations ran amuck to realize their schemes for a war and even created a touch-and-go situation short of crossfire, causing grave apprehension at home and abroad.

⁹⁰ No one will or can bring our nation reunification.

⁹¹ Inter-Korean relations are, to all intents and purposes, an internal matter of our nation, which the north and the south should resolve on their own responsibility.

armoilla ja suhteiden sopeuttaminen nykytilanteeseen on ehdotonta. Osoittaessaan valmiutensa päästää irti entisten aikojen ”pakkomiellestä”, Kim tarjoaa väylän niemimaan suhteiden sovittamiselle olosuhteisiin sopiviksi ja näyttää Pohjois-Korean tarpeen mukaan muotoutuvan ajatusjärjestelmän.

Jos yritetään pakottaa toisille omaa ideologiaa ja järjestelmää, kansakunnan jälleenyhdistymisen ongelmaa ei voida ratkaista rauhallisesti, vaan se tuo selkkauksia ja sotia. Vaikka meidän kaltaisemme ihmiskeskeinen, sosialistinen järjestelmä on kaikkein hyödyllisin, emme pakota sitä eteläiseen Koreaan emmekä ole koskaan niin tehneet.⁹² (Uuden vuoden puhe 2015.)

Vallitseva tilanne vaatii nyt, että pohjoinen ja etelä parantavat suhteita keskenään ja ryhtyvät ratkaiseviin toimenpiteisiin saavuttaakseen läpimurron itsenäisessä jälleenyhdistymisessä ilman pakkomiellettä entisistä ajoista. Kukaan ei pysty näyttämään kunniakkaalta kansakunnan edessä, mikäli hän sivuuttaa ajan pakottavat vaatimukset.⁹³ (Uuden vuoden puhe 2018.)

Juchen poliittinen konteksti painottuu pitkälti johtajan seuraamiseen ja kunnioittamiseen, jonka vastapainoksi Kim Jong-un tarjoilee myös lähes runollista kuvaelmaa johtajan, puolueen ja kansan yhtenäisyydestä. Juchen viestin välittäminen puheiden kautta, sitä kuitenkin kattavasti pohjustamatta, on helppoa liittämällä se suoraan entisten suurten johtajien perinnöksi. Juchelle ominaiset viestit Korean maan ja kansan omalaatuisuudesta nousevat myös pinnalle, ja samoin uhrin ja alistajien dynamiikkaa maalataan aktiivisesti tukeutumalla turvalliseen ja tuttuun alistetun rooliin, samalla kuitenkin nostaten esille oman kansan voitokkuutta ja ylivertaisuutta. Tasapainoillen mustamaalaamisen ja diplomaattisen lähentymisen välillä Pohjois-Korea jättää itselleen ominaisen neuvotteluvaran kansainvälisissä suhteissaan. Jälleenyhdistymisestä keskusteleminen saa puheissa yllättävänkin kattavan roolin, ottaen huomioon, kuinka tieteellisessä keskustelussa sitä on pidetty tänä päivänä pikemminkin teennäisenä tavoitteena. Vahvasti jälleenyhdistymisen puolesta puhuminen tosin vahvistaa Pjongjangin halua näyttäytyä yhdistymisen aitona puolustajana ja aatteen soturina, vaikka se ei saisikaan yhtä vahvaa vastakaikua etelästä.

⁹² If they try to force their ideologies and systems upon each other, they will never settle the national reunification issue in a peaceful way, only bringing confrontation and war. Though the people-centred socialist system of our own style is the most advantageous, we do not force it on south Korea and have never done so.

⁹³ The prevailing situation demands that now the north and the south improve the relations between themselves and take decisive measures for achieving a breakthrough for independent reunification without being obsessed by bygone days. No one can present an honourable appearance in front of the nation if he or she ignores the urgent demands of the times.

5.3. Juche taloudessa

Samalla kun suurin osa muista maista jäljentää harjoittamansa politiikan pitkälti taloudellisten voimavarojen ja realiteettien mukaan, pakotteiden piirittämä ja avustuksista riippuvainen Pohjois-Korea on jatkuvan suurennuslinssin alla talouspoliittisen linjansa suhteen. Kim Jong-unilla on täysi työ edeltäjiensä perinnön jatkamisessa ja parantamisessa. Isänsä linjassa pysyttäytyminen erityisesti ensimmäisinä vuosina lienee olleen viisasta nuorelle Kimille, joka ei ollut vielä ehtinyt ansioitua itsenäisesti valtion johdossa. Vuoden 2012 puheessa piirretty kuva Kim Jong-ilin kylvämien siementen kasvattamisesta illustroi myös juchen jatkumoa ja sitä, kuinka jucheä ei saada valmiiksi vain yhdessä tai kahdessa sukupolvessa. Heti seuraavan vuoden puheessa esiintyy Pohjois-Korean ominainen iskulause siitä, kuinka heillä ei ole mitään kadehdittavaa (*nothing to envy*).

Meidän tulee kasvattaa hyvin ne arvokkaat siemenet, jotka suuri toveri Kim Jong-il kylvi, rakentaaksemme taloudellisesti vahva valtio ja parantaaksemme kansan toimeentuloa [...].⁹⁴ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa 2012)

Meidän tulisi lujittaa entisestään talouden rakentamisen saralla saavutettuja voittojamme [...] tällöin toteuttamalla suuren kenraalin toivetta, joka omisti koko elämänsä luodakseen vaurautta kansallemme, jolla ei ole mitään kadehdittavaa.⁹⁵ (Uuden vuoden puhe 2013)

Kun Kim Jong-unin puheet kääntyvät talouteen, sosialistisen talouden ylistys on osakseen formaalista. Juche-tyyliin taloutta kuvaillaan myös ”omamme kaltaisena” (*our style*), jotta pelkästään neuvostolainen perinne ei saisi kaikkea kunniaa, vaikka sen huomioiminen onkin maan ideologiselle jatkumolle tärkeää.

Meidän tulisi pitää kiinni omankaltaisestamme sosialistisesta talousjärjestelmästäme [...].⁹⁶ (Uuden vuoden puhe 2013)

Sosialistisen talouden rakentamisen keskeinen tehtävä tänä vuonna on kehittää kansallisen talouden itsenäisyyttä ja juche-luonnetta [...].⁹⁷ (Uuden vuoden puhe 2018)

Itsenäisen, sosialistisen talouden mahtia tulisi vahvistaa entisestään. Meidän tulisi turvautua omiin teknisiin joukkoihimme ja voimavariohimme ja kaikkien ihmisten korkeaan, luovaan henkeen ja vallankumoukselliseen innostukseen, jotta saavutamme kansallisen talouden

⁹⁴ We must well grow the valuable seeds, which the great Comrade Kim Jong Il sowed to build an economically powerful state and improve the people's liveli [*sic*] hood [...].

⁹⁵ We should further consolidate the successes achieved so far in economic construction [...] thus realizing the wish of the great General who devoted all his life to making our people well off with nothing to envy in the world.

⁹⁶ We should hold fast to the socialist economic system of our own style [...].

⁹⁷ The central task facing socialist economic construction this year is to enhance the independence and Juche character of the national economy [...].

kehittämisen strategiset tavoitteet ja aloitamme uuden kasvun vaiheen.⁹⁸ (Uuden vuoden puhe 2019.)

Erityisen toistuvia ovat viittaukset talouden eri sektoreiden ”juche-suuntautuneisuuteen” (*Juche orientation*). Termiä ei sen tarkemmin perustella, mutta se tarjoaa helpon väylän tuoda juche-ajattelutavan ulottuvuuden korealaiseen talousmaailmaan. Se viitanee omien voimavarojen maksimaaliseen käyttöasteeseen ja oman, Pohjois-Korean suuntaisen talouden huoltamiseen.

Me [...] rakensimme monta juche-suuntautunutta ja modernia tehdasta ja yritystä [...] jolloin lujitimme entisestään taloutemme materiaalisia ja teknologisia perusteita.⁹⁹ (Uuden vuoden puhe 2013)

Näiden teollisuuden sektoreiden tulisi pitää korkealla juche-suuntautumisen slogania [...].¹⁰⁰ (Uuden vuoden puhe 2014)

Useat kevyen teollisuuden tehtaat, esimerkiksi tekstiili-, jalkine-, neule- ja ruokateollisuuden saroilla, nostivat juche-suuntauksen lipun korkealle ja osoittivat proaktiivisia pyrkimyksiä edistääkseen useiden tuotantolinjojen nykyaikaistamista oman teknologiamme ja omien välineidemme avuin.¹⁰¹ (Uuden vuoden puhe 2018)

Juche-aatteen kunniaksi on rakennettu jo oma maamerkki ja perustettu oma ajanlasku, joten juche-aatteelle tärkeää on myös sen fyysinen manifestaatio. Myös rakentaminen ja arkkitehtuuri saavat puheissa oman juche-luonteensa, kun Kim esittelee muun muassa tavoitteen Pjongjangin maiseman jucheistamisesta ja vaatimukset rakennussektorille toteuttaa sekä songun-politiikkaa että ihmiskeskeistä politiikkaa, jotta juche saavuttaa myös näyttävät visuaaliset virstanpylväät.

Meidän tulee kehittää Pjongjang majesteettisemmaksi ja maalauksellisemmaksi kaupungiksi, kuten juche-Korean pääkaupungille ja songun-kulttuurin keskukselle on sopivaa, ja muuttaa kaikki kadut ja kylät, vuoret ja joet maakunnissa, kaupungeissa ja lääneissä sosialistiseksi paratiisiksi.¹⁰² (Uuden vuoden puhe 2013)

⁹⁸ The might of the independent socialist economy should be further strengthened. We should rely on our own technical forces and resources and the high creative spirit and revolutionary enthusiasm of all the people so as to succeed in attaining the strategic goals of national economic development and enter a new stage of growth.

⁹⁹ We [...] built many Juche-oriented and modern factories and enterprises [...] thus further consolidating the material and technological foundations of our economy.

¹⁰⁰ These industrial sectors should hold high the slogan of making them Juche-oriented [...].

¹⁰¹ Numerous light-industry factories in such sectors as textile, footwear, knitwear and foodstuff industries raised high the banner of Juche orientation and made proactive efforts to propel the modernization of several production lines by means of our own technology and our own equipment.

¹⁰² We should develop Pyongyang into a more majestic and picturesque city as befits the capital of Juche Korea, the centre of Songun culture, and turn all streets and villages, mountains and rivers in provinces, cities and counties into a socialist paradise.

Rakennussektorin tulisi pystyttää maailmanluokan rakenteita, jotka edustavat songun-kautta [...] täten laatimalla vakaat, itseään kannattavan talouden perusteet ja tarjoamalla kansalle olosuhteet parempaan ja sivistyneeseen elämään.¹⁰³ (Uuden vuoden puhe 2014)

[...] juche-suuntautuneen arkkitehtuurin malleja [...].¹⁰⁴ (Uuden vuoden puhe 2015)

Rakentaminen on maan vallan ja sen sivilisaation mittapuu ja visuaalinen todiste; se muodostaa kannattavan ja tärkeän hankkeen puolueen ihmissuuntautuneen politiikan ruumiillistamiseksi.¹⁰⁵ (Uuden vuoden puhe 2016)

Juchen taloudelliselle omavaraisuudelle osoitetaan uskollisesti arvostusta nostamalla keskiöön Pohjois-Korean omien voimavarojen ja resurssien hyödyntäminen. Omavaraisuuden viestiä välitetään niin kehotuksissa tuleville vuosille kuin menneiden vuosien saavutusten muistelemisessa. Omavaraisuutta kuvataan myös väylänä kansan elintason parantamiseksi, jolloin taloudellisen itsenäisyyden korostaminen saa myös juchen inhimillisiä piirteitä.

Kaikki tämän vuoden taloudelliset hankkeet tulisi suunnata siten, että saamme aikaan perinpohjaisen kasvun tuotannossa, sekä kansan elintason vakauttamiseksi ja parantamiseksi, vakiinnuttamalla ja käyttämällä hyödyksi jo olemassa olevia, itsenäisen kansantalouden perusteita.¹⁰⁶ (Uuden vuoden puhe 2013)

Kaikkien kansantalouden sektoreiden tulisi lisätä tuotantoa turvautuen piileviin varastoihin, ja samalla käynnistää riipeä säästäväisyyden kampanja.¹⁰⁷ (Uuden vuoden puhe 2014)

Meidän tulisi käyttää mahdollisimman paljon olemassa olevia, itsekantavan talouden perusteita ja kapasiteetteja, jotta voimme kääntää kansan elintason ja taloudellisen jätin rakentamisen parempaan päin.¹⁰⁸ (Uuden vuoden puhe 2015)

Kaikkien tehtaiden ja yritysten tulisi käydä dynaamista kamppailua päästääkseen eroon taipumuksista tuontiin ja varmistaa raaka- ja muiden materiaalien ja tarvikkeiden kotimainen tuotanto [...].¹⁰⁹ (Uuden vuoden puhe 2015)

¹⁰³ The construction sector should set up world-class structures representative of the Songun era [...] thus laying firm foundations of the self-supporting economy and providing the people with conditions for a more affluent and civilized life.

¹⁰⁴ [...] models of Juche-oriented architecture [...].

¹⁰⁵ Construction is a yardstick and visual evidence for the strength of a country and the quality of its civilization; it constitutes a worthwhile, important undertaking for embodying our Party's people-oriented policies.

¹⁰⁶ All economic undertakings for this year should be geared to effecting a radical increase in production and stabilizing and improving the people's living standards by solidifying and making effective use of the already-built foundations of the independent national economy.

¹⁰⁷ All the sectors of the national economy should increase production by tapping all potentials and latent reserves, and at the same time launch a brisk economization campaign.

¹⁰⁸ We should make maximum use of the existing foundations and all potentials of the self-supporting economy, so as to bring about a turn in improving the people's living standards and building an economic giant.

¹⁰⁹ All the factories and enterprises should wage a dynamic struggle to get rid of the proclivity to import and ensure the domestic production of raw and other materials and equipment [...].

Kaikkien kansantalouden sektoreiden tulisi asettaa kunnianhimoisia tavoitteita ja pitää yllä jatkuvaa tuotantoa turvautumalla kaikkiin sisäisiin varantoihin ja potentiaaleihin.¹¹⁰ (Uuden vuoden puhe 2016)

Omavaraisuuden tärkeyttä ja onnistumisia pohjustetaan mainitsemalla toisinaan Pohjois-Korealle asetetut pakotteet ja kauppasaarrot, jotka eivät kuitenkaan puheiden mukaan ole pärjänneet tavoitteissaan särkeä juchen edistämää, päättäväistä omavaraisuutta. Talouden epäonnistumisesta, mikäli sitä edes nostetaan esille, syytetään peripohjoiskorealaiseen ja juchemaiseen tapaan muita, kuten vuoden 2016 puoluekokouksessa.

Imperialistit [...] tukkivat kaikki polut talouden kehittämiseen ja olemassaoloon saarrolla, paineella ja pakotteilla.¹¹¹ (Puoluekokouksen avauspuhe 2016)

Kaikki viime vuoden onnistumiset ovat Korean työväenpuolueen juche-suuntautuneen, vallankumouksellisen linjan riemuvoitto [...] Puolueemme ja kansalaisemme saavuttivat niin merkityksellisiä voittoja, joita kukaan muu ei voisi koskaan ajatella saavuttavansa omin avuin sellaisten pakotteiden ja saartojen edessä, joita Yhdysvallat ja sen vasallivoimat toteuttivat aikaisempaa häijymmin tehdäkseen lopun Korean demokraattisen kansantasavallan suvereniteetista, olemassaolosta ja kehittymisestä. Tästä ovat peräisin heidän [puolueen ja kansalaisten] arvokkuus, sekä heidän ylpeys ja itseluottamus.¹¹² (Uuden vuoden puhe 2018.)

Tarkastellessamme viime vuotta, jolloin koimme nopeata edistystä päällystäessä tietämme omilla ponnistuksillamme uskoen omaan vahvuutemme raskaan taloussaarron ja pakotteiden edessä, olemme jälleen vakuuttuneita siitä totuudesta, että valtiomme on täysin kykenevä etenemään dynaamisesti oman kaltaisen sosialismin kehittämisen tietä [...] ilman ulkopuolista avustusta tai kenenkään apua.¹¹³ (Uuden vuoden puhe 2019)

Tieteen ja teknologian suitsuttaminen toimii eräänlaisena ratkaisuna, mikäli jostain suunnasta satuttaisiin kyseenalaistamaan näiden omien varantojen ja ponnistelujen toistaiseksi määrittelämätön käyttökatto, sillä Kim Jong-un viittaa säännöllisesti tieteen ja teknologian rooliin talouden kehittämisessä. Tieteen alan tunnustaminen saattaa osoittaa kansainvälisellekin yleisölle nuorimman Kimin ymmärtävän hänen oman aikansa realiteetit, ottaen huomioon kuinka hänen edeltäjänsä

¹¹⁰ All the sectors of the national economy should set ambitious goals and maintain regular production by tapping every possible internal reserve and potentiality.

¹¹¹ The imperialists [...] blocked all the pathways to economic development and existence through all manner of blockade, pressure and sanctions.

¹¹² All the successes made last year are the triumph of the Juche-oriented revolutionary line of the Workers' Party of Korea [...] Our Party and people achieved such signal victories others could never think of achieving by their own efforts in the face of the sanctions-and-blockade moves the United States and its vassal forces perpetrated more viciously than ever before to stamp out the rights to sovereignty, existence and development of the DPRK. Herein lies the source of their [party, people] dignity and their great pride and self-confidence.

¹¹³ What we are convinced of once again as we proudly review the past year when we made rapid progress while paving our way by our own efforts with belief in our own strength in the face of harsh economic blockade and sanctions, is the truth that our state is fully capable of dynamically advancing along the road of development of socialism of our own style [...] without any external assistance or any other's help.

pysyttelivät vanhoillisissa sosialistissa opeissaan ja aiheuttivat osakseen kansantalouden tuho myös silloin, kun taloudellisia uudistuksia kokeiltiin. Samalla tieteeseen ja teknologiaan vetoaminen luontista vahvemman paradoksin sisäänpäin kääntyneen omavaraisuuden ja huippuluokkaa olevan tieteentekemisen kunnianhimon välillä. Tiedettä tahdotaan valjastaa juchea mukailevan talouden kehittämiseen, mutta viimeisimmät teknologiset innovaatiot todennäköisesti eivät synny pohjoiskorealaisessa, pakotteiden ympäröimässä tyhjiössä.

[...] käynnistää kiiwas kampanja tuotannon lisäämiseksi turvautumalla omiin raaka-aineisiimme ja polttoaineisiimme ja viimeisimpään tieteeseen ja teknologiaan.¹¹⁴ (Uuden vuoden puhe 2014)

Tieteen rintaman tulisi voimakkaasti puskea eteenpäin kukoistavan sosialistisen maan rakentamisen etujoukoissa, täten tehden tyhjäksi vihollisten turmiolliset pakotetoimenpiteet, ja rohkaisten kaikkia talouden sektoreita saamaan aikaiseksi nopeaa edistymistä itsenäisyyden, tieteen ja teknologian korkeakantoisen hengen voimin.¹¹⁵ (Uuden vuoden puhe 2015)

Tieteellisen tutkimuksen sektorin tulisi antaa etusija sellaisten tieteellisen ja teknologisten ongelmien ratkaisemiseen, jotka nousevat juche-pohjaisen teollisuuden mahdin lujittamisesta [...].¹¹⁶ (Uuden vuoden puhe 2016)

Omavaraisuuden ja itsensä kehittämisen vahvuus on sama kuin tieteen ja teknologian vahvuus, ja tieteelle ja teknologialle annettava tärkeys ja etusija on oikopolku viiden vuoden strategian toteuttamiseen.¹¹⁷ (Uuden vuoden puhe 2017)

Oikopolku omavaraisen talouden kehittämiseen on etusijan antaminen tieteelle ja teknologialle ja innovaatioiden tekeminen talouden suunnittelussa ja ohjauksessa. Tieteellisen tutkimuksen sektorin tulisi suosia sellaisten tieteellisten ja teknologisten ongelmien ratkaisemista, jotka nousevat esiin omankaltaistemme, juche-suuntautuneiden tuotantolinjojen perustamisessa, taaten raaka- ja muiden materiaalien ja välineiden kotimaisen tuotannon, ja kehittäen täydelliseksi itsekantavan talouden rakenteet.¹¹⁸ (Uuden vuoden puhe 2018.)

¹¹⁴ [...] launch a vigorous campaign for boosting production by relying on our own raw materials and fuels and on the latest science and technology.

¹¹⁵ The front of science should forcefully rush ahead in the vanguard of a thriving socialist country building, thereby foiling the enemy's pernicious moves for sanctions and encouraging all the economic sectors to make rapid headway on the strength of the high-running spirit of independence and of science and technology.

¹¹⁶ The scientific research sector should give priority to resolving the scientific and technological problems that arise in consolidating the might of the Juche-based industry [...].

¹¹⁷ The strength of self-reliance and self-development is that of science and technology, and the shortcut to implementing the five-year strategy is to give importance and precedence to science and technology.

¹¹⁸ A shortcut to developing the self-sufficient economy is to give precedence to science and technology and make innovations in economic planning and guidance. The scientific research sector should solve on a preferential basis the scientific and technological problems arising in establishing Juche-oriented production lines of our own style, ensuring domestic production of raw and other materials and equipment, and perfecting the structure of the self-supporting economy.

Tiedotusvälineet ovat osoittaneet jatkuvaa kiinnostusta siitä, miten Pohjois-Korea aikoo tarttua nykyisiin kansainvälisiin realiteetteihin, ja onko valtiolla edes nimellisiä pyrkimyksiä kehittää talouttaan vastaamaan ajantasaisiin haasteisiin. Taloudellisen kehityksen tärkeys kuitenkin tunnustettiin useaan otteeseen nuorimman Kimin puheissa, ja niissä myös väläyteltiin tietoisuutta nykyajan talouden haasteista ja olosuhteisiin sopeuttamisesta. Nuorin Kim osoittaa intressiä taloutta kohtaan ja omistaa merkittäviä määriä puheistaan sen läpikäymiselle, kun samalla hänen isäänsä ja isoisäänsä on kritisoitu vanhoihin, hyväksi todettuihin neuvostolaisiin malleihin jämähtämisestä ja epäonnistuneista modernisaation yrityksistä. Nuorimman Kimin puheissa kehittämisen tärkeyden julistamiseen kytketään kuitenkin eri sektoreiden vaatimukset parantaa tuotantoaan turvautumalla omiin, olemassa oleviin voima- ja luonnonvaroihin, mikä ei kuitenkaan tarjoa varsinaisen konkreettista suunnitelmaa kansainvälisen yleisön tyydyttämiseksi.

Taloudellisen jätin rakentaminen on tärkein tehtävä, joka tulee esiin kukoistavan sosialistisen maan rakentamisen nykyisessä vaiheessa.¹¹⁹ (Uuden vuoden puhe 2013)

Meidän tulisi keskittää kaikki ponnistuksemme rakentaaksemme talousjättiläisen ja kääntääksemme uuden lehden maan talouden kehittämisessä ja kansan elintason parantamisessa.¹²⁰ (Uuden vuoden puhe 2016)

Ylläpitämällä omavaraisuuden ja omillaan toimeen tulemisen iskulausetta jokaisen kansallisen talouden alan ja yksikön tulisi ryhtyä dynaamiseen kamppailuun tuotannon lisäämiseksi ja harjoittaa taloutta äärimmilleen, täten toteuttaen tämän vuoden suunnitelma kaikilla indekseillä.¹²¹ (Uuden vuoden puhe 2017)

Konerakennusteollisuuden tulisi parantaa suunnittelu- ja käsittelytekniikkaa kehittääkseen ja tuottaakseen nykyaikaisen koneiston ja välineiden valikoiman omalla tavallamme omiin, todellisiin olosuhteisiimme sopiviksi.¹²² (Uuden vuoden puhe 2019)

Vaikka pieniä valonpilkkuja uudesta ajasta olisikin nähtävissä, kansan omista, merkittävistä ponnistuksista tarinoiminen henkii Kim Il-sungin uuvuttavia Chollima-kampanjoita. Vuonna 2018 Kim Jong-un puhuikin Mallima-nopeuden luomisesta, joka merkitsee kymmenkertaisesti nopeampaa juoksua kuin Chollima (BBC 14.10.2017). Talouden kehittämisessä hyvinkin oleellinen osa on puheiden perusteella koko kansan työnteon maksimoiminen. Kampanjoista puhutaan suoraan

¹¹⁹ The building of an economic giant is the most important task that comes to the fore in the present stage of building a thriving socialist country.

¹²⁰ We should concentrate all our efforts on building an economic giant to bring about a fresh turn in developing the country's economy and improving the people's standard of living.

¹²¹ Upholding the slogan of self-reliance and self-sufficiency, every field and every unit of the national economy should launch a dynamic struggle to increase production and practise economy to the maximum, and thus carry out the plan for this year on all indices.

¹²² The machine-building industry should upgrade designing and processing techniques to develop and produce a variety of modern machinery and equipment in our own way to suit our actual conditions.

esimerkiksi vuonna 2017 ja samaisessa puheessa mainostetaan työväen innokkuutta ja tarmokkuutta. Juchelle ominaista ristiriitaa kansan roolin suhteen tuo esille tuo myös vuoden 2014 lausunto, jonka myötä ihmisen herruuden konseptia yritetään sisällyttää myös talousasioihin. Puoluekokouksen avauspuheessa kansan ponnistukset kuvaillaan myös lahjana puolueelle.

[...] koko puolueen, koko maan ja kaikkien kansalaisten tulisi käydä perusteellinen kamppailu tänä vuonna saavuttaakseen täyskäännöksen taloudellisen jätin kehittämisessä ja parantaakseen kansan elämänlaatua.¹²³ (Uuden vuoden puhe 2013)

Meidän tulisi [...] rohkaista koko työväkeä täyttämään vastuunsa ja roolinsa tuotannon ja hallinnon herroina.¹²⁴ (Uuden vuoden puhe 2014)

Kim Il-sungin ja Kim Jong-ilin sankarillinen työväenluokka, tutkijat ja teknikot ryhtyivät taipumattomaan taisteluun itsekehityksen etusijan periaatteen vuoksi kehittääkseen ja valmistaakseen uusia koneita ja välineitä perustuen paikallisiin ponnistuksiin ja teknologiaan, täten tarjoamalla ne lahjoina äidillisen puolueen puoluekokoukselle.¹²⁵ (Puoluekokouksen avauspuhe 2016)

[...] puolueen asettamat kunnianhimoiset tavoitteet 70 päivän kampanjalle ja 200 päivän kampanjalle saavutettiin menestyksekkäästi ja kansallisen talouden kehittämisessä saatiin aikaan tuore läpimurto.¹²⁶ (Uuden vuoden puhe 2017)

Kansalaisemme ovat hyvin intomielisiä työnteosta juuri nyt; kun tätä intoa tuetaan rohkeilla ja tieteellisillä toimilla, tehokkaalla johtamisella ja viranomaisten henkilökohtaisilla esimerkeillä, ei ole olemassa mitään linnaketta, jota emme voisi valloittaa eikä vaikeutta, jota emme voisi voittaa.¹²⁷ (Uuden vuoden puhe 2017)

Puolueen ja työväen järjestöjen tulisi varmistaa, että koko työväki vaalii isänmaallisuutta sydämissään, ja saada aikaan kollektiivisia innovaatioita yksi toisensa jälkeen Mallima-nopeuden luomiseksi, omavaraisuuden vallankumouksellisen hengen ja tieteen ja teknologian toimiessa dynaamisena voimana.¹²⁸ (Uuden vuoden puhe 2018)

¹²³ [...] the entire Party, the whole country and all the people should wage an all-out struggle this year to effect a turnaround in building an economic giant and improving the people's standard of living.

¹²⁴ We should [...] encourage all the working people to discharge their responsibility and role as masters of production and management.

¹²⁵ Our heroic working class of Kim Il Sung and Kim Jong Il, scientists and technicians waged an unyielding struggle on the principle of giving priority to self-development to develop and manufacture new machines and equipment based on local efforts and technology, thereby presenting them as gifts to the Congress of the motherly Party.

¹²⁶ [...] the ambitious goals the Party set for the 70-day campaign and 200-day campaign were attained with success and a fresh breakthrough was made in the development of the national economy.

¹²⁷ Our people's enthusiasm for labour is very high now; when this enthusiasm is supported by bold and scientific operations, effective command and personal examples of our officials, there is no fortress we cannot conquer and no difficulty we cannot overcome.

¹²⁸ Party and working people's organizations should ensure that all the working people cherish patriotism in their hearts and bring about collective innovations one after another in the great campaign to create the Mallima speed with the revolutionary spirit of self-reliance and science and technology as the dynamic force.

Pohjois-Korean menneisyydestä kertoo myös Kim Jong-unin tapa isoisänsä ja isänsä jalanjäljissä osoittaa erityistä arvostusta raskaan teollisuuden sektoreille, jotka eittämättä ovat oleellisia sotilaallisen vahvuuden rakentamisessa. Muun muassa metallurgia- ja kemikaaliteollisuuksia kuvaillaan talouden tukipilareiksi, jotka vauhdittavat koko talouden kehittämistä. Näille raskaille sektoreille Pohjois-Korealla on olemassa, luonnonvarojen ja tehtaiden puitteissa, varmaankin parhaat edellytykset toteuttaa omavaraisuuden mantraa.

Meidän tulisi tehdä innovaatioita erityisesti hiilikaivos- ja metallurgisessa teollisuudessa, jotta elävöitämme koko maan taloutta.¹²⁹ (Uuden vuoden puhe 2013)

Sähkövoima- ja hiilikaivosteollisuuksien sekä rautatiekuljetussektorin tulisi tehdä koordinoituja innovaatioita ja täten antaa vahva sysäys kansallisen talouden kehittämiseksi.¹³⁰ (Uuden vuoden puhe 2014)

Meidän tulisi kehittää metalli-, kemikaali- sekä muita perusaluja ja vahvistaa rautatiekuljetuksia turvautumalla omaan teknologiaamme ja voimavaroihimme ja täten varmistaa, että kaikki talouden sektorit kehittyvät täynnä tarmoa.¹³¹ (Uuden vuoden puhe 2015)

Sähkövoima-, metallurgia- ja kemikaaliteollisuuksien tulisi ottaa johto pyrkimyksissä saavuttaa talousstrategian tavoitteet.¹³² (Uuden vuoden puhe 2017)

Meidän tulisi saavuttaa suurempi kehitys perustamalla juche-suuntautuminen metallurgia- ja kemikaaliteollisuuden aloilla, jotka ovat talouden rakentamisen kaksi tukipilaria.¹³³ (Uuden vuoden puhe 2019)

Puheissa käyty keskustelu Pohjois-Korean talouden aspekteista ei petä juchen omavaraisuuden ylistämisen suhteen, vaan omankaltaisen ja omien ponnistelujen varaan rakennetun järjestelmän luonnetta tuodaan säännöllisesti esiin. Byongjin-linjansa toisen puoliskon mukaisesti Kim Jong-un on osoittanut myös ehkä edeltäjiään korkeampaa kiinnostusta talouden kehittämiseen ja tieteellisiin innovaatioihin, vaikkakin käytännön onnistumiset ovat edelleen vahvasti perinteisen raskaan teollisuuden ja kansan työponnistusten varassa. Talouden kehittämisen tärkeydellä saatetaan myös viitata markkinatalouden roolin kasvamiseen, jota on nähty Pohjois-Koreassa jo 2000-luvun alusta lähtien, ja sen oikeuttamiseen aiemminkin keskustellun ”käytännöllisen sosialismin” (Chung 2004,

¹²⁹ We should make innovations in coal-mining and metallurgical industries in particular so as to revitalize the overall economy of the country.

¹³⁰ The electric-power and coal-mining industries and the rail transport sector should make coordinated innovations and thus give strong impetus to the development of the national economy.

¹³¹ We should develop metal, chemical and other basic industries and brace rail transport by relying on our own technology and resources and thus ensure that all other economic sectors smoothly progress full of vigour.

¹³² The electric-power, metallurgical and chemical industries should take the lead in the efforts to hit the targets of the economic strategy.

¹³³ A greater development should be achieved in establishing the Juche orientation in the metallurgical and chemical industries, the two pillars in economic construction.

283–285) kautta, jolloin valtio pysyttäytyy ainakin muodollisesti vanhoissa linjoissaan, mutta sallii jonkinasteisen markkinatalouden maan yleisen selviytymisen vuoksi. Tällaisen myöntäminen suoraan etenkin kansainvälisen median katsellessa murentaisi entisestään hallinnon ja juchenkin legitimitettä, mikäli se avoimesti antautuisi kapitalismin vietäväksi. Mikäli talous ei kehity, juchemaiseen tapaan vihamielisiä imperialisteja syytetään epäreiluista pakotteista. Lähes koko talouskeskustelun voidaan nähdä kuitenkin rakentuvan omavaraisuuden tärkeyden varaan, joka on vähintään osoitus juchen läsnäolosta, vaikka se törmäisikin moniin käytännön esteisiin.

5.4. Juche maanpuolustuksessa

Luvussa kolme keskusteltu kehityskulku juchesta songuniin tulee monipuolisesti esille myös Kim Jong-unin puheissa. Tosin itse suorat terminologiset viittaukset joko sanoihin songun tai military-first eivät ole tutkimusaineistossa kuitenkaan kirineet itse juchen edelle, mutta armeijan tärkeydestä puhutaan Kim Jong-unin pitämässä puheissa kuitenkin kattavasti. Vaikka viimeistään Kim Jong-ilin johdossa armeijalle suotu etusija tuli selvästi esille, sen vahvistamista oli valmisteltu jo ensimmäisen johtajan aikana. Kuten poliittisia tavoitteita ja taloudellista menestystä myös songun-politiikkaa sommitellaan puheissa jo entisten johtajien huolella ja ajatuksella rakentamaksi perinnöksi. Tätä linjausta rakennetaan erityisesti Kim Il-sungin 100-vuotisjuhlien kunniaksi järjestetyssä sotilasvoimien paraatissa, jossa itse songun- ja military-first -terminologia esiintyivät tiheämmin kuin itse juche.

Tämänpäiväinen sotilasparaati, joka on ennennäkemätön armeijan historiassa, on voittajan suuri juhla, joka on järjestetty perustuen toveri Kim Jong-ilin jaloon aikeeseen ja suoraan ehdotukseen toveri Kim Il-sungin ikuisesta ylistämisestä kuolemattomasta saavutuksestaan armeijan rakentamisessa, ja viestittääksemme koko maailmalle sosialistisen, mahtavan valtion loistosta.¹³⁴ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012)

Mahtava toveri Kim Il-sung valaisi meille jo aikaisin filosofisen periaatteen siitä, että aseennäköisyys on kansakunnan henki sekä vallankumouksen voitto, ja perusti Korean vallankumouksellisen kansanarmeijan – joka on ensimmäinen juche-mallin vallankumouksellinen armeija [...].¹³⁵ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012)

¹³⁴ Today's military parade, which is unprecedented in the history of the founding of the army, is a grand festival of the winner that has been prepared based on great Comrade Kim Jong Il's noble intention and direct suggestion to forever glorify Comrade Kim Il Sung's immortal achievement of building the military and let the whole world know about the splendor of the socialist powerful state.

¹³⁵ Great Comrade Kim Il Sung early on elucidated the philosophical principle that the gun barrel is the life of the nation and also victory of the revolution, and founded the Korean People's Revolutionary Army – which is the first revolutionary armed forces of chuch'e-style [...].

Toveri Kim Il-sung – joka kiinnitti eniten huomiota vallankumouksellisten asevoimien vahvistamiseen [...].¹³⁶ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa 2012)

Mahtava toveri Kim Jong-il – joka peri ja saattoi maaliin juchen armeija ensin -vallankumouksellisen tavoitteen, jonka toveri Kim Il-sung pisti alulle elämäntehtävänänsä [...].¹³⁷ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa 2012)

Baekdun vahva vallankumouksellinen armeija [...] on todellakin mahtavin generalissimusten jättämä isänmaallinen perintö [...].¹³⁸ (Uuden vuoden puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa 2012)

Myös Kim Jong-un kuvaili vuoden 2012 puheessa läheisyyttään asevoimien kanssa. Tällaisen tunnustuksen valossa tulee myös muistaa, että Kim Jong-un, etenkin uutena tulokkaana, saattaa tarvita armeijaa valtansa lujittamiseen. Armeijalla oli tuolloin huomattavasti pitkäaikaisempi perintö ja ideologiainkin ajama asema kuin valtaan äkillisesti nousseella Kimillä.

Tulen olemaan asetoveri, joka jakaa aina elämän, kuoleman ja kohtalon tovereiden kanssa pyhän armeija ensin -vallankumouksen tiellä [...].¹³⁹ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa 2012)

Armeijan rooli valtion prioriteettina tehdään hyvin selväksi, ja siitä puhutaan jossain määrin juchenkin päämääränä. Alkuvuosinaan Kim Jong-un puhui puolueen ja armeijan ideologisesta yhdistymisestä ja juchen sotilaallisen suunnan havainnollistamisesta, ja armeijan priorisoimista perusteltiin jucheen mukautuvilla olosuhdetekijöillä. Korean sotilasvoimat kuvataan Kim Jong-unin puheissa ehdottomina: ainoastaan sotilaallinen mahti on maan kukoistuksen ja rauhan tae.

Jotta pystymme kirkastamaan ikuisesti armeija ensin -Korean kunniakkuuden ja jotta pystymme onnistuneesti saavuttamaan voimakkaan sosialistisen valtion rakentamisen tavoitteen, ensimmäiseksi, toiseksi ja kolmanneksi, meidän on vahvistettava kansanarmeijaa joka tavalla.¹⁴⁰ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa 2012)

Kansanarmeijan pitäisi tulla ideologiseksi puhtaudeksi ja organisatoriseksi, kiinteäksi kokonaisuudeksi, joka yhdistää ideansa, hengenvetonsa ja askeleensa yhdessä puolueen kanssa,

¹³⁶ Comrade Kim Il Sung – who paid foremost attention to strengthening the revolutionary armed forces [...].

¹³⁷ Great Comrade Kim Jong Il – who put forward inheriting and completing the military-first revolutionary cause of chuch'e pioneered by Comrade Kim Il Sung as his lifelong mission [...].

¹³⁸ The revolutionary strong army of Mt Paektu [...] is truly the greatest patriotic legacy left by the great generalissimos [...].

¹³⁹ I will be a comrade-in-arms who always shares life and death and destiny with comrades on the road of the sacred military-first revolution [...].

¹⁴⁰ In order for us to eternally glorify the dignity of military-first Korea and successfully accomplish the cause of building a powerful socialist state, first, second, and third, we must strengthen the people's army in every way.

perusteellisesti ruumiillistamalla juche-suuntautunutta sotilaallista aatetta [...].¹⁴¹ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012)

Nykyhetken kansainvälinen tilanne vaatii, että tasavaltamme jatkaa eteenpäin itsenäisyyden tiellä, songunin levitetyn lipun alla.¹⁴² (Uuden vuoden puhe 2013)

Maan sotilaallinen mahti edustaa sen kansallista voimaa; ainoastaan, kun se kasvattaa sotilaallista mahtiaan jokaisella mahdollisella tavalla, se voi kehittyä kukoistavaksi maaksi ja puolustaa kansansa turvallisuutta ja onnellisuutta.¹⁴³ (Uuden vuoden puhe 2013)

Puoluejärjestöjen tulisi tehostaa entisestään niiden militanttia tarkoitusta ja roolia.¹⁴⁴ (Uuden vuoden puhe 2013)

Puolustusvalmiuksien vahvistaminen on kaikista valtion toimista tärkein, ja maan arvokkuus, kansan onnellisuus ja rauha ovat voimakkaiden aseiden varassa.¹⁴⁵ (Uuden vuoden puhe 2014)

Sotilaallisen sektorin ansiot saavat puheissa erityismainintoja. Kim Jong-un osoittaa arvostustaan saavutetuille menestyksille, ja tällaiset voiman osoitukset, jotka tiedostetaan ympäri maailmaa, antavat myös kotimaiselle yleisölle kuvan Korean paremmuudesta ja voitokkuudesta ja siitä, että tällainen status on saavutettavissa omin neuvoin. Satelliittien strategisuus kansainvälisen arvovallan kannalta tiedostetaan samalla tavalla.

Meidän luotettavat tutkijamme ja teknikkomme laukaisivat onnistuneesti keinotekoisen satelliitti Kwangmyongsong 3-2:n, näin noudattaen tunnustuksellisesti kenraalin ohjeita ja osoittaen täysin juche-Korean korkean avaruustieteen ja teknologian tason sekä yleisen kansallisen mahdin. Se, että valmistimme ja laukaisimme onnistuneesti tieteellisen ja teknologisen satelliitin turvautuen täysin omiin ponnistuksiimme [...] ja näytti selvästi, että Korea tekee mitä se on päättäväinen tekemään.¹⁴⁶ (Uuden vuoden puhe 2013.)

Loistavat menestykset, joita saavutettiin kansallisen puolustuksen sektorilla, iskostivat suuren kansallisen arvokkuuden ja rohkeuden kansaamme, ajoivat imperialistit ja muut

¹⁴¹ The people's army should become an ideological purity and organizational integral whole, which join its ideas, breaths, and footsteps with the party, by thoroughly embodying the chuch'e-oriented military idea [...].

¹⁴² The present international situation demands that our Republic continue to advance along the road of independence under the unfurled banner of Songun.

¹⁴³ The military might of a country represents its national strength; only when it builds up its military might in every way can it develop into a thriving country and defend the security and happiness of its people.

¹⁴⁴ Party organizations should further enhance their militant function and role.

¹⁴⁵ Strengthening defence capabilities is the most important of all state affairs, and the country's dignity, people's happiness and peace rest on powerful arms.

¹⁴⁶ Our reliable scientists and technicians successfully launched the artificial earth satellite Kwangmyongsong 3-2, carrying out the instruction of the General with credit and fully demonstrating the high level of space science and technology and overall national power of Juche Korea. That we successfully manufactured and launched the scientific and technological satellite by entirely relying on our own efforts [...] and clearly showed that Korea does what it is determined to do.

taantumukselliset voimat häpeälliseen häviöön, ja nostivat merkittävästi maamme strategista asemaa.¹⁴⁷ (Uuden vuoden puhe 2017)

Asevoimat ovat muiden Pohjois-Korean sektoreiden tapaan kasvaneet piskuisista vahvoiksi, ja ne demonstroivat korealaisuuden myyttistä evoluutiota. Myös moderneilla taistelukentillä halutaan tuoda esille, että yksi korealainen on sinnikkyudessaan ja kurissaan sadan muun veroinen. Songunin yhtenä tavoitteena on juchen tapaan inspiroida kansaa vihollisen edessä ja muistuttaa korealaisia omasta paremmuudestaan ja viattomuudestaan. Vuoden 2016 kahden ydinasetestin jälkeen seuraavan vuoden puheessa korostettiin ydinaseiden tuomaa auktoriteettia ja roolia vihollisvoimien torjumisessa.

Armeijamme historia – joka alkoi parista pistoolista ja kasvoi verrattoman voimakkaaksi armeijaksi, joka saa imperialistiset hyökkääjät vapisemaan [...].¹⁴⁸ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuosijuhlassa 2012)

Tänä vuonna on generalissimus Kim Il-sungin edistämän iskulauseen ”sadan veroinen” 50. vuosipäivä. On tärkeää tehdä perusteellinen muutos vallankumouksellisten asevoimien vahvistamisessa ja heidän taisteluvalmiuksiensa täydelliseksi hiomisessa.¹⁴⁹ (Uuden vuoden puhe 2013.)

[...] valmistautuvat ”sadan veroisiksi” taistelijoiksi, joilla on erinomainen ampumataito, vahva ruumiinrakenne ja korkea kuri.¹⁵⁰ (Uuden vuoden puhe 2014)

Viime vuonna saatiin aikaan käännteentekevä muutos juche-Korean puolustuskyvyn lujittamisessa ja maamme saavutti ydinasevaltion, sotilaallisen jättiläisen, statuksen idässä, jota kukaan vihollinen, vaikka kuinka valtava, ei uskaltaisi yllyttää.¹⁵¹ (Uuden vuoden puhe 2017)

Pohjois-Korea onkin aina vedonnut juchessakin itsepuolustukseen maanpuolustuksessa. Puheissa maalataan värikästä maisemaa Pohjois-Koreasta, joka joutuu turvautumaan ydinaseomistuksiensa ylläpitämiseen ulkomailta tulevan uhan vuoksi. Ydinaseiden käytön uhka onkin jatkuvasti herkän liipaisimen alla ja ydinasearsenaalin omistamista oikeutetaan puheissakin rakennettavalla, juchelle

¹⁴⁷ The brilliant successes achieved in the sector of national defence instilled a great national dignity and courage in our people, drove the imperialists and other reactionary forces into an ignominious defeat, and remarkably raised the strategic position of our country.

¹⁴⁸ The history of our army – which started from two pistols and has grown into the matchless powerful army that makes the imperialist aggressors shiver [...].

¹⁴⁹ This year marks the 50th anniversary of the advancing of the slogan “a-match-for-a-hundred” by the great Generalissimo Kim Il Sung. It is important to bring about a fundamental change in strengthening our revolutionary armed forces and perfecting their combat preparedness.

¹⁵⁰ [...] to prepare themselves to be a-match-for-a-hundred combatants with excellent marksmanship, strong physique and a high sense of discipline.

¹⁵¹ Last year an epochal turn was brought about in consolidating the defence capability of Juche Korea, and our country achieved the status of a nuclear power, a military giant, in the East which no enemy, however formidable, would dare to provoke.

ominaisen uhriutumisen roolilla. Pohjois-Korea on jatkuvan provokaation, sotasiirtojen ja yllytyksen uhri, joka tarvitsee merkittävät itsepuolustuksen puitteet säilyttääkseen rauhan ja kyetäkseen vastaamaan vihollisten voimien yllytykseen, joka Kiminkin puheiden perusteella on aina uhkaavan lähellä. Tällainen asenne tukee songunille annettua juchemaista roolia kansainväliseen ilmapiiriin reagoimisesta, jolla pyritään estämään toisia sekaantumasta Korean asioihin.

[...] he [asevoimat] suojasivat luotettavasti maan turvallisuutta murskaamalla vihollisen jokaisen sotaprovokaation ja Korean demokraattisen kansantasavallan vastaisen lokakampanjan.¹⁵² (Uuden vuoden puhe 2013)

Mikään ei ole kansallemme niin arvokasta kuin rauha, mutta sitä ei voi saavuttaa vain kovasti haluamalla ja kerjäämällä [...] Tulemme puolustamaan maamme suvereniteettia, rauhaa ja arvokkuutta turvautumalla meidän vahvaan, itsepuolustukselliseen voimaamme.¹⁵³ (Uuden vuoden puhe 2014.)

Sen [armeijan] tulee ylläpitää täyttä taisteluvälmiyttä, jotta se pystyy torjumaan minkä tahansa vihollisen provokaation kertaheitolla.¹⁵⁴ (Uuden vuoden puhe 2015)

Tulemme päättäväisesti reagoimaan ja rankaisemaan kaikkia provosoivia toimenpiteitä ja sotasiirtoja, jotka loukkaavat maamme suvereniteettia ja arvokkuutta.¹⁵⁵ (Uuden vuoden puhe 2015)

Niin kauan kuin vihollinen jatkaa hellittämättä liikkeitään tukahduttaakseen sosialistisen järjestelmämme, tulemme johdonmukaisesti noudattamaan songun-politiikkaa [...] ja järkähtämättä puolustamaan maamme suvereniteettia ja kansakunnan arvokkuutta [...].¹⁵⁶ (Uuden vuoden puhe 2015)

Pohjois-Korea ei halua leimautua sodan syyttäjäksi, vaan Kim Jong-un puhuu avoimesti ydinaseiden tärkeydestä pelotteena, ja ydinaseohjelma kokemusten mukaan muuntautuu tarvittaessa myös neuvottelutaktiikaksi. Esimerkiksi viittaukset rauhaan vuoden 2018 ja vuoden 2019 puheissa jättävät tilaa diplomatialle, mikäli se tulee Pohjois-Korealle tarpeelliseksi. Mahdolliset vastareaktiot ovat täydellisen oikeutettuja Pohjois-Korean omanlaisen oikeudenmukaisuuden näkökulmasta, joka aktivoituu välittömästi pienimmänkin kunnianloukkauksen myötä.

¹⁵² [...] they [armed forces] reliably safeguarded the security of the country by resolutely smashing every war provocation and anti-DPRK smear campaign of the enemy.

¹⁵³ Nothing is more precious for our people than peace, but it is not something that can be achieved if we simply crave and beg for it [...] We will defend our country's sovereignty, peace and dignity by relying on our powerful self-defensive strength.

¹⁵⁴ It [army] should maintain full combat readiness so that it can repulse any provocation by the enemy in one stroke.

¹⁵⁵ We will resolutely react against and mete out punishment to any acts of provocation and war moves that infringe upon the sovereignty and dignity of our country.

¹⁵⁶ As long as the enemy persists in its moves to stifle our socialist system, we will consistently adhere to the Songun politics [...] and firmly defend the sovereignty of the country and the dignity of the nation [...].

[...] olimme oikeutettuja pyrkimyksissämme lujittaa itseensä luottavaa puolustuskykyämme, jonka selkärankana on ydinpelote, ja turvata kansallinen suvereniteettimme, maan elinehto, songun-aatteen levitetyn lipun alla.¹⁵⁷ (Uuden vuoden puhe 2015)

Mutta mikäli hyökkääjät rohkenevat yllyttämään meitä, vaikka edes vähänkin, emme tule koskaan sietämään sitä, vaan vastaamme päättäväisesti armottomalla, oikeudenmukaisuuden pyhällä sodalla, sodalla kansakunnan jälleenyhdistymisen puolesta.¹⁵⁸ (Uuden vuoden puhe 2016)

[...] tasavaltamme on viimein saanut haltuunsa voimakkaan ja luotettavan sodan pelotteen [...].¹⁵⁹ (Uuden vuoden puhe 2018)

Viime vuonna todistamamme kansainvälinen tilanne oli selvä todiste siitä, että puolueemme ja valtiomme ovat olleet täysin oikeassa strategisessa harkinnassaan ja päätöksessään, että kun kohtaamme hyökkääviä imperialistisia voimia, jotka yrittävät romuttaa maailmanrauhan ja turvallisuuden ja saada ihmiskunnan kärsimään ydintuhosta, meidän ainoa keinomme on oikeudenmukaisuuden voima. Vastuullisena, rauhaarakastavana ydinvoimana, meidän maamme ei turvaudu ydinaseisiin, elleivät hyökkäävät vihollisvoimat loukkaa sen suvereniteettia ja etuja, emmekä uhkaile muita maita tai alueita ydinaseilla.¹⁶⁰ (Uuden vuoden puhe 2018.)

Voimakas itsepuolustuksen kapasiteetti on valtion olemassaolon kulmakivi ja takuu rauhan turvaamiselle.¹⁶¹ (Uuden vuoden puhe 2019)

Armeijan olemassaoloa oikeutetaan erityisesti Yhdysvaltojen uhan perusteella. Myös länsimaiden esille tuomia ihmisoikeusloukkauksia kommentoidaan: Pohjois-Korea pitää niitä pikemminkin heikkona yrityksenä jatkaa Korean alistamista vilpillisin keinoin sen jälkeen, kun länsi epäonnistui niemimaan ydinaseiden purkamisessa. Vuoden 2018 huippukokouksen jälkipuinneissa Kim Jong-un vakuutti yleisöään, että Pohjois-Korea on valmis vastaiskuun, mikäli Yhdysvallat ei pidä huippukokouksessa tehtyjä liennytyksellisiä lupauksiaan vaan jatkaa Pohjois-Korean uhkailua.

¹⁵⁷ [...] we were just in our efforts to firmly consolidate our self-reliant defence capability with the nuclear deterrent as its backbone and safeguard our national sovereignty, the lifeblood of the country, under the unfurled banner of Songun.

¹⁵⁸ However, if aggressors dare to provoke us, though to a slight degree, we will never tolerate it but respond resolutely with a merciless sacred war of justice, a great war for national reunification.

¹⁵⁹ [...] our Republic has at last come to possess a powerful and reliable war deterrent [...].

¹⁶⁰ The international situation we witnessed last year was clear proof that our Party and our state were absolutely correct in their strategic judgement and decision that when we are confronting the imperialist forces of aggression who are attempting to wreck global peace and security and make mankind suffer a nuclear holocaust, our only recourse is the power of justice. As a responsible, peace-loving nuclear power, our country will neither have recourse to nuclear weapons unless hostile forces of aggression violate its sovereignty and interests nor threaten any other country or region by means of nuclear weapons.

¹⁶¹ Powerful self-defence capacity is a cornerstone of the existence of a state and a guarantee for safeguarding peace.

Yhdysvallat ja heidän vasallivoimansa sortuvat halveksittavaan “ihmisoikeus”-mekkalaan, kun heidän yrityksensä tuhota meidän itsepuolustusellinen ydinpelotteemme ja tukahduttaa tasavaltamme väkivalloin tehtiin tyhjiksi.¹⁶² (Uuden vuoden puhe 2015)

Meidän täytyy pistää loppu ulkomaisten voimien, mukaan lukien Yhdysvaltojen, joka miehittää eteläistä Koreaa ja yrittää toteuttaa strategiaan hegemoniasta Aasian ja Tyynenmeren alueella, hyökkäyksille ja sekaantumiselle [...].¹⁶³ (Uuden vuoden puhe 2017)

Mutta jos Yhdysvallat eivät pidä lupaustaan [...] meidän voi olla pakko löytää uusi tapa puolustaa maamme suvereniteettia [...].¹⁶⁴ (Uuden vuoden puhe 2019)

Erikoismaininnan saavatkin juuri Etelä-Korean ja Yhdysvaltojen järjestämät sotilasharjoitukset, joiden konteksti on länsimaisesta näkökulmasta katsottuna huomattavasti harmittomampi, kun taas Pohjois-Koreassa ne tulkitaan provokaatioksi ja välittömäksi uhaksi sen suvereniteetille. Sotilasharjoitukset ovatkin Pohjois-Korean perspektiivistä yksi niemimaata ravisuttavimmista pääjännitteistä. Ne toimivat myös osaoikeutuksena ydinaseiden ylläpitämiselle ja kehittämiseksi.

Suuren luokan sotaharjoitukset, joita pidetään lakkaamattomasti joka vuosi eteläisessä Koreassa, ovat pohjimmiltaan syy niemimaalla nousevaan jännitykseen ja ydinsotaan, joka uhkaa kansakuntaamme.¹⁶⁵ (Uuden vuoden puhe 2015)

Tulemme kehittämään meidän itsepuolustuskykyämme, jonka keskiössä ovat ydinvoimat, ja kykyämme ennalta ehkäisevään iskuun [...] niin kauan kuin he eivät lopeta sotaharjoituksiaan, jotka he pystyttävät meidän kynnyksellämme, naamioimalla ne vuosittaisiksi tilaisuuksiksi [...].¹⁶⁶ (Uuden vuoden puhe 2017)

[...] olemme edelleen sitä mieltä, että sotilaallisia harjoituksia yhdessä vieraiden voimien kanssa, jotka muodostavat syyn Korean niemimaan tilanteen pahenemiseen, ei tulisi enää sallia [...].¹⁶⁷ (Uuden vuoden puhe 2019)

Kim Jong-unille ominainen byongjin-politiikka ilmenee puhuttaessa ydinaseiden ja talouden samanaikaisesta kehittämisestä. Kim nostaa esille sekä tällaisen strategian oikeutuksen ja

¹⁶² The United States and its vassal forces are resorting to the despicable “human rights” racket as they were foiled in their attempt to destroy our self-defensive nuclear deterrent and stifle our Republic by force.

¹⁶³ We must put an end to the moves for aggression and intervention by the foreign forces including the United States that is occupying south Korea and tries to realize the strategy for achieving hegemony in the Asia-Pacific region [...].

¹⁶⁴ But if the United States does not keep the promise [...] we may be compelled to find a new way for defending the sovereignty of the country [...].

¹⁶⁵ The large-scale war games ceaselessly held every year in south Korea are the root cause of the escalating tension on the peninsula and the danger of nuclear war facing our nation.

¹⁶⁶ We will continue to build up our self-defence capability, the pivot of which is the nuclear forces, and the capability for preemptive strike [...] as long as they do not stop their war games they stage at our doorstep disguising them as annual events [...].

¹⁶⁷ [...] we maintain that the joint military exercises with foreign forces, which constitute the source of aggravating the situation on the Korean peninsula, should no longer be permitted [...].

menestyksen, mikä nojautuu pitkälti entisten johtajien toiveiden toteuttamiseen sekä rauhaan ja puolustamiseen vetoamiseen. Itsessään ydinaseiden kulminoitumista Pohjois-Korean talouden pääasialliseksi kehittäväksi voimaksi aseiden mahdollistaman kiristyskomponentin myötä ei yksityiskohtaisesti määritellä.

Olemme tehneet toteen suurten johtajiemme toiveen, jotka omistivat koko elämänsä rakentaakseen vahvimman kansallisen puolustuskyvyn, suojatakseen luotettavasti maamme suvereniteettia, ja olemme luoneet mahtavan miekan rauhan puolustamiseksi, kuten koko kansamme halusi, joutumalla kiristämään voitänsä pitkiksi vuosiksi. Tämä suuri voitto kaunopuheisesti todistaa oikeelliseksi ja elinvoimaiseksi puolueemme linjan, jossa rakennetaan samalla taloutta sekä ydinvoimia [...].¹⁶⁸ (Uuden vuoden puhe 2018.)

Ammusteollisuuden tulisi toisaalta nostaa tasaisesti kansallisen puolustuksen kapasiteettia maailman kehittyneiden maiden kapasiteetin tasolle lisäämällä ponnistuksia tehdäkseen puolustusteollisuudesta juheen pohjautuvan ja modernin, täten turvaten rauhan Korean niemimaalla asevoimin, ja toisaalta tukea aktiivisesti talouden rakentamista.¹⁶⁹ (Uuden vuoden puhe 2019)

Samalla tavalla kun Kim Jong-un julisti tieteen ja teknologian ilosanomaa talouden kehittämisessä, johtaja tiedostaa niiden roolin armeijan tehon kasvattamisessa. Myös puolustussektoria ohjataan juche-suuntautuneelle uralle, painotuksena kehittää ”oman kaltaista” välineistöä itsepuolustuskapasiteetin vahvistamiseksi. Itsepuolustuksen tulee vähintään teoreettisella tasolla olla reflektio omavaraisesta Pohjois-Koreasta, joka ei jää vertailussa toiseksi halveksittaville imperialisteille.

Sotilaallisen teknologian ylivalta ei ole enää imperialistien yksinoikeus, ja ajat ovat muuttuneet siitä, kun viholliset uhkailivat ja pelottelivat meitä ydinpommeilla.¹⁷⁰ (Puhe Kim Il-sungin 100. vuotisjuhlassa 2012)

Puolustusteollisuuden sektorin tulisi kehittää enemmissä määrin meidän kaltaistamme, hienostunutta sotilaallista laitteistoa [...].¹⁷¹ (Uuden vuoden puhe 2013)

¹⁶⁸ We have realized the wish of the great leaders who devoted their lives to building the strongest national defence capability for reliably safeguarding our country's sovereignty, and we have created a mighty sword for defending peace, as desired by all our people who had to tighten their belts for long years. This great victory eloquently proves the validity and vitality of the Party's line of simultaneously conducting economic construction and building up our nuclear forces [...].

¹⁶⁹ The munitions industry should, on the one hand, steadily raise the national defence capacity to that of the world's advanced countries by stepping up the effort for making the defence industry Juche-based and modern, therefore guaranteeing the peace on the Korean peninsula by force of arms, and, on the other, should actively support economic construction.

¹⁷⁰ Military technological supremacy is not a monopoly of imperialists any more, and the time has gone forever when the enemies threatened and intimidated us with atomic bombs.

¹⁷¹ The sector of defence industry should develop in larger numbers sophisticated military hardware of our own style [...].

Puolustusteollisuuden sektorin tulisi valmistaa suurempi määrä meidän kaltaistamme, nykyaikaista sotilaallista kalustoa, joka on kevyttä, miehittämätöntä, älykästä ja erittäin tarkkaa vakiinnuttaakseen itsepuolustusvalmiuksia.¹⁷² (Uuden vuoden puhe 2014)

[...] puolustusteollisuuden tulisi tehostaa ponnistuksiaan tehdäkseen ammusten tuotannosta juche-suuntautuneen, nykyaikaisen ja tieteellisen, ja proaktiivisesti kehittää ja hioa täydelliseksi meidän kaltaistamme, huipputeknistä sotilaallista laitteistoa.¹⁷³ (Uuden vuoden puhe 2015)

[...] laittaa puolustusteollisuus hyvin juche-suuntautuneelle, nykyaikaiselle ja tieteelliselle perustalle [...] ja tuottaa suurempi määrä erilaisia, meidän kaltaisiamme välineitä sotilaalliseen iskuun, jotka kykenevät musertamaan vihollisen.¹⁷⁴ (Uuden vuoden puhe 2016)

[...] puolustusteollisuuden tulisi kehittää [...] meidän kaltaistamme sotilaallista kalustoa, viimeistellä sen juche-suuntautunut tuotantorakenne [...].¹⁷⁵ (Uuden vuoden puhe 2018)

Armeija saa selkeästi osakseen suitsutusta, songunin milloin esiintyessä vuosikymmenten kypsyttämänä perintönä ja milloin ylivoimaisena rauhanturvaajana. Songunissa ruumiillistuneen juchen ajama itsepuolustuksen linja tulee selvästi esille puhuttaessa sekä kansanarmeijasta että ydinaseista, ja juchen ja songunin tarvetta oikeutetaan entistä enemmän puheissa värittyvien uhkakuvien myötä. Kim Jong-unin tekemä politiikka korostaa songunille ominaista armeijan poliittista ja taloudellista ensisijaisuutta, kun puheissa painotetaan sekä puolustussektorin tuotannon parantamista että puolustusvoimien statusta kansakunnan kärkijoukoissa. Kun puheissa on pohjustettu, kuinka paljon ydinaseet rakentavat valtion selkärankaa, tutkijoiden päätelmät siitä, että ydinaseista luopuminen olisi todellinen uhka hallinnon legitimitetille, saavat substanssia.

¹⁷² The sector of defence industry should manufacture larger numbers of modern military hardware of our own style that are light, unmanned, intelligent and of high precision to solidify the self-defence capabilities.

¹⁷³ [...] the defence industry sector should step up the efforts to make the munitions production Juche-oriented, modern and scientific and proactively develop and perfect powerful cutting-edge military hardware of our own style.

¹⁷⁴ [...] put the defence industry on a highly Juche-oriented, modern and scientific footing [...] and produce a greater number of various means of military strike of our own style that are capable of overwhelming the enemy.

¹⁷⁵ [...] the defence industry should develop [...] military hardware of our style, perfect its Juche-oriented production structure [...].

6. Johtopäätökset ja pohdinta

Juchen tutkiminen kirjallisuudessa esiintyvien monipuolisten näkökulmien kautta pohjustaa valtiollisen ideologian historiaa, yhteneväisyyksiä ja sisäisiä ristiriitajakin. Kim Jong-un on uuden vuoden tervehdyksissään ja muissa merkittävissä puheissaan piirtänyt Pohjois-Korean aatteellista karttaa juchelle keskeisten määreiden eli poliittisen itsenäisyyden, taloudellisen omavaraisuuden ja itsepuolustuksellisen maanpuolustuksen perspektiiveistä. Vaikka juchesta saadaankin merkittävästi jutun juurta, tutkielman otsikossakin ounasteltu omavaraisuuden ja omahyväisyyden vastakkainasettelu nousee pinnalle.

Ensinnäkin viitteet itsessään jucheen terminä ovat suhteellisen yleisiä, eivätkä juchen korvaajiksi katsotut kimilsungismi ja songun saavuta näitä lukumääriä. Toisaalta, vaikka sana esiintyykin puheissa useaan otteeseen, se saa usein täytesanamaisen luonteen, kun se liitetään suoraan vallankumouksen tai suuntautuneisuuden etuliitteeksi. Vaikka itse puheilta ei ole sinänsä perusteltua odottaa, että niissä pohjustettaisiin juche sanatarkasti tai annettaisiin käytännön esimerkkejä siitä, mitä juche-vallankumous tai juche-suuntautunut tehdas tosiasiasa merkitsevät, tällainen kielenkäyttö antaa kuitenkin osittain pintapuolisen käsityksen juchesta, vaikka sen historiaan ja eri ulottuvuuksiin olisikin jossain määrin perehtynyt.

Ideologinen yhteys ei ole katkennut poliittisissa linjapuheissa. Aatteelliselle komponentille osoitetaan olevan tarvetta, oli se sitten juche-aatteen vilpítőntä vaalimista tai viranomaisten epäsuoraa ruotuun laittamista. Tärkeää on ylipäättänsä, että ideologiset ominaisuudet nousevat julkisiin puheisiin asti, vaikka puheessa tarkoitettun ideologian suora luonne jäisikin tulkinnanvaraiseksi. Kim Jong-unin puheissa rakennetaan myös yllättävän paljon juchenkin korostamaa yhtenäisyyden konseptia viittaamalla lukuisasti niin sanottuun ”yksisydämiseen yhtenäisyyteen” sekä ylipäättänsä puolueen ja kansan symbioosiin. Juchenkin käyttämän kuvaston avuin maan sisäisistä suhteista koitetaan kasata toimiva kone. Kun puheissa turvaudutaan tällaisiin vertauskuviin, niissä vedotaan vahvasti tunteelliseen tekijään, mikä osakseen hämärtää puheiden poliittista konkreettisuutta ja tällöin myös jättää juchen hyvin abstraktille tasolle, vaikkakin juuri tunteiden kautta vedottaisiinkin sen ideologisiin lähtökohtiin. Osoittamalla ihmisläheisyyttä puheissa pyritään tuomaan esille juchen kansanomaisuutta ja arkipäiväisyyttä vastapainoksi sen toiselle, johtajakeskeiselle ääripäälle.

Kim Il-sungin ja Kim Jong-ilin saavutuksia on sekä politiikan, talouden että maanpuolustuksen sarjoilla. Kimilsungismi-kimjongilismien nostaminen esille ideologisena käsitteenä ja valtion erinäiset tavoitteet johtajien päämäärinä ja heidän pohjustaminaan tekevät selväksi sen, että juche on löytänyt yhden ehdottomista kärjistään. Edesmenneet johtajat muodostavat juche-aatteen auringon, jolta saadaan oikeutus seurata perinteistä rataa tai jonka nimessä joka tapauksessa allekirjoitetaan valtion senhetkiset prioriteetit. Kirjallisuudessakin esitetyt epäilyt johtajakultin vahvistumisesta eivät ole perusteettomia, ja edesmenneen johtajakaksikon muotokuvien roikkuessa pohjoiskorealaisten kotitalouksien seinillä edesmenneet päämiehet elävät vahvasti myös Pohjois-Korean tärkeissä poliittisissa puheissa. Nähtäväksi jää, koska itse Kim Jong-un nousee omissakin puheissaan yhdeksi niistä johtajista, jotka ovat luoneet maan päämäärien pohjapiirustukset.

Puheiden ohjaaminen muuttuviin olosuhteisiin osoittaa, kuinka Korean ja juchenkin on oltava jatkuvasti varpaillaan. Juchessa kiteytyvät kuitenkin yhdessä olosuhteisiin reagoiminen ja historiankirjojen vaaliminen, sillä viitteitä vieraiden valtojen, kuten Japanin, aiheuttamaan epätoivoon ja nöyryytykseen esiintyy myös uusimman Kimin aikana. Koska kyseessä ovat kansainvälisillekin yleisölle tarkoitettut puheet, etenkin muukalaisvastaisuuden osalta ei ole käytetty niin vahvaa kielenkäyttöä kuin tutkielman teoriaisuus Pohjois-Korealle olisi suonut, vaikka viholliskuvia muuten diplomaattisimmin sanakääntein rakennetaankin.

Juchea on kuvattu myös kultaiseksi keskitieksi muiden voimien välissä. Vaikka nytkin jätetään joitain ovia auki mahdollista sovintoa ja lauhtuvia suhteita varten, keskipisteeseen on kuitenkin nostettu itse Korea. Jälleenyhdistymisen kuvaaminen niin merkittävänä tavoitteena ja juchen päämääränä korostaa entisestään Korean kansakunnan roolia ideologian keskiössä, ja jälleenyhdistymisen mielikuvan kautta lämmitellään suhteita niemimaan eteläiseen päähän ja vahvistetaan käsitystä siitä, että yhdistymisen on tapahduttava korealaisin ehdoin. Muussa tapauksessa se sotisi juchen perustavanlaatuisia ominaisuuksia vastaan. Jälleenyhdistymisen tavoittelu tukeekin juchelaista ajatusta Koreasta ylivertaisena, yhdistyneenä voimana.

Korean kehityskulku piskuisuudesta mestaruuteen on yksi puheiden punaisista langoista ja mielikuva, joka on aina vallitseva. Vaikka kansan arvostuksesta ja ihmisläheisyydestä keskustellaankin, puheiden perusteella on vahvistettavissa, että yksilön sijaan kaikesta päättää pikemminkin itse Korea, jonka tielle asettuminen on välitön provokaatio ja pahimmassa tapauksessa sodanjulistus. Juche edustaa Kim Jong-uninkin puheissa ”puolustavaa nationalismia” (Suh 2013, 15) korostaessaan korealaista perinnettä ja puhtautta, joka on jatkuvasti ulkopuolelta uhattuna. Suvereniteettiin ja sen

puolustamiseen kulminoituu valtava osa puheissa esitetyistä argumenteista ja uhkauksista, mikä korostaa juchen poliittisen itsenäisyyden monumentaalista merkitystä Pohjois-Korean tuottamalle poliittiselle keskustelulle. Pohjois-Korea tahtoo näyttää melkein maailmanlaajuista esimerkkiä suvereniteetin suojelemisen suhteen, ja taktisia diplomaattisia neuvotteluvaroja lukuun ottamatta ulospäinkääntyneisyys johtaa pohjoiskorealaisessa narratiivissa tuhoon, jota juche yrittää estää.

Omavaraisuuden viesti tulee kaikista eksplikoiduimmin esille puhuttaessa talouden perusteista, ja omankaltaisten elementtien kehittäminen talouden joka saralla osoittaa juchen perimmäisen sanoman levinneisyyden. Taloudessa uskalletaan myös avata ainakin keskustelun tasolla uusia uria, koska neuvostoriippuvuus oli Kim Jong-unin edeltäjien ongelma, ja Kim Jong-ilin aikana koetut ”käytännöllisen sosialismin” (Chung 2004, 283–285) vastoinkäymiset on osaksi saatu siloteltua. Voidaan myös miettiä, onko talouden kehittämisen tarve tunnustus markkinatalouden merkityksen myöntämisestä. Toisaalta puheissa puhutaan juche-suuntautuneen talouden rakentamisesta, jolloin horisontissa voi olla näkyvissä myös uusijuchelaisuuteenkin liitetyn tarkemman kontrollin tavoite. Omavaraisuuden olettamuksia voidaan koittaa parantaa Kim Jong-unin saarnaaman tieteen ja teknologian edellytyksin, vaikka ulkomaisesta näkökulmasta katsottuna tällainen kunnianhimo ontuukin.

Armeija saa kunniaa tieteellisistä saavutuksistaan, valtion varoja ohjataan armeijan ja raskaan teollisuuden hyväksi, ja sillä on elintärkeä rooli suojella Koreaa vieraiden vihamielisyydeltä. Itsepuolustusta maanpuolustuksessa pohjustetaan sekä resursseissa että retoriikassa, ja Pohjois-Korea on aina vähintään kuvitteellisten selkkauksien viaton, vastaanottava osapuoli. Puheissa on tehty selväksi, että ydinaseet tarjoavat sellaisen neuvottelutaktiikan ja poliittisen selkärangan, että juchen näkökulmasta niistä ei tulla lähiaikoina luopumaan, vaikka kansainvälisissä neuvotteluissa tästä toivoa eläteltäisiinkin. Ydinpelotteet todettiin perimmäiseksi riippumattomuuden muodoksi, joka todentaa juchea koko kunniansaan. Tutkittujen puheiden perusteella suorat viitteet itse songuniin ovat tosin vähentyneet vuosien saatossa. Katsoisinkin, että armeija ei ole kuitenkaan syrjäyttänyt ideologiaa, vaan pikemminkin se on yhdistetty osaksi sitä, vaikkakin hyvin merkittäväksi sellaiseksi.

Puheiden tarkastelun jälkeen pystytään luomaan ainakin osittainen kuva siitä, miten Kim Jong-unin puheissa kuvailtu juche-aate yhtyy ja eroaa edeltäjiensä juchesta. Pitäessään julkisia puheita, joihin sisältyy myös juchelainen elementti, nuorin Kim eroaa jo huomattavasti hiljaisemman isänsä linjasta ja henkii pikemminkin Kim Il-sungin verbaalista asennoitumista. Kim Jong-un antaa puheissaan prioriteetin raskaan teollisuuden sektoreille edellisten johtajien tapaan, jatkaa työntekokampanjoiden

ja kansan ponnistusten vaalimista talouden kehittämisessä ja samoin kansanarmeijan priorisoiminen heijastaa etenkin hänen isänsä valamia perustuksia. Kim Jong-ilin jalanjäljissä kuljetaan myös silloin, kun sekä poliittiset tavoitteet, kuten jälleenyhdistyminen, että taloudelliset ja armeijan perusteet rakennetaan puheissa edeltäjän tai edeltäjien testamentiksi. Kim Jong-ilin perinnöksi on eritoten nostettu songun-politiikan suosiminen juchen kustannuksella, mikä ei kuitenkaan nouse yhtä intensiivisesti esille Kim Jong-unin puheissa, vaan myös juchelle annetaan merkittävää jalansijaa. Kim-dynastian voittokulkueen tehostaminen on puheissa sitkeää, ja täten juchen kärjeksi nostetaan johtajan viisauden ja tälle osoitetun uskollisuuden ensisijaisuus.

Kunnianhimoiset tavoitteet juuri tieteen ja teknologian suhteen juchelaisen talouden kehittämisessä ja osittain sosialistisen talouden perinnöstä poikkeaminen luovat ehkä selkeimmän pesäeron Kim Jong-unin edeltäjiin. Talouspolitiikan jatkumon suhteen voi myös ajatella, että kyseessä ei välttämättä ole isoisän tai isän päällystämän polun seuraaminen, vaan Pohjois-Korean realiteettien tunnustaminen: raskaaseen teollisuuteen on aiemminkin sijoitettu eniten ja se on todennäköisesti vahvimmillaan, jolloin sen vaaliminen on sekä todennäköistä että rationaalista.

Tutkielmassa on osoitettu, että juche ei ole nurkkaan unohdettu aate, vaan että valtion viestinnän näkyvillä paikoilla siihen viitataan usein ja monipuolisista näkökulmista. Kim Jong-unin eksplikoimien linjausten takana on myös ideologinen peruste, joka on useimmissa tapauksissa liitettävissä suoraankin juchen perustavanlaatuisiin opinkappaleisiin. Toiset juchen teemoista ovat viittauksissaan runsaslukuisempia kuin toiset, mikä puolestaan osoittaa Kim Jong-unin ja hänen Pohjois-Koreansa tärkeysjärjestystä. Samalla on todettu, että kirjallisuudessakin aprikoitu evoluutio juchesta esimerkiksi kimilsungismiin tai songuniin on läsnä, mutta viimeksi mainitut eivät kuitenkaan ole syrjäyttäneet juchea kokonaan ideologisesta keskustelusta. Tutkielman teoriaosuuden ja Pohjois-Korean poliittisen, taloudellisen ja sotilaallisen elämän taustoituksen vuoksi olisin odottanut, että juche ja ideologia saisivat puheissa ylipäätänsä paljon pienemmän roolin. Tätä odotusta tosin värittää myös juchen ja käytännön politiikasta löydetyt epäjohdonmukaisuudet.

Vaikka juche on teoreettisessa viitekehyksessään ja Kim Il-sunginkin puolesta kuvattu olosuhteisiin sopeutumiseksi, se tekee vaikeaksi päätellä, mistä juche alkaa ja mihin ja minkälaiseen muotoon se loppuu. Tällöin tietyt näkökannat voidaan oikeuttaa juchen kautta, mutta samalla ne voivat olla oikeutettavissa myös monesta muusta erilaisestakin ideologisesta perspektiivistä. Juche ei ole ehkä täydellinen työkalu jokaisen Pohjois-Korean liikkeen perustelemiselle, mutta se on ehdottomasti kuitenkin kykeneväisempi kuin kommunismin jäänteisiin turvautuminen silloin kun yritetään

esimerkiksi selittää, minkä takia Pohjois-Korea jälleen aktivoi raketinlaukaisimiaan, vaikka on luvannut Yhdysvalloille muuta (Helsingin Sanomat 5.5.2019). Marxilais-leniniläisistä doktriineista ei löydy välttämättä yhtä selkeää vastausta kuin juchesta ja sen suojelemasta, ydinasepelottein pystyssä pidettävästä itsepuolustuksen turvasta.

Luonnollisesti on huomioitava, että tällaisissa puheissa ei ainakaan tietoisesti nosteta esille selvästi valtiollisen ideologian kanssa ristiriidassa olevia seikkoja, kuten oman kohtalonsa herroina toimivan kansan passittamista vankileireille, ulkomailta saadun taloudellisen avunannon merkitystä kansantaloudelle tai ylivoimaisen ydinaseohjelman epäonnistuneita ohjuskokeita. Tämä tutkielma onkin pyrkinyt puheiden tutkimisen kautta hahmottamaan, millä tavalla juche ilmenee puheiden rakentamassa politiikassa. Tosin tarvittaessa tällaisetkin vastoinkäymiset pystyttäisiin sovittamaan juchen piirteisiin puhumalla esimerkiksi ideologisen ja moraalisen kurin ehdottomuudesta, taloudellisen avunannon ollessa pikemminkin tunnustusta sotilaallisista saavutuksista tai olosuhteisiin sopeuttamista, ja ohjuskokeet esitettäisiin kansainvälisessä mediassa epäonnistuneina vain ulkomaiden vihamielisyyden ja aggression vuoksi. Tarkempaa tutkimustietoa toki saataisiin, mikäli pystyttäisiin suoraan yhdistämään Kim Jong-unin poliittiset linjaukset ja Pohjois-Koreassa tosiasiallisesti tapahtuvat käytännöt. On kuitenkin tunnustettava, että näin läpinäkyvää tutkimusta tuskin pystytään tekemään Pohjois-Koreasta saatavien epävarmojen ja spekulointien varassa olevien tilastojen ja huhupuheiden pohjalta. Valtio toki julkaisee joitain lukuja ja lausuntoja, mutta oman tutkimuksensa ansaitsee taas niiden luotettavuus.

Erityisesti uuden vuoden puheet ovat rakenteeltaan ja keskeiseltä sisällöltään hyvin samanlaisia, mikä toisaalta mahdollisesti sujuvamman, samanlaisten yhtymäkohtien nostamisen analyysiin, mutta samalla sai miettimään, kuinka paljon puheiden valmisteleminen Pohjois-Korean päässä oikeasti käytetään aikaa ja vaivannäköä. Vaikka puheissa välillä viitataan ajankohtaisiin tapahtumiin, niiden perimmäinen runko säilyi hyvin muuttumattomana: tietty osa omistettiin ideologisen mahdin peräänkuuluttamiselle, toinen osa taloudelle, kolmas jälleenyhdistymisen tärkeydelle ja niin edelleen. Tällainen jatkuvuus on positiivista, kun valtio yrittää puheillaan osoittaa, että sen ideologinen komponentti ja poliittiset prioriteetit säilyvät yhdenmukaisina, mutta toisaalta se myös edesauttaa kyseenalaistamaan maan poliittisen suunnittelun ja kansainvälisen julkisuuskuvan kiillottamisen tasoa.

Kärkiteemoina analyysistä nousevat maan johtajien merkitys sekä korealaisuuden moniulotteinen konsepti. Johtajakulttia ja diktaattoreiden roolia onkin tarkasteltu melko kattavasti Pohjois-Koreasta

kertovassa kirjallisuudessa, mutta kiinnostavia jatkotutkimuskohteita olisi eritoten Kim Jong-unin aseman vertaaminen edeltäjiensä arvoaltaan, ja sen analysoiminen, missä vaiheessa johtajuuttaan nuorimman Kimin voidaan olettaa saavuttavan isänsä ja isoisänsä legendaarinen asema. Todennäköistä on, että Kim Jong-un nousee tällaiselle tasolle vasta kuolemansa jälkeen, jolloin hänen perinnöllään ja muistollaan voidaan rakentaa juchea ja sen oikeutusta taas uudelleen.

Yksi analyysin pohjalta nousseista kiinnostuksenaiheista tulevalle tutkimukselle olisi myös syvempi perehtyminen Pohjois-Korean ja juchenkin ylläpitämään uhrimaisuuden näkökulmaan, joka kannattelee Korean kansakunnasta keskustelemista. Tällaisella ahdistetun uhrin roolilla oikeutetaan yllättävän paljon aggressiivistakin politiikkaa. Haavoittuneen asemassa pysyttelyä voitaisiin tarkastella esimerkiksi löytämällä sille vertailukohtia joidenkin muiden samankaltaista kolonialismia kokeneiden valtioiden historiasta tai tutkimalla sitä aiheeseen liittyvän teorian valossa.

Päättäjät lienevät myös kyllästyneitä kulkemaan ikuista kehää neuvottelukierroksen päätteiksi, kun Pohjois-Korea kertoo ajavansa alas ydinasevalmiuksiaan vastineeksi erinäisistä avustuksista ja muutamia kuukausia myöhemmin kertoo jälleen operoineensa ohjuskokeita ja rakentaneensa raketteja. Tämän takia olisi myös aiheellista tehdä tutkimusta erityisesti juchen ja ydinaseiden suhteesta, jotta Yhdysvallatkin pystyisivät siirtymään niin kutsutusta ”strategisesta kärsivällisyydestään” (Lankov 2015, 211) tuloksellisempaan asennoitumiseen. Ylipäätänsä ydinasevaltaa on voitava järkeistää aatteellisesta näkökulmasta, vaikka tähän asti suurimman työn siinä tekeekin itse Pohjois-Korea.

Lähdeluettelo

Aineisto

Kim Jong-un (15.2.2012). Kim Jong Un's Speech on Kim Il Sung Centennial. Saatavissa <<https://www.ncnk.org/sites/default/files/content/resources/publications/KJU%204-15-12%20Speech.pdf>>, luettu 3.3.2019.

Kim Jong-un (1.1.2013). New Year Address Made by Kim Jong Un. Saatavissa <https://www.ncnk.org/sites/default/files/content/resources/publications/KJU_New_Years_2013.pdf>, luettu 3.3.2019.

Kim Jong-un (1.1.2014). Supreme Leader Kim Jong Un's New Year Address. Saatavissa <<https://kcnawatch.org/newstream/1546479104-725037148/supreme-leader-kim-jong-uns-new-year-address/>>, luettu 3.3.2019.

Kim Jong-un (1.1.2015). Kim Jong Un's New Year Address. Saatavissa <<https://kcnawatch.org/newstream/1546588865-787941103/kim-jong-uns-new-year-address/>>, luettu 3.3.2019.

Kim Jong-un (1.1.2016). Kim Jong Un's New Year Address. Saatavissa <<https://kcnawatch.org/newstream/1546587909-11999683/kim-jong-uns-new-year-address/>>, luettu 3.3.2019.

Kim Jong-un (6.5.2016). Kim Jong Un Makes Opening Address at Seventh Congress of WPK. Saatavissa <https://www.ncnk.org/sites/default/files/content/resources/publications/KJU_Speeches_7th_Congress.pdf>, luettu 3.3.2019.

Kim Jong-un (10.5.2016). Kim Jong Un Makes Closing Address at Seventh Congress of WPK. Saatavissa <https://www.ncnk.org/sites/default/files/content/resources/publications/KJU_Speeches_7th_Congress.pdf>, luettu 3.3.2019.

Kim Jong-un (1.1.2017). Kim Jong Un's 2017 New Year Address. Saatavissa <https://www.ncnk.org/sites/default/files/KJU_2017_New_Years_Address.pdf>, luettu 3.3.2019.

Kim Jong-un (1.1.2018). Kim Jong Un's 2018 New Year Address. Saatavissa <<https://www.ncnk.org/node/1427>>, luettu 3.3.2019.

Kim Jong-un (1.1.2019). Kim Jong Un's 2019 New Year Address. Saatavissa <https://www.ncnk.org/resources/publications/kimjongun_2019_newyearaddress.pdf/file_view>, luettu 3.3.2019.

Kirjallisuus

BBC 14.10.2017. ”Mallima speed! How to decode North Korea’s rhetoric.” Artikkel. Saatavissa <<https://www.bbc.com/news/world-asia-41566753>>, luettu 3.3.2019.

Cha, Victor (2012), *The Impossible State: North Korea, Past and Future*. New York: Harper Collins.

Chung, Young-chul (2004), ”North Korean Reform and Opening: Dual Strategy and ’Silli (Practical) Socialism’.” *Pacific Affairs*, 77:2, 283–304.

Chung, Young-chul (2007), ”The Suryong System as the Center of Juche Institution: Politics of Development Strategy in Postwar North Korea”. Teoksessa Suh, Jae-Jung (toim.) *Origins of North Korea’s Juche: Colonialism, War, and Development*. Plymouth: Lexington Books, 89–117.

Chung, Young-chul, Yong-hyun Kim & Kyungyon Moon (2016), ”State Strategy in the Kim Jong-un Era: The “Byongjin” Policy of Pursuing Economic and Nuclear Development.” *Korea Observer*, 47:1, 1–33.

David-West, Alzo (2012), ”Between Confucianism and Marxism-Leninism: Juche and the Case of Chong Tasan.” *Korean Studies*, 35, 93–121.

DPRK:n verkkosivut. Korean Friendship Associationin ylläpitämät Pohjois-Korean verkkosivut. Saatavissa <<http://www.korea-dpr.com/>>, luettu 4.5.2016.

DPRK:n verkkosivut. *Kim Jong Il – A Brief History*. Kim Jong-ilin elämäkerta. Saatavissa <<http://www.korea-dpr.info/lib/103.pdf>>, luettu 4.5.2016.

Dukalskis, Alexander (2016), ”North Korea’s Shadow Economy: A Force for Authoritarian Resilience or Corrosion?” *Europe-Asia Studies*, 68:3, 487–507.

Everard, John (2012), *Only Beautiful, Please: A British Diplomat in North Korea*. Stanford: The Walter H. Shorenstein Asia-Pacific Research Center.

Explore DPRK (2016), *[English] Kim Jong Un’s Opening Speech at the Seventh Congress of the WPK*. YouTube. 7.5.2016. Saatavissa <<https://www.youtube.com/watch?v=xBXZ-8aQj3w>>, katsottu 30.4.2019.

Foreign Policy 11.2.2010. ”North Korea’s Race Problem”. Artikkel. Saatavissa <<http://foreignpolicy.com/2010/02/11/north-koreas-race-problem/>>, luettu 2.5.2018.

Freeden, Michael (2003). *Ideology: A Very Short Introduction*. Oxford: Oxford University Press.

French, Paul (2007), *North Korea: The Paranoid Peninsula: A Modern History*. Lontoo & New York: Zed Books.

Gills, Barry (1992), ”North Korea and the crisis of socialism: the historical ironies of national division.” *Third World Quarterly*, 13:1, 107–130.

- Han, Hongkoo (2013), "Colonial Origins of Juche: The Minsaengdan Incident of the 1930s and the Birth of the North Korea-China Relationship". Teoksessa Suh, Jae-Jung (toim.) *Origins of North Korea's Juche: Colonialism, War, and Development*. Plymouth: Lexington Books, 33–62.
- Helsingin Sanomat 21.10.2011. "YK: Pohjois-Korea nälänhädän partaalla." Uutinen. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000002508578.html>>, luettu 8.1.2019.
- Helsingin Sanomat 19.12.2011. "Asiantuntijat: Pohjois-Koreassa tulee muutoksia, mutta ei heti." Uutinen. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000002514498.html>>, luettu 30.3.2019.
- Helsingin Sanomat 13.8.2015. "Etelä-Korean media: Pohjois-Korean varapääministeri on teloitettu." Uutinen. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000002844678.html>>, luettu 8.1.2019.
- Helsingin Sanomat 31.8.2016. "Etelä-Korea: Korkea johtaja teloitettiin Pohjois-Koreassa – ei pitänyt asentoaan ryhdikkäänä." Uutinen. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000002918591.html>>, luettu 8.1.2019.
- Helsingin Sanomat 9.9.2016. "Pohjois-Korea kertoi tehneensä onnistuneen ydinkokeen – Pohjoinen on tehnyt kaikkien aikojen suurimman ydinkokeensa." Uutinen. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000002920028.html>>, luettu 8.1.2019.
- Helsingin Sanomat 22.5.2017. "Diktaattori Kim Jong-un ja kansainväliset asiantuntijat ovat kerrankin samaa mieltä Pohjois-Korean tuoreista ohjuskokeista – kuvaavat niitä sanoilla 'ennennäkemätön' ja 'täydellinen'." Uutinen. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000005220988.html>>, luettu 8.1.2019.
- Helsingin Sanomat 3.9.2017. "Pohjois-Korea sanoo tehneensä ydinkokeen vetypommilla – räjähdys oli ainakin viisi kertaa voimakkaampi kuin edellisessä ydinkokeessa." Uutinen. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000005351654.html>>, luettu 8.1.2019.
- Helsingin Sanomat 22.9.2017. "Jaakko Hissa tapasi Pohjois-Korean "Suuren johtajan" kaksi kertaa ja huomasi oudon muodonmuutoksen: 'Valkoinen puku, sikari kädessä, kuin keskiamerikkalainen porho'." Uutinen. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000005377826.html>>, luettu 8.1.2019.
- Helsingin Sanomat 22.9.2017. "Pohjoiskorealaisella riisipellolla seisoo suomalaisten veronmaksajien kustantama paperitehdas - Näin Kimien diktatuuri vedätti Suomelta kymmeniä miljoonia euroja." Artikkel. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000005378096.html>>, luettu 8.1.2019.
- Helsingin Sanomat 5.5.2019. "Pohjois-Korea kertoo testanneensa raketinlaukaisimia." Uutinen. Saatavissa <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000006094258.html>>, luettu 5.5.2019.
- Heywood, Andrew (2012), *Political Ideologies: An Introduction*. Hampshire: Palgrave Macmillan.
- Jeong, Cheol & Sang Lee (2009), "Cultural Policy in the Democratic People's Republic of Korea." *East Asia: An International Quarterly*, 26:3, 213–225.
- Kang, Allan (2003), "The Lens of Juche: Understanding the Reality of North Korean Policymakers." *Review of International Affairs*, 3:1, 41–63.

KCNA Watch. About the KCNA databases. Saatavilla <<https://kcnawatch.org/about-the-kcna-databases/>>, luettu 3.4.2019.

Kim, Gwang-Oon (2007), "The Making of the Juche State in Postcolonial North Korea". Teoksessa Suh, Jae-Jung (toim.) *Origins of North Korea's Juche: Colonialism, War, and Development*. Plymouth: Lexington Books, 63–87.

Kim, Il-sung (2003), *With The Century*. Kim Il-sungin elämäkerta. Saatavissa <<http://www.korea-dpr.info/lib/202.pdf>>, luettu 4.5.2016.

Kim, Jong-il (1990), "On Having A Correct Viewpoint and Understanding of the Juche Philosophy." Puhe Korean työväenpuolueen keskuskomitean korkeille virkamiehille 25.10.1990. Saatavissa <<http://www.korea-dpr.info/lib/559.pdf>>, luettu 4.5.2016.

Kim, Jong-il (1976), "On Correctly Understanding The Originality Of Kimilsungism." Puhe puolueen teoreettisille propagandisteille 2.10.1976. Saatavissa <<https://www.korea-dpr.info/lib/Kim%20Jong%20Il%20-%203/ON%20CORRECTLY%20UNDERSTANDING%20THE%20ORIGINALITY%20OF%20KIMILSUNGISM.pdf>>, luettu 4.5.2016.

Lankov, Andrei (2015), *The Real North Korea: Life And Politics In The Failed Stalinist Utopia*. Oxford: Oxford University Press.

Levi, Nicolas (2012), "The Importance of Confucian Values to Kim Jong Il's System: A comparison with Kim Il Sung's System." International Council on Korean Studies & Poland Asia Research Center. Saatavissa <https://www.academia.edu/12572244/The_importance_of_the_Confucian_values_during_the_Kim_Jong_Ils_system._A_comparison_with_the_Kim_Il_Sungs_system>, luettu 3.3.2016.

Martin, Bradley K. (2006), *Under The Loving Care of the Fatherly Leader: North Korea and the Kim Dynasty*. New York: Thomas Dunne Books.

McEachern, Patrick (2008), "Interest Groups in North Korean Politics." *Journal of East Asian Studies*, 8:2, 235–258.

McEachern, Patrick (2013), "North Korea's Internal Politics and U.S. Foreign Policy". Teoksessa Suh, Jae-Jung (toim.) *Origins of North Korea's Juche: Colonialism, War, and Development*. Plymouth: Lexington Books, 145–162.

Myers, B.R. (2011), *The Cleanest Race: How North Koreans See Themselves – And Why It Matters*. New York: Melville House.

Myers, B.R. (2015), *North Korea's Juche Myth*. Busan: Sthele Press.

Mäkeläinen, Mika. (2019), *Kimlandia: Silminäkijänä Pohjois-Korean kulisseissa*. Jyväskylä: Atena Kustannus Oy.

NCNK verkkosivut. Saatavissa <<https://www.ncnk.org/>>, luettu 3.4.2019.

NK News (2019). Lisätietoa sivustosta. Saatavissa <<https://www.nknews.org/about-us/>>, luettu 28.4.2019.

North Korea Tech 29.10.2013. ”KCNA Watch attracts bans in North and South Korea.” Uutinen. Saatavissa <<https://www.northkoreatech.org/2013/10/29/kcna-watch-attracts-bans-in-north-and-south-korea/>>, luettu 28.4.2019.

Park, Yong Soo (2014), ”Policies and Ideologies of the Kim Jong-un Regime in North Korea: Theoretical Implications.” *Asian Studies Review*, 38:1, 1–14.

Song, Jiyoung (2010), ”The Right to Survival in the Democratic People’s Republic of Korea.” *European Journal of East Asian Studies*, 9:1, 87–117.

Stephens, Angelica M. (2016), ”The Juche Factor: North Korea’s political ideology and human rights reform.” CSIS Issues & Insights, 16:7. Saatavissa <<http://www.css.ethz.ch/en/services/digital-library/publications/publication.html/42709161-a121-4aa6-81ac-82ecfe5de354>>, luettu 3.6.2018.

Suh, Jae-Jung (2013), ”Making Sense of North Korea: Juche as an Institution”. Teoksessa Suh, Jae-Jung (toim.) *Origins of North Korea’s Juche: Colonialism, War, and Development*. Plymouth: Lexington Books, 1–32.

Sweeney, John (2013), *North Korea Undercover: Inside the World’s Most Secretive State*. Lontoo: A Random House Group Company.

The Atlantic 3.8.2010. ”The History Behind North Korea’s Official Website.” Artikkel. Saatavissa <<https://www.theatlantic.com/technology/archive/2010/08/the-history-behind-north-koreas-official-website/60863/>>, luettu 1.4.2017.

The Diplomat 17.5.2017. ”The Day After the Second Korean War”. Artikkel. Saatavissa <<https://thediplomat.com/2017/05/the-day-after-the-second-korean-war/>>, luettu 2.5.2018.

The New York Times 23.8.2012. ”One Man’s Tale of Two Koreas, Changed Allegiances, Torture and Fear”. Artikkel. Saatavissa <<https://www.nytimes.com/2012/08/24/world/asia/korean-activist-kim-young-hwan-ex-supporter-of-north-plots-his-next-move.html>>, luettu 18.3.2019.

The New York Times 14.10.2012. ”North Koreans See Few Gains Below Top Tier.” Artikkel. Saatavissa <<https://www.nytimes.com/2012/10/15/world/asia/north-koreans-say-life-has-not-improved.html>>, luettu 1.5.2019.

The New York Times 12.4.2019. ”Kim Jong-un Says He’s Open to Another Trump Meeting, With Conditions.” Uutinen. Saatavissa <<https://www.nytimes.com/2019/04/12/world/asia/kim-jong-un-north-korea.html>>, luettu 1.5.2019.

TIME 19.2.2014. ”North Korea’s Kim Spending Big on Cars, Cognac, Pianos”. Saatavissa <<http://time.com/8651/north-koreas-kim-spending-big-on-cars-cognac-pianos/>>, luettu 18.3.2019.

Tuomi, Jouni & Anneli Sarajärvi (2018), *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Helsinki: Tammi.

Yu, Chong-Ae (2007), The Rise and Demise of Juche Agriculture in North Korea. Teoksessa Suh, Jae-Jung (toim.) *Origins of North Korea's Juche: Colonialism, War, and Development*. Plymouth: Lexington Books, 119–144.

Zumwalt, James G. (2012), *Living the Juche Lie: North Korea's Kim Dynasty – The Dark Age(s) Of North Korea*. Jacksonville: Adducent.